

LES PORTADES DELS DARRERS CINC ANYS

CAMPANET

DESÈ ANIVERSARI

Gener - Febrer 1992. Núm. 60
Any X

SUMARI

	Pàgines
Editorial	5
Noticiari	6
Destrossada la creu de Sant Miquel	12
Campionat de truc	13
Festes de Nadal	14
Carnaval 1992	16
Els blauets campaneters	17
Església: Quaresma	18
Aniversari de l'estatut i pacte autonòmic	19
Opinió: Cartes al director	20
Opinió: Al BEC	
Opinió: A sa tercera edat de Campanet	27
De jove a jove: Margalida Crespi	28
Entrevista: grup de música escola ball de bot	30
Entrevista: Ferran Bellver	31
«El Temps» i «El Mirall»	32
Dos autors campaneters a la «Bibl. Bás de Mall.»	33
Radio Picornell, al micròfon	34
El BEC informa	34
Activitats de la 3ª Edat	35
Resum meteorològic 1991	35
Esports	36
Agenda de la vila	38

SUMARI

SUPLEMENT ESPECIAL

	Pàgines
Un motiu d'orgull per al poble per Gabriel Cañellas	3
Ens hem d'alegrar per Joan Verger	4
Enhorabona, per Antoni Mir	5
Una eina imprescindible per Francesc Aguiló	7
Molts d'anys per Carles Costa	7
Deu anys de revista. Cronologia	8
Fet possible arribar al desè aniversari	11
Feim avui la Revista Campanet	12
Deu anys a repàs. Enquesta	14
Índex temàtic	21
Poemes	26
Entrevista: Pere Alemany	27
Les germanes Agustines de l'Empar	29
Costums antics: demanar entrada	34
Ravanet Verd	36
El pintor Tarrassó i Campanet	39
Les creus de terme	42
Campanet a l'anuari de 1928	45
Actes del desè aniversari	48

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:
Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:
Jaume Morell Pons

Equip de Redacció:

Bartomeu J. Barceló
Antònia Bennàsser
Francisca Bisquerra
Joan Buades
Damià Ferrà-Ponç
Antoni G. Gómez
Maria Antònia Juan
Bartomeu Martorell
Jaume Ordines
Damià Pons
Rafel Pons
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Martina Serra
Catalina Valriu
Catalina Vilanova
Miquel Vives

Fotografia:
Pere March
Damià Pons
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:
Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:
Pere Alemany Colon
Fotografia de: Sebastià Reinés

Impressió:
Informacions Llevant

Dipòsit Legal:
P.M. 659/1982

Domicili:
Petxino, 42
Tfn.: 51 68 54

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 300 pessetes.

NOUS PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Benvolguts subscriptors: Diverses circumstàncies de caire econòmic ens obliguen a ajustar els costos de producció amb els preus de venda al públic. La subscripció als 6 números anuals més un número especial costarà 1400 pessetes. Cada número a les papereries costarà 225 pessetes. Si no ens comunicau altra cosa, seguirem mantenint la vostra subscripció.

COL.LABORAU! DEIXAU-NOS LES VOSTRES FOTOGRAFIES

Si qualcú vol col·laborar prestant fotografies antigues que siguin collectives o que tinguin relació amb llocs característics festes, comèdies, balls... agrairíem que ens ho comunicàssiu.

Ho podeu dir a Jaume «Banyeta», Damià «Llobina», Antònia «Quart», o als que tengueu més coneixença.

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL
Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

CAMPANET

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÉS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

DEU ANYS!

La pintura que en Pere Alemany ens ha dedicat gentilment, i que és la portada d'aquest número extraordinari, defineix ben bé el moment de la nostra revista. D'una banda, hi trobam una porta tancada que simbolitza els deu anys de feina, d'acudir a la cita amb els nostres lectors, d'intentar acomplir els objectius que ens marcàrem de bon començament -i així ho dèiem a l'editorial del primer número-: «fer conèixer als campaneters quina és la nostra història, la nostra cultura, la nostra llengua. Veure -una vegada conegut tot això- quin és el nostre present i com podem entre tots construir el futur sense deixar de ser el que som».

Durant aquests deu anys hem intentat -si ho hem aconseguit o no dependrà del parer de cadascú- complir aquests objectius. Hem volgut acostar la història del poble a les noves generacions, hem relatat les experiències i hem exposat les opinions de molts de campaneters, hem acostumat molta de gent a llegir en català, la nostra llengua. I això ha estat possible gràcies a la conjunció de molts d'esforços i moltes ajudes. Ara és el moment, per tant, de donar les gràcies als nostres subscriptors, a les cases comercials que s'han enunciat a les pàgines de la revista, a les institucions -Consell Insular, Govern de la Comunitat Autònoma i Ajuntament de Campanet- que ens han donat suport i a l'Associació de la Premsa Forana que ha vetlat pels nostres interessos, per tota aquesta col·laboració que a hores d'ara ens sembla imprescindible.

I han estat uns anys que han coincidit amb la vida d'un poble que ha anat canviant. Per aquest motiu, hem volgut publicar en aquest número una enquesta sobre quins fets d'aquests deu anys són els més importants per a un grapat de campaneters. Ens esperen nous esdeveniments, canvis potser més profunds. La segona part de la pintura d'en Pere Alemany és, en aquest sentit, prou significativa: una porta oberta cap al futur, un desig de seguir el camí, de no defallir ni donar la feina per acabada. Si no hi ha res de nou, d'aquí a deu anys hi tornarem a ser.

Cantó d'es Càrritx, 18

Tel. 51 63 34

Noticiari

ELS PRESSUPOSTS A L'AIRE

A l'hora de tancar aquest número, encara no s'han duit a aprovació els pressuposts de l'Ajuntament per a enguany. A les reunions de la Comissió Informativa d'Hisenda celebrades per debatre el pressupost, el grup del Partit Popular va manifestar que votaria en contra de la totalitat del pressupost i el grup del PSOE hi va presentar unes tretze esmenes. Els diaris varen recollir en diversos articles les afirmacions del batle en el sentit que si els pressuposts no s'aprovaven hauria de dimitir.

En aquests moments, després d'algunes negociacions, s'ha arribat a un acord entre el PSM i el PSOE en relació amb un onze de les tretze esmenes. Queden encara en discussió una esmena que es refereix al que han de cobrar els grups municipals i una altra referida a la partida dedicada a la normalització lingüística. En concret, el PSOE proposava uns criteris diferents de retribució per grups als utilitzats fins ara i que s'eliminés la partida que es dedica al curs de català.

MOCIÓ DEL PP SOBRE L'IMPOST D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Al Ple Ordinari de desembre, el Partit Popular va presentar una moció en què es proposava que s'acordàs sol·licitar al Govern l'ajornament fins a l'1 de gener de 1993 de l'entrada en vigor de l'impost sobre activitats econòmiques i les figures tributàries vigents en l'actualitat, que aquest impost ha de derogar, estiguessin en vigor fins l'any que ve. La proposta va tenir sis vots en contra —del PSM i el PSOE— i quatre vots a favor —del PP—.

PREGUNTES DEL PSOE

En els precís i preguntes de la sessió ordinària del mes de gener, el batle va contestar a unes preguntes que el portaveu del PSOE, Joan Amengual, li havia formulat al ple de desembre. La primera pregunta era si l'equip de govern estava assabentat de la situació laboral dels treballadors dels serveis públics cedits per l'Ajuntament. El batle li va contestar que no hi estava.

La segona pregunta era de caire urbanístic i el PSOE demanava quines mesures pensava prendre el govern municipal en els supòsits següents. Després de cada supòsit, transcrivim la resposta de l'equip de govern:

-Quan es construeix en un lloc on no està permès per les Normes i, per tant, no pot tenir el corresponent permís d'obres. Resposta: Decret de paralització d'obres i comunicació a les comissions d'Obres i de Govern, que decidiran les mesures complementàries.

-Quan es construeix amb un permís legalitzat, s'escendeix per sobre del sol·licitat i incomplint les normes. Resposta: Comprovació inicial d'aquest excedit i, si pertoca, paralització d'obres i comunicació a les comissions d'Obres i de Govern per prendre les mesures complementàries.

-Quan es construeix amb un permís legalitzat, s'excendeixen del sol·licitat sense incomplir les normes. Resposta: Atorgament de dos mesos per a la legalització de les obres, amb comunicació a les comissions d'Obres i de Govern.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

-Quan es construeix dins la legalitat, però sense demanar el preceptiu permís d'obres. Resposta: Paralització d'obres i atorgament de dos mesos per sol·licitar el corresponent permís, sempre amb comunicació a les comissions d'Obres i de Govern.

PLA DE FAÇANES DEL 1992

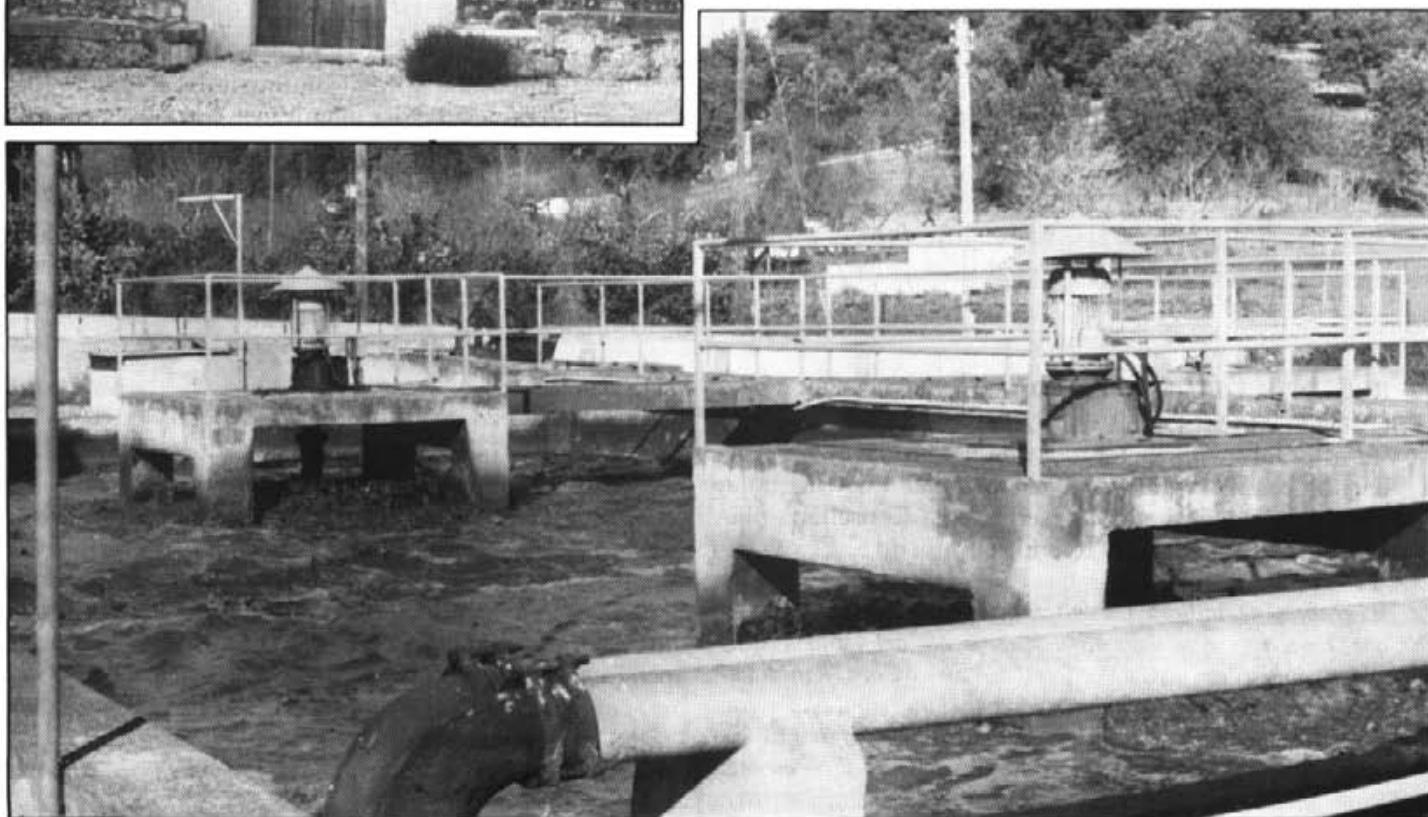
En aquest mateix Ple, l'Ajuntament va acordar adherir-se al Pla de millorament de façanes del 1992, amb una aportació de 800.000 pts.

PETICIÓ A L'IBASAN SOBRE LA DEPURADORA

Al ple de dia 6 de febrer es va tractar un altre cop el tema de la connexió de Búger a la depuradora de Campanet. El batle va informar de les converses mantingudes amb el responsable de l'Institut Balear de Sanejament (IBASAN), Sr. Gabriel Juan, a partir de la nova situació que s'ha creat amb l'establiment del cànon per depuració de l'aigua i va proposar que es demanàs a l'IBASAN que es fes càrrec del manteniment de la depuradora i assumés els crèdits de 10 milions de pessetes aprovat recentment, que era a compte de l'aportació de Búger i s'ha contret per pagar la casa del carrer Llorenç Riber, i el de 77 milions que es va demanar l'any 1977, per fer la depuradora. A més, se sol·licita que l'IBASAN faci, al més aviat possible, les obres de canalització de la sortida d'aigües de la depuradora.

A l'hora de debatre la qüestió, el PP va argumentar que el pagament dels 10 milions de la connexió ho havia de sol·licitar l'Ajuntament de Búger i no el de Campanet. Passat el tema a votació, es va aprovar per sis vots a favor —PSM i PSOE— tres vots en contra del PP i l'absència de Joan Martorell.

INTEGRACIÓ AL CONSORCI D'INFORMÀTICA

Per unanimitat, l'Ajuntament va decidir entrar a formar part del Consorci d'Informàtica Local. És un organisme promogut pel Consell Insular, que té com a finalitat regular i coordinar els serveis d'informàtica dels ajuntaments que hi participen.

MOCIÓ DEL PP SOBRE EL CEMENTERI

Finalment, en aquest Ple es va debatre una moció del PP sobre l'estat actual del cementeri. En el Ple de dia 1, Jaume Pol havia demanat per què no s'havia debatut aquesta moció. El batle li va contestar que abans de presentar la moció ja s'havien pres algunes mesures per corregir les deficiències que es constataven, però que de totes maneres la moció es duria al pròxim ple.

El grup del PP afirma, en aquesta moció, que el cementeri es troba en un estat lamentable, que es concreta en les barreres deformades, el deteriorament de les dependències, i les seves portes, i de les columnes de l'entrada, en què hi ha molta d'herba als corredors, hi ha una fossa excavada plena de deixalles i a l'exterior del costat Est hi han tirat molts de fems i fins i tot s'hi poden veure taüts tirats com si fossin xatarra.

També demanen que al cementeri hi hagi uns serveis higiènics.

El batle va contestar que a mesura que les disponibilitats de personal i les prioritats municipals ho permetessin, es corregirien aquestes deficiències.

AGENDES MUNICIPALS

Al Ple ordinari del mes de febrer, el batle va contestar a una pregunta formulada pel PP al ple anterior, que demanava una llista de les persones a les quals s'havia regalat una agenda per Nadal. Després de consultar la llista, Nicolau Martorell (PP) va demanar explicacions sobre per què no s'havia regalat cap agenda al president de la Societat de Caçadors i al president del futbol. El batle va contestar dient que havia estat un descuit.

UNA ALTRA VEGADA ES TRACTA EL TEMA DELS CONCESSIONARIS

El regidor Joan Amengual (PSOE) va demanar al batle, al ple del mes de gener, si no considerava que havia de vetlar pel compliment per part dels concessionaris dels serveis públics —piscina i bar de la tercera edat— de totes les obligacions legals a què estan sotmesos. El batle va contestar, al ple de febrer, que considerava la missió de l'equip de gestió municipal vetlar perquè la concessió funcioni el millor possible i que els campaneters en puguin sortir beneficiats.

Després, Joan Amengual va demanar si es compleixen les obligacions dels concessionaris dels serveis del bar de la tercera edat i la piscina. El batle li va contestar que ho desconeixia ja que no se n'ha fet cap investigació.

CONTENIDORS DE VIDRE

Aquests dies s'han instal·lat dos contenidors per tirar-hi vidre: un a Son Pocos —a la placeta de Son Garreta— i l'altre al carrer de Sant Victorià. L'Ajuntament de Campanet va fer la proposta a la Mancomunitat del Raiguer d'instal·lar aquests contenidors i alguns pobles ja n'han posat. A Campanet, la iniciativa ha tengut èxit perquè els contenidors ja estan pràcticament plens.

PREMI DE LA LOTERIA DEL NIN

La Loteria del Nin també va repartir doblers a Campanet. Concretament, a en Joan Torrens «de Míner» li varen tocar un bon grapat de milions per unes participacions del segon premi, que havia distribuït el bar de la tercera edat de Sineu. En Joan és casat amb la filla dels amos del bar i per aquesta via li han arribat els milions. Enhorabona i que els pugui disfrutar amb salut.

PREGUNTA DEL DIPUTAT DAMIÀ FERRÀ-PONÇ SOBRE EL CAMÍ DE SA COVA

El diputat campaneter del PSOE, en Damià Ferrà-Ponç, el passat 26 de juliol va formular una pregunta, amb sol·licitud de resposta escrita, a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports referida al camí de Sa Cova.

La reproduïm textualment:

Les obres de millora i asfaltat del denominat Camí de sa Cova, en el terme de Campanet, que va des del Camí Vell de Pollença fins a les cases de la possessió de sa Cova, han donat lloc a la destrucció o cobriment de la canal que conduïa l'aigua des del torrent de Sant Miquel fins als molins d'aigua dits de sa Cova des Fangar. Atès que aquesta conducció d'aigua està documentada des del segle XV i formava un element del patrimoni cultural de Mallorca, per tot això el Diputat sota-signant formula la següent pregunta:

1.- Quines mesures de protecció de l'esmentada canal dels molins d'aigua de sa Cova des Fangar afectada per les obres del Camí de sa Cova havia pres la Conselleria de Cultura, Educa-

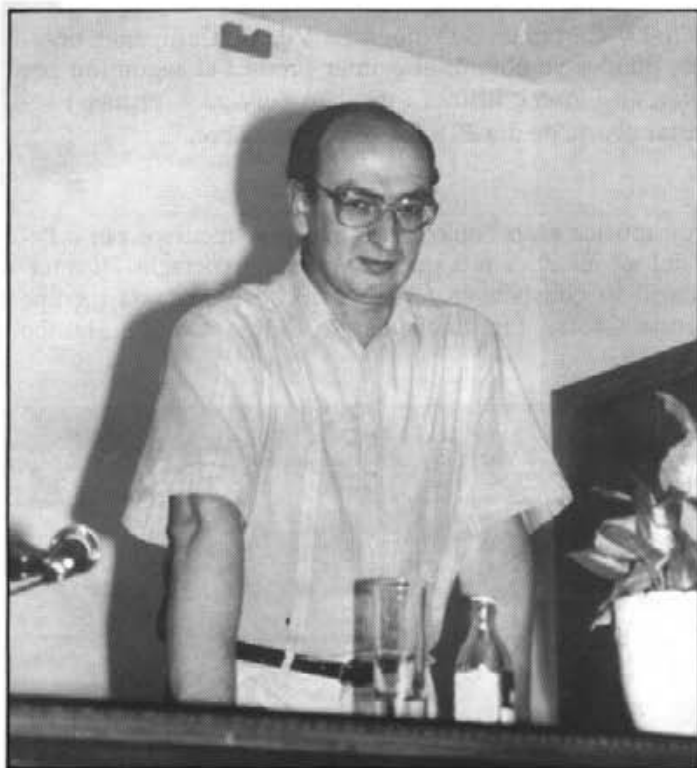
ció i Esports?

En data del 28 d'octubre, la Conselleria Maria Antònia Munar i Riutort li va remetre la resposta. Vegem-la:

El departament que regent, atenent la Llei 16/85 sobre el Patrimoni Històric Espanyol, entén que la responsabilitat immediata sobre les esmentades mesures de protecció correspon als ajuntaments. En aquest sentit, la Llei 16/85, encomana expressament als ajuntaments la conservació del patrimoni històric ubicat en els seus termes i la cooperació amb els organismes específicament competents en aquesta matèria quan a l'art. 7 diu:

«Los ayuntamientos cooperarán con los organismos competentes para la ejecución de esta Ley en la conservación y custodia del Patrimonio Histórico Español comprendido en su término municipal, adoptando las medidas oportunas para evitar su deterioro, pérdida o destrucción...».

Sense renunciar a la responsabilitat final sobre qualsevol manifestació de valor històric, pensam que aquest tipus d'obres es protegeix a través de la normativa urbanística, i a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports li correspon el paper d'as-

sempre i vetllar més que d'executar.

D'altra banda, a hores d'ara, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports està estudiant una proposta per a la creació d'una nova xarxa de tècnics de Patrimoni, els quals podran assumir funcions inspectores i dependents bé dels municipis, bé de les mancomunitats, i que tendrien competències com la preservació dels elements amb valor patrimonial, arquitectònic, arqueològic, etnològic i documental de cada municipi, d'assessorament a la comissió municipal; d'obres i urbanisme amb la possibilitat de visar els projectes que s'emmarquin dins el seu àmbit de protecció, col·laborant amb la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per tal de redactar els corresponents plans de protecció dels municipis.

En relació a l'asfaltatge del Camí de Sa Cova, en el terme de Campanet, el servei de Patrimoni Històric s'ha posat en contacte amb la Conselleria d'Agricultura i Pesca organisme encarregat de realitzar les obres, per tal de supervisar-les i comprovar les actuacions que s'hi han dut a terme.

EL PRIMER ANY DE VIDA DE LA FUNDACIÓ JOAN AMENGUAL

El Consell de Patronat de la Fundació Joan Amengual i Pericàs va reunir-se a les primeries de gener per a fer balanç del seu primer any d'activitats i programar les del 1992.

El balanç és certament molt positiu: la Fundació ha organitzat dues conferències (la de Joan Mayol sobre s'Albufera i la de na Maria de la Pau Janer sobre la novel·la **Tirant lo Blanc**) i ha fet una aportació de quatre-centes mil pessetes i una altra de dues-centes mil per a les restauracions del Pou d'en Gatell i del retaule de la Mare de Déu del Roser. A més, també s'ha adherit a la Campanya de Normalització Lingüística i a la Plataforma Cívica per l'Autogovern.

En total la Fundació ha destinat 640.000 pts. a dur a terme les seves activitats.

Els projectes per a l'any 1992 encara no estan decidits però la previsió és reduir les despeses a dues-centes mil pessetes amb l'objectiu d'incrementar el capital fundacional. Per ara l'única despesa acordada és la donació de vint mil pessetes a Ràdio Picornell perquè comprin discos en català.

ESTANC i PAPERERIA
CATALINA BARRERA

Llibres
i
Material
Escolar

CERTAMEN DE FOTOGRAFIA

Divendres dia 20 de desembre es varen concedir els premis del V Certamen de Fotografia Vila de Campanet, organitzat per l'Ajuntament. Dins la categoria de locals, en Llorenç Buades va obtenir el primer premi i el segon fou per n'Antònia Martorell. De la categoria general, els premiats foren en Llorenç Brunet i en Joan Servera —primer i segons, respectivament. Tots dos són de Manacor. L'exposició va estar oberta de dia 20 a dia 28 de desembre.

FESTIVAL DE «RÀDIO PICORNELL»

El mes de desembre Ràdio Picornell organitzà un festival de música amb l'objectiu de recaptar recursos per a l'emissora. L'èxit de públic fou complet ja que el teatre somplí del tot les dues nits que es va fer l'espectacle. Hi intervingué molta de gent, la majoria nins i nines, i la seva actuació va consistir en fer imitacions de cantants i grups musicals d'anomenada. Entre d'altres, en recordam de Madonna, Grease, Pimpinela, Sergio Dalma, Oculis,... també hi hagué una desfilada de models feta en clau de paròdia.

FOGUERONS

Dia 1 de febrer, el PP va organitzar els seus foguerons. Com ja comença a ser tradicional, l'agrupació de Campanet va fer tres foguerons a la plaça Major i va convidar tot el poble a xulla, botifarró, llangonissa i vi. Aquests foguerons varen comptar amb l'assistència de Gabriel Canelles, Joan Verger i altres personatges rellevants del PP.

L'Associació de la 3ª Edat també va fer el seu fogueró, amb llangonissa i xulla per als socis, el dia de Sant Antoni, en homenatge al seu patró.

Altres grups de gent també organitzaren els seus foguerons: a Fangar, a Can Nofre des Forn... També sa Puja va fer el seu fogueró i va convidar a beure els seus parroquians.

ELS GERMANS ROS AL «BALEARES»

Al diari «Baleares» del passat setze de febrer el periodista Llorenç Vich va parlar dels germans Pasqual i Nadal Ros dins la sèrie **Oficis de Mallorca**. Els dos germans són dos ferrers que ocasionalment es dediquen a la fabricació artesanal de picarols arribant-ne a fer de cinquanta a setanta dotzenes a l'any. Es fan de tres mides, «sa petita, per ses cabres, van a sis mil pessetes sa dotzena. Sa mitjana, per ses anyelles, a sis mil cinc-centes, i sa grossa, per ses ovelles, a set mil». Tots els picarols estan fets íntegrament a mà, essent el seu procés de fabricació el següent, segons les paraules dels mateixos artesans: «Collim una planxa negra i la tallam en forma de picarol. La voltam en fred i li donam sa forma. Després li donam un bany de llautó, i així mai no tornen obscurs».

Unes setmanes abans de l'aparició d'aquest interessant reportatge, havia sortit al mateix «Balears» un altre campaneter: en Guillem Gelabert «Pelat». En aquella ocasió en Ll. Vich havia parlat de l'ofici de pastor.

TANCADA DELS COMERÇOS

Dia 19 de febrer hi hagué a Mallorca una vaga de comerços convocada per les associacions empresarials AFEDECO i PIMEM i les centrals sindicals CC.OO. i UGT. L'objectiu era manifestar el rebuig a la implantació creixent de grans superfícies comercials que provoquen una competència que els petits comerços no poden afrontar. Els vaguistes reclamaren una Llei de Comerç per a racionalitzar el sector i per a garantir les possibilitats de desenvolupament del petit comerç mallorquí, un sector que dóna treball a molta gent i que, a més, produeix uns guanys que no se'n van fora de la nostra illa.

A Campanet s'apuntaren a la vaga tots els forns, un dia sense pa, i un parell de botigues. A Palma la tancada va ésser quasi general. Als pobles va produir-se amb manco intensitat.

CASSETTE DE LA CORAL SANT MIQUEL

El compositor montuïrer Antoni Martorell va triar la Coral de Campanet per a enregistrar l'any passat un cassette amb les seves cançons de música religiosa. L'amistat del compositor amb en Pere i n'Arnau Reinés, a més de les garanties de qualitat que li oferia la Coral, degueren ésser els factors que el decidiren a proposar als cantaires campaneters que interpretassin les seves melodies. El cassette, el títol del qual és **Celebrem el senyor**, és un aplec de quatre esquemes abreujats de cants per a la celebració de l'eucaristia. La veritat és que sonen molt bé, tant les veus com la música d'orgue, a càrrec de n'Arnau Reinés. Pròximament n'han d'enregistrar un altre de les mateixes característiques. L'experiència representa una gran passa endavant per a la Coral.

LA COMMEMORACIÓ DEL BICENTENARI DE MOZART

L'any passat en va fer dos-cents de la mort del gran músic W.A. Mozart. Arreu del món se'n va parlar i a molts de llocs s'organitzaren actes musicals destinats a homenatjar la memòria d'aquest compositor genial. A Mallorca es dugueren a terme un bon grapat d'iniciatives amb aquesta intenció. A Campanet es produïren dues manifestacions explícites d'homenatge. El bar «Es Club» va instal·lar durant les festes de Nadal i Cap d'Any un decorat al·lusiu a Mozart: uns tubs d'orgue, unes partitures, uns domassos, unes columnes neoclàssiques... L'Associació de Pares de l'escola de pàrvuls de ca les monges va participar a la cavalcada dels Reis amb una carrossa dedicada al músic: infants amb una mena de túnica blanca, talment angelets, que duïen entre les

mans símbols que representaven instruments musicals. Varen esser dues iniciatives espontànies del tot meritòries.

REPRESENTACIÓ D'UN SENYOR DAMUNT UN RUC

L'onze de gener el grup «S'Esglai» de Formentera va representar a la Casa de Cultura Un senyor damunt un ruc d'en Joan Mas. La sala s'omplí i els espectadors rigueren a gust amb una obra que és ben característica del teatre mallorquí de costums. A la representació hi va assistir en Joan Mas, que va esser regregrat per la Companyia amb una placa d'homenatge perquè era l'autor que havien representat més vegades. En Joan Mas va manifestar el seu agraïment i va confessar que era la primera vegada que venia a Campanet.

Els actors demostraren un bon nivell d'interpretació, prou acceptable si tenim en compte que es tractava d'una companyia d'afecionats.

L'Ajuntament de Campanet va organitzar la representació a proposta de l'Ajuntament de Sineu. Per aquesta raó hi havia un bon nombre de sineuers a la sala.

LOTERIA DE NADAL

El bar «Sa Galeria», obert enguany, ha agafat el relleu en quan a prosseguir el tradicional costum campaneter de jugar a loteria per a Nadal als bars del poble. Durant totes les festes de Nadal fins als reis, qui ha volgut, s'ha pogut passar una estona entretinguda al so de «es més jove», «ses cadires del Papa», «es més xulo»... És un costum que dóna ambient i fa festa a poble, i que hem de procurar mantenir.

ROBOS I RODES DE COTXE FORADADES

Sembla que els lladres no tenen aturall devers Campanet. N'hem comptat al manco dos, de robatoris, aquests darrers mesos. Un al cafè Germans March i un altre al carrer Cardenal Despuig en ple carrer.

Per altra banda, el darrer dia de l'any, devers les quatre de la matinada, un grup d'al·lots foradaren les rodes de la majoria dels cotxes que estaven aparcats a la plaça. Pels comentaris, que ens ha fet la gent, sembla que eren al·lots de curta edat, que en feien de les seves mentres els pares eren als cafès de la plaça.

TROBADA DEL CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA, PERE J. MOREY, AMB LA PREMSA FORANA

El passat Divendres dia 31 de Gener, al Celler Sa Travessa d'Inca, els membres de la Premsa Forana tinguérem una trobada amb el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Comunitat Autònoma, P.J. Morey i els seus Directors Generals.

Després de sopar (ben sopats) el Conseller ens anà informant del profund canvi que l'entrada a la CEE ha suposat per a l'agricultura i per al pagès. Digué que la intenció de la CEE no és tant subvencionar el producte com el productor. És a dir s'intenta que el pagès tenguí una renda fixa a part de la seva producció, no com ara que se subvencionava els preus afavorint qui més produïa. Informà també que el percentatge de població europea que es dedica a l'agricultura és del 6 o 7 %, mentre

que a l'estat espanyol arriba al 13 %. A les Balears aquest percentatge només arriba al 4 % de la seva població, cosa que implica que la política a fer aquí no és la d'eliminar més pagesos, sinó de mantenir aquest percentatge i fins i tot augmentar-lo, a través d'una política d'ajudes a l'agricultor, independentment de la seva producció. Digué, entre altres coses que mantenir el paisatge agrícola a Mallorca és fonamental per al sector turístic, i que d'això només se'n podia ocupar el pagès si tenia uns guanys assegurats.

Després s'obrí un debat, que s'allargà fins a mitjanit, i en el qual sortiren temes com: l'agroturisme, el turisme rural, els escorxadors (digué que no n'hi ha cap que compleixi la normativa europea), les cambres agràries, cooperatives, Sa Marineta, etc.

DESTROSSADA LA CREU DE SANT MIQUEL EN UN ACTE VANDÀLIC

Després dels dies de fort vent que hi va haver a finals d'any, va aparèixer la creu de Sant Miquel, feta mil trossos i en terra.

El motiu del fort vent era en principi una possible causa de la caiguda, però mala d'acceptar ja que una varilla de ferro pujava de dalt a baix per la seva columna. La nostra Revista no satisfeta intentà esbrinar noves possibilitats. Després de parlar amb algunes persones i observar l'estat de la creu creim poder assegurar que la malifeta va esser un acte de vandalisme perfectament premeditat. Com podeu observar a les fotografies, abans d'esser enderrocada la creu, els autors del fet es dedicaren amb un objecte punxant a destrossar la cara als sants

que hi ha esculpits al capítell.

Després, i segurament amb una corda, que es va trobar a la vora dels trossos, degueren fermar la creu per la part de dalt, i estirant amb força la rompenen per la part de baix, caient a terra tota la columna i la creu.

A hores d'ara els trossos de la creu estan guardats a les dependències municipals i desconeixem les intencions a l'Ajuntament al respecte.

Sabem, per altra part, que la Conselleria de Cultura s'ha interessada per l'assumpte. A les planes del nostre especial aniversari podeu trobar un interessant article de Pere Rayó sobre aquest valuós llegat del nostre passat, que són les creus de terme.

CAMPIONAT DE TRUC

COLORS CAMPANETERS AL V GRAN TORNEIG DE LES BALEARS DE TRUC

La cinquena edició del torneig de truc patrocinat pel Consell Insular de Mallorca ha tengut una altra vegada color campaneter. Recordau l'any 1988, en què Bernadí Amengual i Joan Socies es proclamaren guanyadors de les Illes.

Aquesta vegada hi han participat 5 bars, amb un total de 51 parelles. Ens hem convertit així en la població més participativa. Els classificats de cada bar foren:

Bar de la 3ª Edat:

- 1r: Ramon Rebassa Pons, Pere Socias Crespi
2n: Gaspar Gómez, Gabriel Amengual

Es Club

- 1r: Pere Mascaró Buades, Miquel Gual Morro
2n: Joan Socies Quart, Bernadí Amengual Alorda.

Cas Reto:

- 1r: Jaume Rayó Pol, Josep Cabanelles Gual.
2n: Jaume Rebassa Pons, Cristòfol Cabanelles Reynés.

Sa Pujada:

- 1r: Joana Vilanova Pons, Catalina Reynés Bennàssar.
2n.: Bartomeu Capó Andreu, Rafel J. Reynés Palou.

Sa Galeria:

- 1r: Santiago Candel Palou, Pere Martorell Martorell
2n: Pere J. Aguiló, Josep Pons Reynés.

Aquestes parelles acudiren al Bar Cas Misser de Selva, on es disputaren el campionat de zona. Resultaren guanyadors en Bernadí Amengual i en Joan Socies, que dispu-

taran així la final que se celebrarà a Palma.

En aquest mateix local també es proclamaren guanyadores d'un viatge a París les truqueres campaneteres Catalina Reynés i Joana Vilanova. El premi era per a la parella femenina que aconseguiria més puntuació en tot el torneig. Elles foren l'única parella femenina que aconseguiren passar una ronda de la segona fase.

CAMPIONAT DE TRUC

Per altra banda, dia 11 de febrer la revista «Campanet» va ser convidada al sopar —un bon sopar— que se va celebrar a Cas Reto amb motiu de l'entrega de trofeus als campions de Campanet de truc. Els guanyadors d'en guany han estat en Josep Cabanelles i en Jaume Rayó. En segon lloc han quedat en Ramon Rebassa i en Pere Socies. Els trofeus havien estat donats per l'Ajuntaments de Campanet i varen ser entregats pel batle i pel regidor de Cultura. La festa, com de costum, va acabar amb un truc.

FESTES DE NADAL

Aquest any Nadal ha estat molt participatiu, tots ho hem fet amb alegria i molta joia: l'ajuntament ha il·luminat la façana de l'església, la plaça i els carrers de Campanet. La gent major juntament amb el rector, prepararen, tallaren i enfilaren més de quatre-centes neules de Nadal. Dia 23 de Desembre, un nombrós grup de joves, nins i grans enramellaren l'interior de l'església i va quedar coberta de neules blanques, també feren el característic i bell Betlem. El Sr. Rector Antoni Gómez els va contentar amb un bon dinar, arròs brut i dolços. Foren més de setanta.

Les matines varen esser extraordinàries, emotives i participatives: l'església estava plena de gom a gom, la forma com estava decorada la deia més acollidora i embolcallava la gent. El cor parroquial va cantar les tradicionals nades. El nin Francesc Aguiló fou el que va fer el sermó de la Calenda. N'Aina Rosselló va cantar la sibil·la. Josep Bellver cantà la tornada de l'Àngel. El poble, va oferir una grossa quantitat de presents al Nin Jesús per la gent necessitada.

Aquest any varen treure de l'amagatall la trona que antigament usaven els predicadors en temps de Missions, l'endiumenjaren i va quedar molt espectacular, els nins; el predicador, la sibil·la i l'Àngel aquest any pujaren a predicar i a cantar a damunt la trona com ho feien anys enrera. La Sibil·la va estrenar el capell i el mantell. Diumenge dia 29 arribaren els criats dels Reis Mags per recollir les cartes que en tanta il·lusió escriuen els nins. Dia 31 a la plaça celebrarem l'entrada de l'any nou esperant les dotze campanades. L'Ajuntament va convidar i va repartir el tradicional raïm i el cava. El dia de cap d'any després de l'ofici solemne, la Coral de Sant Miquel

de Campanet va oferir un recital de cançons nadalenques; els va dirigir Pere Reinés i va tocar l'orgue Arnau Reinés.

Com cada any arribà la víspera dels Reis: la gent gran i jove amb tots els nins del poble esperaven intrigats i emocionats per aquest misteri i espectacular arribada dels Reis Mags. A les set i mitja, va començar a sentir-se la música, la banda Municipal «La Unió» tocava la marxa Reial acompanyant als Reis Mags. Hi havia quatre carrosses, totes tenien la seva bella peculiaritat. La parròquia representava el Naixement, Ràdio Picornell era tota fantasia. L'APA de ca ses monges a Mozart. Un grup del poble, l'escola. Els Reis lluien un magnífic i nou vestit, les capes eren molt solemnes, cobrien les anques dels seus cavalls. Un grup de nines vestides de pàgeses portaven els seus presents: or, encens i mirra. El Carrer Llo-

renç Riber era tot espectacle i festa.

Arribaren a la plaça acompanyats per la gran multitud de gent, baixaren dels cavalls i entraren dins l'església; aquesta s'omplí de gom a gom. El Sr. Rector va dirigir a tot el poble unes sublims paraules que arribaren el cor dels qui l'escoltaven. També el Rei Melcior es va expressar amb molt de sentiment dirigint-se als nins. Després d'haver oferit els presents al Nin Jesús sortiren de l'església per anar a repartir cinc o sis furgons ben plens de joguets i regals. La gent a poc a poc se'n va anar a ca seva a esperar-los i l'església i la plaça quedaren soles amb el fred per company.

CARNAVAL 92

Els balladors de Campanet no es podran queixar, ja que han tengut la possibilitat de ballar un parell de vespres des del dijous llarder fins al dimarts. El mateix dijous, un grup de la tercera edat va fer ball a la Casa de Cultura; el dissabte hi va haver ball a Sa Canova, organitzat per l'Ajuntament; el diumenge, l'Associació de la 3ª Edat també va fer ball a la Casa de Cultura i el dimarts hi hagué el darrer ball de Carnaval a Sa Canova. No es pot demanar més!

A part dels balls, el dijous llarder varen fer «rueta» els nins de l'escola de les monges, tots vestits de dimonions i acompanyats per membres de la banda de música. I el dissabte a les vuit la rua va recórrer els carrers de Llorenç Riber, Sant Miquel i el cantó des Càrritx fins arribar a la plaça Major.

ELS BLAUETS CAMPANETERS

L'Escolania de Lluc existeix des de fa més de 450 anys, essent una de les més antigues d'Europa. Al llarg d'aquests segles hi deu haver hagut una bona quantitat de campaneters que n'han format part. El Pare Bartomeu Pericàs, missioner dels Sagrats Cors, al seu article *Campanet i Lluc*, publicat al Programa de les Festes de Sant Victorià de l'any 1988, en va trobar documentat un l'any 1631.

De blauet campaneter sobretot n'hi va haver un de molt famós: ens referim a Llorenç Riber. Va estar dos anys al Monestir, abans d'ingressar al Seminari Diocesà, formant part de l'Escolania. Una nit de Nadal li va correspondre predicar el Sermó de la Calenda. A *La minyonia d'un infant orat* dedicà quatre capítols a la narració dels records de la seva estada a Lluc. Si a la plaça de davant el monestir hi ha un monument dedicat a Riber és perquè el seu nom ha quedat lligat per sempre a la història del santuari.

Els anys 1954 i 1955 en Pere Gual «Marxando» hi va cantar la Sibil·la. N'Arnau Reinés Florit és des de fa molts d'anys l'organista que acompanya l'Escolania en les grans ocasions. Encara podríem esmentar el nom de molts d'altres campaneters que han estudiat i cantat a Lluc al llarg del temps.

Actualment hi ha tres nins del nostre poble que pertanyen a l'Escolania. Són en Pere Antoni Canyelles Pons, en Paco Candel Palou i en Gabriel Mairata Cladera. El passat desembre, del sis al vuit, anaren a Menorca i, juntament amb els seus altres cinquanta tres companys, feren concerts a Ciutadella, Maó, Ferreries i al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Hi anaren acompanyats dels seus pares i mares.

En Pere Antoni Canyelles la nit de Nadal del 1990 va cantar l'Àngel, a Lluc, i l'any passat hi va cantar la Sibil·la. Després d'una estada de quatre cursos al Santuari, s'ha convertit en el principal solista de l'Escolania i, per això, a més de fer cànecs individuals en els concerts dels blauets, li ha correspost, durant aquests darrers mesos de desembre i gener, interpretar la Sibil·la en diverses ocasions: el sis de desembre a la catedral de Ciutadella, el vint-i-quatre a Lluc i el desset de gener d'enguany a la Seu, en el marc del concert «El Nadal de Lluc a Palma» organitzat per l'Ajuntament de la ciutat.

D'aquest concert convé parlar-ne una mica perquè realment és un fet cultural-religiós excepcional. Es va celebrar per primera vegada l'any passat, per iniciativa de l'Associació dels Antics Blauets. En aquella ocasió en Pere Antoni Canyelles hi va cantar l'Àngel. Enguany hi ha cantat la Sibil·la. A dalt de la trona principal del temple, mantenint una immobilitat gairebé absoluta prop d'una hora, amb l'espasa del tot vertical, projectant l'ombra sobre les parets i les columnes, va cantar el text complet de la Sibil·la amb una veu finíssima completament sotmesa a la disciplina de la perfecció. I mentrestant l'escenògraf Pere Noguera anava fent canvis de llums

Els tres blauets campaneters

Pere Antoni Canyelles cantant la Sibil·la a la seu

-vermells infernals i blaus celestials- i des de la part superior queia una pluja continuada de purpurina, semblant a una ploguda d'estels, sobre la trona. A l'interior de la Seu hi regnava el silenci i els calfreds tan sols insinuats de les emocions més profundes. Hi havia prop de tres mil persones i gairebé no se'n sentien ni els alens.

Va ésser un espectacle cultural-religiós impressionant i un nin campaneter en va ésser el centre d'atenció i el principal protagonista. Es va fer realitat una vegada més aquella frase de Riber que surt a *La minyonia*: «El Cant de la Sibil·la era encomanat a l'escolà de veu més pura i més flexible. Vestit com una dona, amb un capell de llargues plomes i amb una espasa desembeinada fins les mans...».

A més de destacar la presència protagonista d'en Pere Antoni Canyelles, cal esmentar que en Paco Candel i en Gabriel Mairata actuaren amb l'Escolania i n'Arnau Reinés hi va posar la música tocant l'orgue de la manera solemne i captivadora que acostuma a fer-ho.

Abans d'enguany hi havia hagut un altre campaneter que havia cantat la Sibil·la a la Seu. Va ésser en Pere Reinés Cabanelles «Passol», a mitjans anys cinquanta.

ESGLÉSIA

QUARESMA: EL CAMÍ VERS LA PASQUA

per Antoni G. Gómez

De bell nou arribem a la quaresma, aquest camí que ens conduirà a la pasqua del Senyor, és a dir a la celebració joiosa de la victòria de la vida sobre la mort, a la resurrecció del crucificat.

Quin és l'origen de la quaresma? La quaresma tal com l'entendem ara, de quaranta dies de preparació per la Pasqua, fou adoptada a Roma entre els anys 350 i 400. Abans hi havia ja la pràctica de celebrar dejunis diaris, exceptuant dissabtes i diumenges, durant les tres setmanes anteriors a la Pasqua. I havia també, de diverses maneres segons els diversos llocs, els temps de preparació dels qui havien de ser batejats a la Vetlla Pasqual que era l'únic dia que es batejava i també servia de preparació per aquells que pecadors que havien fet penitència pública i havien de ser reconciliats amb l'Església. A partir de les dates abans indicades es troba la quaresma consolidada com aquests quaranta dies abans del triduo pasqual.

Per què quaranta? dins la Sagrada Escriptura el número quaranta, com tots els números que en ella es citen, té una significació molt especial, recordeu que quaranta són els anys que el poble d'Israel passà pel desert, quaranta són els dies que el Senyor després del baptisme viu el desert i sofreix les temptacions, es quaranta vol dir tota una via, és el número simbòlic d'una generació, amb aquest sentit l'Església ens vol dir que el temps de conversió d'un cristià ha de ser tota la vida, simbolitzat en aquests dies de quaresma.

Què cal fer per quaresma? Convindria dir-nos a nosaltres mateixos que som cristians, que tenim ganes de ser-ho més, i que creiem fermament que Jesucrist ha obert enmig de la nostra història l'únic camí que val del tot la pena: estimar sense mesura. I convé que mirem la nostra vida, que fem una mica d'examen de consciència, que cerquem de descobrir amb netedat de cor quins són els passos nous que potser podríem fer. Tradicionalment l'Evangeli ens senyala tres maneres concretes d'actuació: L'ALMOINA, LA PREGÀRIA I EL DEJUNI, però tenen sentit avui en dia a les acaballes del segle XX, el dejuni, la pregària i l'almoina? Sí, amics, pot tenir sentit si hi posem de la nostra vida, explicaré breument cada una d'aquesta pràctiques:

L'ALMOINA, aquesta pot esser a dos nivells:

a) donant als germans més necessitats no allò que ens sobra sinó allò que es el producte dels meus sacrificis, en

un moment de crisi econòmica té sentit per ella tota sola.

b) donant una mica del nostre temps, per visitar als malalts i els nostres vells, o també servint a alguna institució que demani voluntariat.

LA PREGÀRIA

L'espai de silenci davant Déu, és un element decisiu per reforçar per dintre la fe cristiana. Es tractaria de trobar en aquesta quaresma, moments per fer present davant el Senyor les pròpies angúnies i esperances de cada dia, els desigs de fidelitat a l'Evangeli, la petició d'ajuda i de perdó.

EL DEJUNI

potser aquest és l'apartat més difícil de comprendre avui

en dia. Perquè estem en una civilització que funciona tenint com a ídol el consum, la facilitat i el confort i que com a conseqüència anul·la la capacitat humana d'esforç, de creativitat, de recerca, és per això que resulta especialment important combatre aquest ídol, perquè els homes puguem continuar essent homes, i perquè els cristians puguem continuar essent cristians, és a dir perquè puguem continuar dient que els valors més importants no són el tenir i l'anar fent sinó el caminar, el ser persona, l'estimar. Perquè puguem continuar dient, en definitiva, que el valor més important és Déu.

ANIVERSARI DE L'ESTATUT I PACTE AUTONÒMIC

Cristòfol Soler i Cladera
EL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES
BALEARS

Enguany, a nou anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les nostres Illes, ens cal una celebració gens rutinària. El pacte autonòmic nacional sembla que haurà de marcar una important petjada en el camí de l'autogovern per a Balears encetat amb l'entrada en vigor de la Llei Orgànica que el 1983 ens atorgà i reconegué el dret de gaudir d'institucions pròpies de representació política.

Les reiterades peticions de millora de les dimensions competencials s'han concretat en l'esmentat pacte, els fruits del qual, però, encara no estan clarament perfilats. Per a nosaltres els ciutadans que constituïm els pobles de les Illes aquesta reivindicació es copsava com a reivindicació singularment sentida; ara ens han escoltat, tot i que hem de restar a l'espera de conèixer com es desenvoluparan les promeses que s'hi contenen en el pacte. No es tractava només d'ampliar el «sostre» competencial per la raó cronològica d'haver esgotat el primer quinquenni de vigència de l'Estatut, sinó també i sobretot perquè formam una Comunitat Autònoma fonamentada en la suficient identitat com per esdevenir una comunitat històrica. Malgrat que no hi ha antecedents moderns i contemporanis d'institucions d'autogovern, ni etapes no frustrades d'autonomia política, res no desdiu que la personalitat històrica de les Balears participa de les condicions culturals, idiomàtiques i històriques que adjudiquen a altres comunitats el reconeixement d'autonomia històrica.

S'ha dit amb prou arguments incontestables que no era adient que a Balears no poguéssim tenir la competència en Educació, tenint en compte que no hi ha cap altra comunitat amb llengua pròpia distinta a la castellana que no la gaudesqui. El pacte autonòmic, però, finalment hi posarà remei a l'anomalia, sempre que estiguem convençuts de que és una eina de desenvolupament i no un objectiu final. I el que hem de valorar com a cosa més important encara: mitjançant els acords, el llistat de matèries pactades recull una relació llarga de noves competències que jurídicament reforçaran l'edifici de l'autogovern que tots els ciutadans anam bastint d'ençà de la restauració del sistema democràtic. Ara bé, també pens que el pacte —i ho vull remarcar— no ha de ser una fita finalista, sinó una nova passa que permeti concebre noves esperances pel nostre futur autonòmic. La clau, per tant, no és sols l'assoliment d'un pacte, sinó el seu posterior desenvolupament.

El nové aniversari de l'Estatut, per tant, ens permet motivadament afirmar que Balears és al llindar d'una etapa de major autonomia i desenvolupament del dret constitucional a l'autogovern. Potser només ens manca

demonstrar en el futur immediat que, a més a més, formam «entitat regional històrica», segons l'expressió literal que fa la Constitució al punt ú de l'article 143 i que aplega a les autonomies històriques. Per aconseguir això últim, tal volta ens caldria treballar per aconseguir el que ja s'anomena a la Mesa del Pacte autonòmic el reconeixement a la bilateralitat. El temps i la consciència autonòmica que sapiguem demostrar seran els factors que ens atracaran a l'obtenció de la bilateralitat amb el Govern central per fer de la nostra una autonomia més forta, més gran, més pròpia.

OPINIÓ

LA POLEMICA DE LA SUBVENCIÓ: I ARA, ELS NOSTRES ARGUMENTS (PSIB-PSOE)

Als pocs dies de tenir la revista CAMPANET (nº 58) a les nostres mans i considerant les múltiples al·lusions fetes al nostre Grup i, convidats pel coordinador Jaume Morell per fer qualsevol aclariment, el visitarem per tal de concretar el termini d'admissió d'escrits per publicar al següent nombre (el 59). Fou sorprenent la resposta que ens donà: Els dos nombres (58-59) havien estat tancats al mateix temps.

Creim, que era una actitud premeditada per jugar amb l'impas del temps per la polèmica encetada. Esperam, que després de fer-nos estar callats tot aquest temps, es vegin publicats al nº 60 els 4 escrits dirigits conjuntament al coordinador.

Aquí van també els nostres arguments:

-Evidentment som complidors dels nostres objectius programàtics i per això, hi ha hagut, hi ha i hi haurà, sempre que els nostres vots ho permetin, subvenció a la Revista mentre aquesta sigui una vegada objectiva de la realitat de Campanet. Però, recordar que tota entitat ha d'elaborar un pressupost i limitar-se als seus recursos.

-Si no hi ha o no es saben obtenir aquests recursos, no creim que per sintonia amb un Grup polític del nostre Ajuntament, sigui aquest qui hagi de sofrir la càrrega econòmica.

-També cal ser precavits i no induir a engany als lectors amb falsos patrocínis. La confiança mata.

-Sobre la publicació gratuïta de la secció «L'Ajuntament informa», recordam que fou una decisió de la llavors majoria municipal PSM-PSOE la qual considerarà la seva desaparició.

Ben cordialment

GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA
PSIB - PSOE
Joan Amengual Horrach
Antoni Reinés Pons

AGRUPACIÓ SOCIALISTA DE CAMPANET PSIB - PSOE

Campanet, 8 de Gener de 1.992

Sr. Coordinador de la REVISTA CAMPANET

Un cop llegit el Nº 58 de la REVISTA CAMPANET corresponent als mesos de setembre i Octubre del passat any, l'Agrupació Socialista de Campanet del PSIB-PSOE, vol exposar la seva preocupació davant de la forta parcialitat demostrada per una publicació que arriba a molts de campaneters i que compta amb subvenció del nostre Ajuntament.

No creim ètic el fet d'utilitzar un canal d'informació d'aquestes característiques quan les circumstàncies són adverses a cert Grup polític, a la seva gestió o als seus capdavaners.

Contribuïm amb aquesta defensa acèrrima de la gestió de l'actual govern municipal, magnificant i justificant tots els seus fets, amb el que tantes vegades heu criticat: Dividir el poble entre «bons i dolents».

Com a entitat que vos considereu oberta i plural, esperam que canviarà cap a l'objectivitat i imparcialitat la

vostra actitud, o sino, siau valents i feis figurar a la capçalera de la publicació l'anagrama del Partit al qual obeïu.

Molt cordialment

AGRUPACIÓ SOCIALISTA DE CAMPANET
PSIB - PSOE

Joan Amengual Horrach
Antoni Reinés Pons

A: PERE ANTONI REINES

Campanet, 9-1-92

Referent al seu escrit d'aclariment publicat al nº 58 de la REVISTA CAMPANET, on vostè afirma que la petició de subvenció per publicar les seves obres fou presentada pel PSM, ens fa concloure que o bé té un desconeixement de les gestions que fa la REVISTA CAMPANET, de la que vostè és membre de l'equip de redacció o bé, que els seus il·luminadors-guies-correctors l'han mal informat.

Els regidors del PSOE, consideram que tenim un més ample concepte de la cultura, però davant personatges que han duit tota una gestió de l'associació de 3ª edat sobre els seus lloms, que han recuperat festes tradicionals vestits costosament de pagès i, que a més ens ha delectat amb nombrosíssimes obres literàries, orgull de les nostres lletres, fets aquests que l'han duit en meteòrica carrera a ser nomenat membre d'associacions, fundacions... i això fa, que no ens encoratgem a debatre sobre aquesta petita parcel·la de la cultura.

Rebi la nostra consideració

Joan Amengual Horrach
Antoni Rinés Pons

Regidors del PSIB - PSOE a l'Ajuntament de Campanet

RESPOSTA A L'EDITORIAL DEL Nº 58: GAMBERRISME

Al Sr. Coordinador de la Revista Campanet

El PSIB-PSOE davant l'acusació de l'editorial sobre la manca de preocupació d'aquest Grup referent als temes denominats de «GAMBERRISME», vol puntualitzar:

-Creim legítim i necessari que qualsevol batle es preocupi de fets succeïts al poble, igualment com qualsevol altre grup municipal.

-Aplaudim el fet de la publicació d'un Ban, si amb aquest es consciència a certs sectors de fets i problemes puntuals, però sempre que aquesta dinàmica sigui per a tots igual.

-Els emperons atribuïts, no són més que la presumpció d'innocència que té tot ciutadà. I convidarem i convidam al que signa el ban a aportar el seu testimoniatge en benefici de la justícia.

-Esperam que en properes ocasions, totes les agressions i intents d'agressió a qualsevol persona, tinguin el mateix tractament per part de la batlia de Campanet.

Campanet, 10 de gener de 1.992

GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA
PSIB - PSOE

Joan Amengual Horrach
Antoni Reinés Pons

SUPLEMENT ESPECIAL

10^è ANIVERSARI

PRESENTACIÓ N° 1

EQUIP ACTUAL

JA TENIM 10 ANYS!

**GOVERN
BALEAR**

Que la feina de cada dia i l'es-
perit de superació continuïn
essent les nostres millors i
més eficaces eines perquè la
nostra Comunitat Autònoma
sigui un territori de prospe-
ritat *

*Molts d'anys,
CAMLANET*

UN MOTIU D'ORGULL PER AL POBLE

Gabriel Cañellas Fons
President de la Comunitat Autònoma
de les Illes Balears

És per a mi una gran satisfacció felicitar a la revista **Campanet** per al seu desè aniversari. Arribar a celebrar deu anys de vida és un motiu d'orgull tan per al poble de Campanet com pels que fan possible que aquesta publicació surti al carrer.

Celebracions com aquesta em fan reflexionar sobre el paper i el vostre servei a la col·lectivitat. La revista «Campanet» ha anat recollint puntualment la història del municipi, les seves inquietuds, els seus problemes i les seves lluites; tot allò que ens mostra el batec i el sentir de la gent.

Darrera aquesta tasca hi ha emperò una dedicació plena d'unes persones que han lluitat perquè tots nosaltres coneguéssim de primera mà allò que ha estat notícia. Es una feina lloable i el poble de Campanet és el primer que vos ho agraeix.

Heu de ser conscients que després de deu anys d'existència podeu dir en veu alta que la vostra tasca informativa ha aconseguit enriquir el patrimoni cultural dels homes i dones d'aquest terme. I com exemple de la feina ben feta, citaria la publicació «Quaderns de Campanet» una iniciativa que recull temes monogràfics molt interessants. Es aquesta una demostració més de l'inquietud d'aquells que fan la revista per donar a conèixer nous continguts. Si continuau per aquest camí de servei, arribareu a celebrar tants d'aniversaris com vos proposeu.

Com a President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, vos felicito i animo a seguir endavant.

Per molts d'anys.

EXPOSICIÓ D'AQUAREL·LES RACONS DE CAMPANET

VICTOR KETTLE

Del 2 al 16 de Maig

**Sala d'Exposicions «la Caixa»
CAMPANET**

*Obert de dilluns a dissabtes
de 16'30 a 20'00 h.*

dimarts i dissabtes de les 10'30 a les 13'00 h.

ENS HEM D'ALEGRAR D'UNA FITA

Joan Verger Pocovi **President del Consell Insular de Mallorca**

Una vegada més, ens hem d'alegrar d'una fita: l'aconseguida per la revista «CAMPANET» que commemora amb goig el desè aniversari de la sortida a la llum. Sens dubte, es pot celebrar i bé, perquè tots sabem l'esforç, la dedicació i l'esperit altruista que empreses informatives d'aquesta índole suposen a les persones que s'hi embarquen.

Com a President del Consell Insular de Mallorca, vull felicitar sincerament totes aquelles persones que al llarg d'aquests anys han contribuït a fer país, a fer poble, a través d'aquest difícil món de la comunicació local.

Sens dubte, emperò, un poble ben informat és un poble que sap llaurar el seu futur. Per aquest motiu, des de la institució que represent feim costat a totes les revistes que hi ha, quasi bé, a tots els pobles de Mallorca. I no és simplement pel fet d'informar, sinó perquè l'existència mateixa suposa un fet cultural incentivador de la lectura; perquè s'escriuen les planes de la microhistòria dels pobles de Mallorca; perquè es tracta, precisament d'això, de caminar plegats i conjugar esforços per tal d'aconseguir la Mallorca que tots volem: una Mallorca culta, una Mallorca de progrés, una Mallorca de solidaritat. I en aquesta empresa sí que tots hi tenim feina a fer.

Sols em resta desitjar llarga vida a la revista «Campanet» per bé de Campanet i per bé de Mallorca.
MOLTS D'ANYS!

ENHORABONA A TOTES LES PERSONES QUE HO HA FET POSSIBLE

CAMPANET, L'OBRA, L'ESTATUT

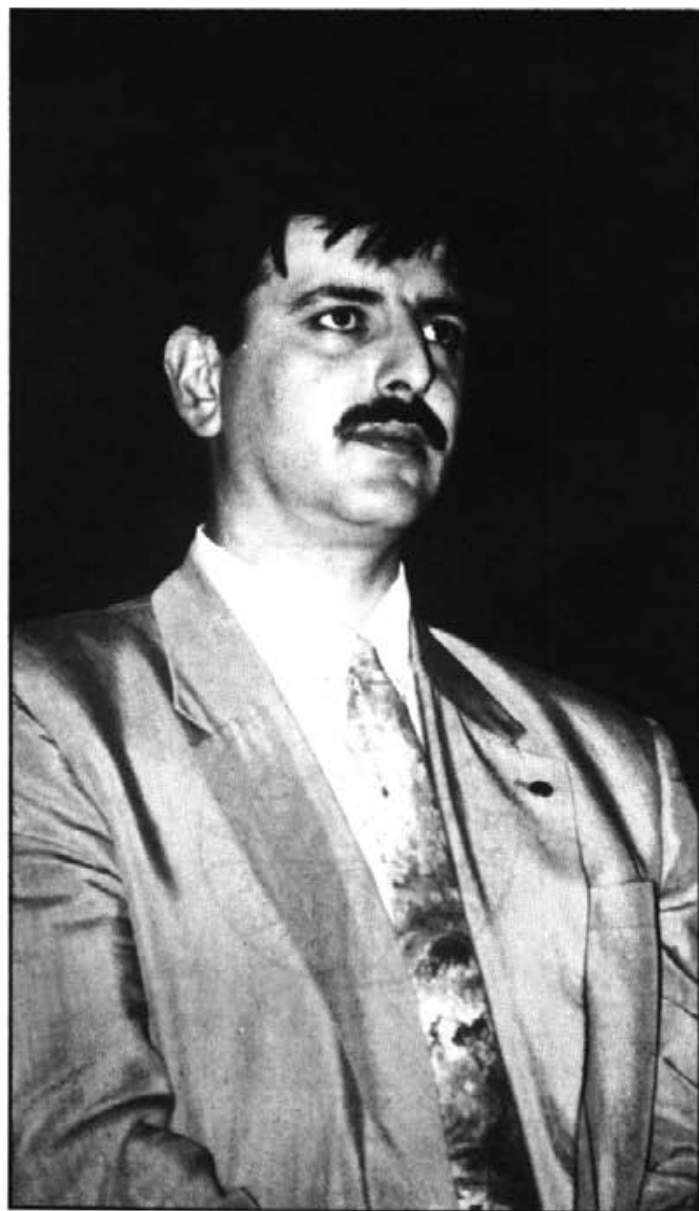
**Antoni Mir, President de l'Obra
Cultural Balear**

La revista CAMPANET fa deu anys que és al carrer, motiu sobrat perquè doni l'enhorabona a totes les persones que ho han fet possible, a la gent feïnera, als col·laboradors, i també als lectors. Desig que continuï essent present entre nosaltres per molts d'anys.

La dècada ha estat moguda, apassionant, i els deu anys de la revista coincideixen si fa no fa amb el temps en què a les Illes Balears hem tengut Estatut d'Autonomia. Hi podem afegir que la nostra entitat, l'Obra Cultural Balear, complirà enguany els trenta anys d'existència. Els tres fets tenen una certa relació i són importants per al nostre país.

L'Obra Cultural Balear juga un paper emergent en la vida cultural i social de Mallorca, en part perquè al seu pes simbòlic hi ha afegit la capacitat de gestionar importants projectes culturals i la voluntat de crear consciència de país, exigint alhora dels poders públics el compliment exemplar de la Llei de Normalització Lingüística i la consecució dels objectius que marca l'Estatut d'Autonomia. L'entitat en si mateixa representa per a molts de mallorquins la defensa constant de la nostra personalitat lingüística, cultural i nacional, i aquest caràcter simbòlic, intangible de dissenyar, finançar i gestionar projectes culturals d'ampli abast (la recepció de les emissores institucionals de ràdio i televisió catalanes i valencianes, la xarxa de cursos de català i de serveis lingüístics i educatius...) està més que demostrada, encara que millorable i amb problemes, però real i activa, i se sustenta en uns equips professionalitzats i especialitzats posats al servei dels objectius que es marca la nostra associació. A tot això, en aquesta nova etapa, ens proposam empènyer iniciatives orientades a crear i augmentar la consciència de poble dels mallorquins, l'autoidentificació amb el propi país, estendre la confiança en les potencialitats i possibilitats de futur de la nostra societat, cosa imprescindible tant per aconseguir un autogovern digne d'aquest nom com per assegurar-ne després un bon ús. La consciència nacional, la visió de país, és la clau del nostre futur.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears va ser «concedit» fa nou anys dins un clima de restriccions a la descentralització de l'estat. Instal·lat al furgó de coa de les autonomies de tercera, l'estatut de les Balears va anar per la via lenta del 143, a diferència de les autonomies

dites històriques (País Basc, Catalunya, Galícia) o equiparades (Andalusia), que anaren per la via ràpida del 151, i de les autonomies de segon nivell però que han tingut i tenen un tracte especial (Navarra, el País Valencià i les Canàries). Les Illes Balears, però, són una nacionalitat històrica, per molt que se'ns hagi agrupat amb les autonomies dels territoris «d'arrel castellana». I som un arxipèlag com les Canàries, i tenim llengua pròpia com

el País Valencià. Per què, doncs, la diferència en el tracte, en les competències, en el finançament?, per què no comptam ni poc ni molt en la presa de decisions que ens afecten?

Pens que la Plataforma Cívica per l'Autogovern, formada per les patronals, els sindicats, les entitats culturals, ecologistes i veïnals, n'ha assenyalat clarament la causa: «tot això s'aconseguirà només si augmenta i es consolida la nostra consciència de país i el poble balear fa sentir ben forta i clara la seva veu». I tot això, per als membres de la Plataforma, significa «que es reconeguin al nostre poble els mateixos drets que tenen els altres pobles de l'Estat espanyol i concretament les anomenades nacionalitats històriques i que aquest reconeixement es tradueixi en fets polítics concrets, competències i finançament». El Pacte Autònom firmat fa pocs dies pel PSOE i pel PP, tot i augmentar una mica el sostre competencial, ens manté dins el bloc de les autonomies de la tercera i a gran distància de les autonomies més avançades. La raó de ser de la Plataforma continua ben viva, i em permet aprofitar aquestes pàgines per demanar a totes les entitats i col·lectius de Campanet la seva adhesió als cinc punts del manifest Volem Comandar a Ca Nostra que, resumint, demana: l'equiparació amb les autonomies del 151 sense cap discriminació; el desenvolupament de l'estat de les autonomies en un sentit federal

o confederal perquè els pobles que l'integren puguin decidir el seu futur; que els representants polítics es proposin tenir un projecte de país, una autonomia forta i un ple autogovern per construir-lo, que escoltin a fons la societat civil i que no depenguin d'interessos de fora de les Balears; que s'estableixin llaços sòlids i estables amb els altres pobles de l'estat espanyol, sobretot amb Catalunya i el País Valencià; que l'ampliació de competències es faci mitjançant la reforma de l'estatut d'autonomia.

Hi he d'afegir una consideració complementària: no hi ha coses petites. A vegades enlluernen més les paraules i les grans formulacions que no les coses concretes i tangibles, encara que siguin petites en aparença. A la llarga, són les realitats concretes i constants les que queden, les que fan avançar el país, les que creen consciència. La revista Campanet és una d'aquestes activitats que contribueixen a fer de Mallorca una societat organitzada, informada i conscient. Conscient del fet que per raons d'insularitat, d'història, d'economia, de situació geogràfica, de llengua i de cultura pròpies, necessitam més que a qualsevol altre lloc un autogovern de bon de veres per afrontar el present i el futur amb la seguretat que no seran altres els qui decidiran per nosaltres, sobretot quan l'experiència ens demostra que pràcticament mai ho fan en virtut dels interessos de les nostres illes.

Que la revista, amics, continuï la seva oportuna i necessària tasca.

ENDAVANT
CAMPANET

ENHORABONA!

AJUNTAMENT DE CAMPANET

UNA EINA IMPRESCINDIBLE PER UN POBLE VIU

Francesc Aguiló
Batle de Campanet

Fa deu anys, vaig ser membre fudador de la revista «Campa-

net». Ara, com a batle, tenc el plaer i l'honor de saludar-vos i felicitar-vos amb motiu d'aquest aniversari.

El nostre poble ha vist, durant aquests deu anys, néixer, créixer i consolidar moltes activitats culturals, socials, etc. Ha vist el naixement d'associacions, entitats, organitzacions cíviques -escoles de ball de bot, Coral, escola de música, equips de bàsquet, Associació de la Tercera Edat, BEC, Ràdio Picornell, etc.- i la revista «Campanet» la primera, com a símbol d'aquest impuls dinàmic, social i cultural del nostre poble.

La constància, el millorament en quantitat i qualitat d'informació, la defensa de la normalització cultural i lingüística del nostre poble, l'han feta créixer dia a dia i, a hores d'ara, és un vehicle bàsic per conèixer el que passa a la nostra vila.

Una revista que informa, que opina, que crea debat és una eina imprescindible per a un poble viu.

Enhorabona, ànim i endavant.

MOLTS D'ANYS

Carles Costa i Salom
President de l'Associació de Premsa
Forana de Mallorca

Aprofit l'ocasió, que en la persona del President de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, ha tenguut la direcció de la revista **Campanet**, per felicitar-vos a tots, en motiu de complir-se els primers 10 anys de la vostra publicació. De tot cor, vos desig molts d'anys de prosperitat i encerts en la tasca que ja fa anys vos proposareu.

Tal com he dit al principi, crec que no hi ha millor ocasió, per parlar-vos del que es aquesta Associació de Premsa Forana, a la qual des de l'any 1.983 pertany la revista **Campanet**. Hí ha publicacions a l'Associació, que ja sigui per la seva veterania o per l'ocasió que han tenguut de gaudir d'una trobada o diada de premsa a la localitat del seu àmbit, que aquesta es més coneguda i estimada per la feina que a través de les publicacions locals s'està duent a terme.

Per si un càs no serà demés recordar-vos que la nostra, es una associació que ha arreglat al llarg dels 14 anys de la seva existència 74 publicacions de quasi tots els pobles de Mallorca, té prou força per fer-se sentir i escoltar, i així és com es duen a

terme diferents campanyes per defensar o conscienciar a la gent de la importància d'alguns fets puntuals.

Aquesta associació té uns fins i objectius principals que són: el foment i la difusió de la llengua catalana, la representació, gestió o defensa dels interessos comuns de les publicacions periòdiques radicades a la part forana de l'illa, la promoció i foment d'aquestes, l'estímul de les relacions, la unitat i la solidaritat de les publicacions associades.

Per tot això, en els primers anys de la seva existència, el creixement en número de les publicacions es va augmentar molt considerablement, de 10 publicacions l'any 1.978, es va passar a 49 l'any 1.990.

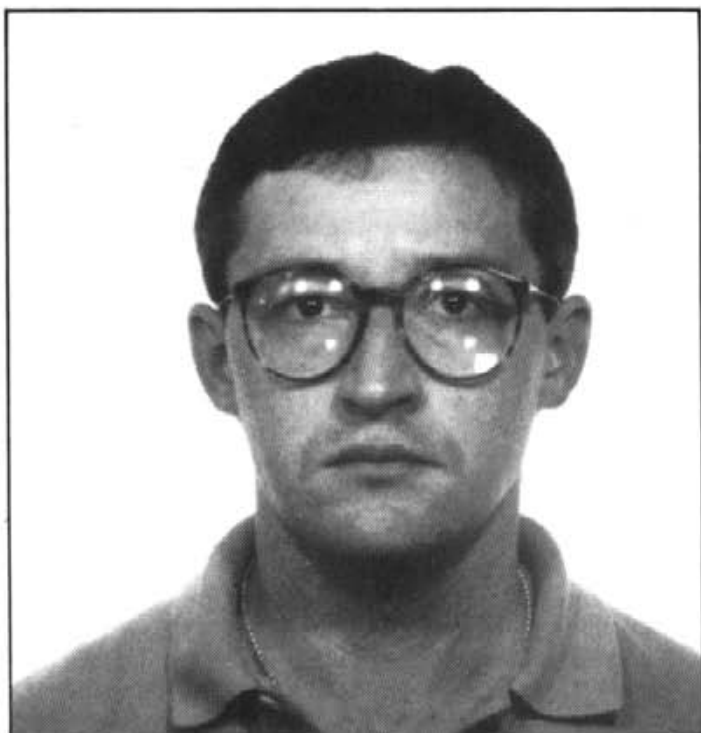
Referent a la contribució de la premsa forana a la normalització lingüística s'ha passat d'una quasi total redacció en castellà, a haver-hi en aquests moments 25 publicacions totalment en català i el tant per cent de català a les restants, va d'un 25 a un 90 per cent, no arriben a mitja dotzena les que estan escrites en castellà i així i tot duen algun escrit en català. A més, la recuperació de mots i paraules ja en desús és molt considerable, enriquint així el nostre patrimoni lingüístic.

També es ver, i ho hem de reconèixer, que de cada dia es més difícil entrar de ple a diferents temes locals, ja sigui per la pluralitat política, o pels interessos creats a dins la comunitat corresponent, sigui de caire polític o econòmic.

Podria seguir exposant realitats o intencions de la Premsa Forana de Mallorca, però no vos vull amargar la festa, ja tindrè altres ocasions. Voldria que revisquessin aquelles diades a on teníem moltes hores per discutir i decidir els camins a seguir per les publicacions que hi estassin interessades, ja que un dels primers i principals acords presos, fou el de respectar sempre l'indpendència de cada una de les publicacions, així molts pocs són els acords vinculants i, per contra, molta es la pluralitat de les publicacions i dels molts de col·laboradors amb que aquestes compten.

Molts d'anys

DEU ANYS DE REVISTA

Joan Pons. Coordinador (1.982 - 1.984)

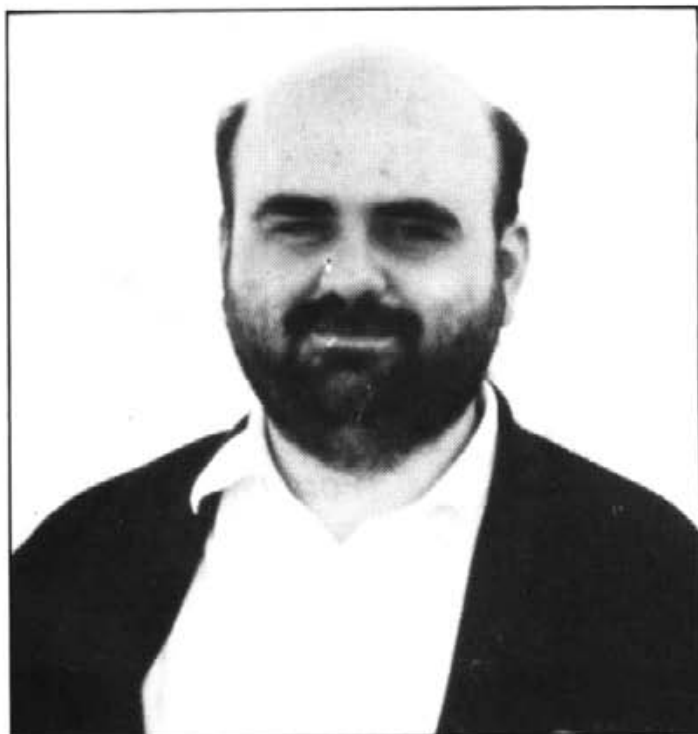
Comença l'aventura

Aquests deu anys de la revista «Campanet» han passat volant. Pareix que era ahir quan en Joan Pons «Amer» presentava el primer número a un petit grup de gent. Era per Pasqua de l'any 1.982 i la Delegació de l'Obra Cultural Balear a Campanet prenia el relleu de «Campanet, hojas informativas», el primer intent de treure una revista d'informació local al nostre poble.

Ens associam

El novembre del 1.983 vàren entrar a formar part de

l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca. Estar associats ens ha permès intercanviar revistes, informació, experiència, etc. amb altres revistes de poble. De llavors ençà, hem estat membres actius d'aquesta associació i hem pogut accedir a les ajudes de les institucions mitjançant la seva gestió. Ara, per abril, inaugurarem un nou local per a l'associació, que té la seu a Sant Joan.

Miquel Vives. Coordinador (1.984 - 1.987)

Els quaderns de Campanet

Sempre ha estat una aspiració dels qui fan la revista dedicar números monogràfics a aspectes concrets de la vida, la història i la gent de Campanet. Fruit d'aquesta voluntat són els quatre quaderns de Campanet que hem tret fins ara. El primer, titular «Gent de Campanet» i rea-

litzat per Damià Ferrà-Ponç, va sortir l'octubre del 1.986. De llavors ençà, hem publicat «La guerra civil a Campanet (1.936-1.939)», també escrit per Ferrà-Ponç, «La música a Campanet», treball dirigit per Damià Pons i fet amb la col·laboració de tot l'equip de redacció, i «Sa Peça i L'amo de Son Grau i es pastor», obres teatrals de Pere Antoni Reinés.

Catalina Vilanova. Coordinadora (1.987 - 1.988)

Sempre endavant

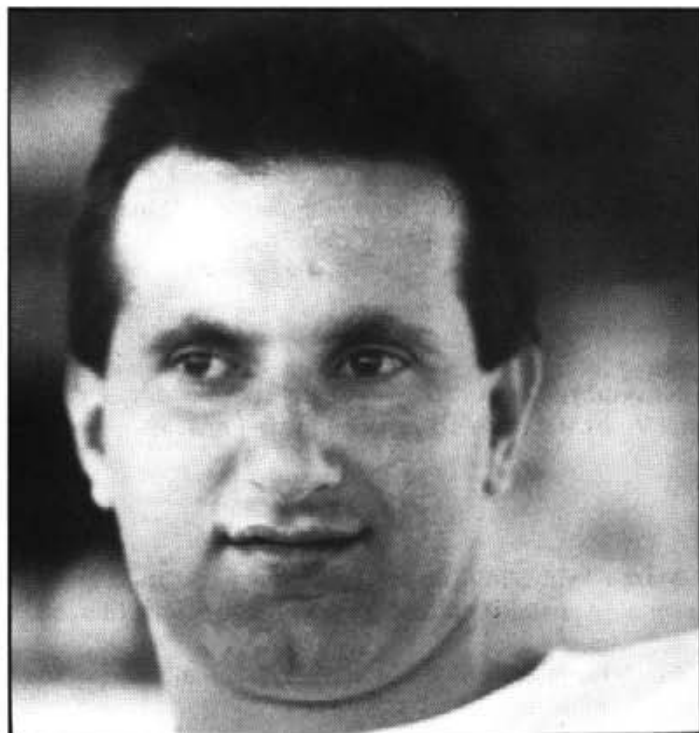
Amb els anys, la revista ha anat guanyant força i estabilitat. I això que ha passat per les mans de diferents coordinadors: En Joan Pons «Amer» ho fou fins a l'octubre del 1.984 i en Miquel Vives des del novembre d'aquest any fins al juny del 1.987, en què fou substituït per na Catalina Vilanova. Na Catalina fou la coordinadora fins al desembre del 1.988. Després, vàrem estar un any sencer -el 1.989- sense coordinador i exercia aquesta funció tot l'equip de redacció. Finalment, des del gener del 1.990 en Jaume Morell és qui coordina la revista.

Malgrat tots aquests canvis i a pesar que alguna vegada no hem estat puntuals a la cita amb els nostres lectors, sempre hem anat progressant. L'any 1.985 vàrem canviar de sistema d'impressió i passarem de la fotocòpia a l'offset -l'offset del Pare Vicedo, de la comunitat de franciscans de Petra, que tots els qui treballem a la premsa força coneixem-. El 1.990, la revista comença a imprimir-se a Informacions Llevant, amb un nou disseny: capçalera en verd, millor qualitat de les fotografies i unificació del tipus de lletra. La feina de muntatge, a partir d'una maqueta prèvia elaborada pel coordinador, passa a mans de la impremta.

S'hi apunta més gent

Poc a poc, l'equip de la revista es va ampliant amb gent nova, amb nous col·laboradors. Sorgeixen noves seccions i els números tenen més material. Els primers exemplars de la revista tenien 16 pàgines i ara en tenen 28 i són més denses.

La fotografia ha jugat sempre un paper important a la revista. A part de publicar fotografies antigues, que sempre tenen un gran èxit, es procura il·lustrar les notícies amb fotos. En Pere March ha estat en aquest cas un col·laborador infatigable, a més d'altres fotògrafs que ens han deixat les seves fotos. L'any passat, la revista va decidir comprar una bona màquina per tal d'obtenir fotografies de qualitat, sense haver-la de manllevar a ningú.

Jaume Morell. Coordinador (1.990)

Gràcies

Som optimistes davant el futur perquè esperam continuar tenint el suport dels nostres lectors i subscriptors. Ells són els «culpables» que la revista hagi arribat als deu anys amb bona salut. També hem de donar les gràcies a les empreses que s'han anunciat a les nostres pàgines, perquè sabem que els seus anuncis no tenen altra finalitat que col·laborar amb la revista, i a institucions com el Consell Insular, el Govern de la Comunitat Autònoma, la Conselleria de Cultura i l'Ajuntament de Campament -encara que aquest darrer qualche vegada ens hagi «castigat»- per les seves ajudes i pel fet d'haver-nos tengut em compte en, per exemple, els seus actes institucionals. Totes aquestes forces i les pròpies ganes de «viure» de la revista ens empenyen a continuar.

CRONOLOGIA

1982

Març-Abril: Surt el primer número. Presentació a la sala de la Rectoria davant una quarantena de persones. N'és el coordinador en Joan Pons i Pol «Amer. Impressió a la Copisteria Bohigas de Palma. El preu de venda de cada exemplar és de 50 pessetes. L'entitat editoria és la Delegació local de l'Obra Cultural Balear. La revista té 16 pàgines. La primera portada és un dibuix de l'ermita de Sant Miquel fet per Abdon Campins Gelabert.

1983

Març Abril: El preu de l'exemplar és de 75 ptes. i la subscripció anual en costa 400.

Maig-Juny: Número dedicat íntegrament a les eleccions municipals.

Octubre, 16: La revista és admesa a l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.

Desembre: Rebem la primera subvenció d'una institució pública: del Govern Balear.

1984

Novembre-Desembre: Canvi de coordinador: en Miquel Vives Mascaró substitueix en Joan Pons Pol.

1985

Març-Abril: S'imprimeix per primera vegada a la impremta «Apóstol y civilizador» de Petra. Se n'editen 500 exemplars.

Maig-Juny: Estrena de la capçalera actual, dissenyada per Joan Martorell i Martorell «Canta».

1986

Octubre: Publicació del número 1 dels «Quaderns de Campanet». És un recull d'entrevistes fetes per en Damià Ferrà-Ponç i publicades amb el títol *Gent de Campanet*. En férem 600 exemplars.

1987

Gener-Febrer: Publicació d'un número extraordinari commemoratiu del cinquè aniversari.

Gener, de l'1 al 5: Inici dels actes Vè Aniversari: exposició sobre Mn. Antoni Maria Alcover i mostra-venda de llibres infantils i juvenils.

Març, 7: Sopar Vè Aniversari al Restaurant de Menes-tralia. Hi assistiren unes 80 persones. Comptàrem amb la

presència del president de l'Associació de la Premsa Forana, en Gabriel Massot i Muntaner. Hi hagué ball amb l'Orquestrina d'Algaida.

Març: El diari «El Dia» va dedicar una pàgina sencera a la revista.

Maig-Juny: Especial Eleccions Municipals 1987.

Maig, 23: Acte Vè Aniversari: Taula rodona sobre els quatre anys d'autonomia amb la participació d'en Gabriel Godino (AP), en Sebastià Serra (PSM), en Josep Moll (PSOE) i en Miquel Pasqual (UM).

Juny: Publicació del segon «Quaderns de Campanet»: *Campanet i la guerra civil*. Se'n va fer un tiratge de 1000 exemplars.

Juliol-Agost: Canvi de coordinador: na Catalina Vilanova Bisquerra substitueix en Miquel Vives Mascaró.

Novembre-Desembre: El número d'aquest mes tenia 36 pàgines.

1989

Desembre: Surt el «Quaderns de Campanet» número 3: *La música a Campanet*. Té 88 pàgines. Se'n va fer un tiratge de 1000 exemplars.

1990

Gener-febrer: En Jaume Morell Pons es converteix en el nou coordinador. La revista s'imprimeix per primera vegada a Informacions Llevant de Manacor. Es consolida un tiratge de 600 exemplars i el nombre de subscriptors supera els 300. El preu de cada exemplar és de 150 pessetes i la subscripció anual en val 850.

1991

Març-Abril: Número especial dedicat a les Eleccions Municipals.

Maig, 4: Debat a la Casa de Cultura amb els tres candidats a batle organitzat per la revista. Hi assistiren unes 300 persones.

Setembre: Apareix el «Quaderns de Campanet» número 4: dues obres de teatre d'en Pere-Antoni Reinés Morell titulades *Sa Pleça* i *L'amo de Son Grau i es pastor*. La presentació es va fer el 28, amb la Casa de Cultura gairebé plena.

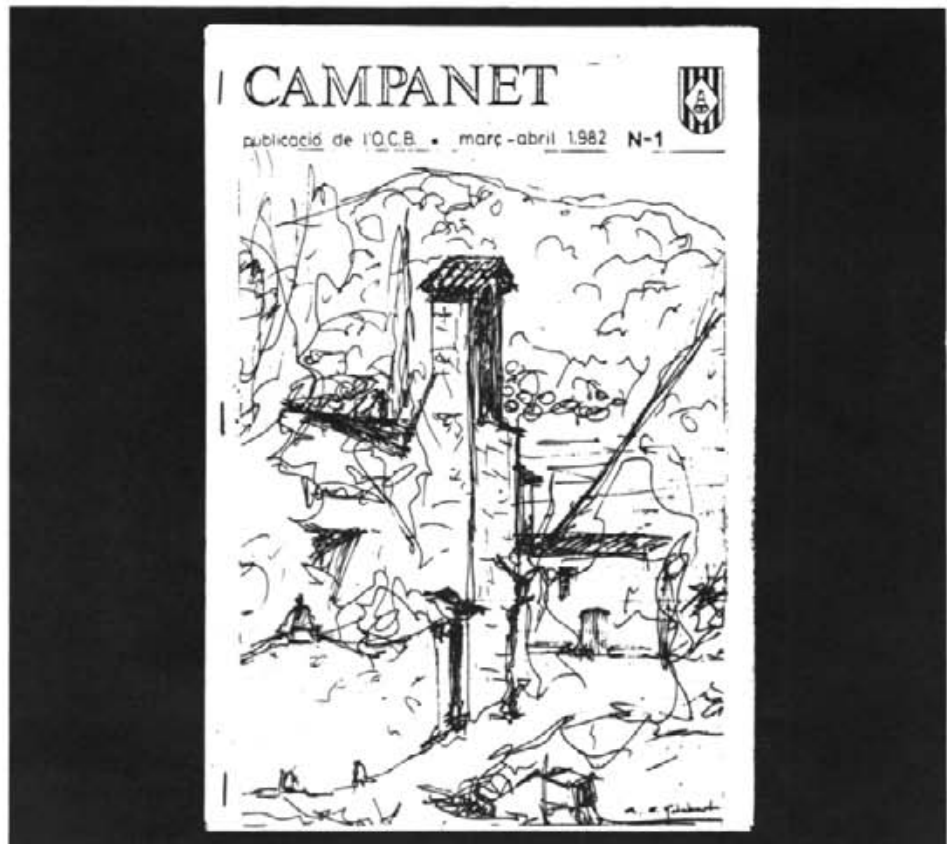
1992

Gener-Febrer: Publicació del número extraordinari del desè aniversari de l'aparició de la revista. És el número 60. Se'n fa un tiratge de 800 exemplars.

HAN FET POSSIBLE ARRIBAR AL 10È ANIVERSARI

Aquestes persones han fet possible arribar al 10è Aniversari, esperam no deixar-ne cap, i si fos així, demanam disculpes.

Francesc Aguiló
Isabel Alcover
Joan Alcover March
Joan Alcover
Antoni Alcover
Catalina Alemany
Guillem Alemany
Pere Alemany
«Aloma»
Alumnes de 5è
Joan Amengual
Maria Amengual
Margalida Amengual
Maria Victòria Alzamora
Bartomeu J. Barceló
BEC
Jerònia Beltrán
Carme Bellver
Antònia Bennàsser
Josep Bernat
Francisca Bisquerra
Joan Buades
Abdó Campins
Antoni Campins
Sònia Capellà
Josep Capó i Juan
Biel Company
Margalida Cerdà
Guillem Dela
Escola Llorenç Riber
Antònia Femenia
Joana Femenia
Damià Ferrà-Pons
Francisca Fiol
Maria Florit
Isabel Gual
Miquel Gelabert Pons
Rafel Gelabert
Grup Excursionista de l'OCB
Antoni G. Gómez
Joaquín Humberto
Miquel Jaume
Maria Antònia Juan
Francesc Lladó
Antoni March
Catalina March
Llorenç March

Pere March
Pere March Torrandell
Joan Martorell
Francisca Martorell
Bartomeu Martorell
Catalina Martorell
Aina Martorell
Aina Mª Martorell
Francisca Marroig
Nadal Mateu
Esperança Mestre
Bernat Morell
Jaume Morell
Jaume Morell
Jaume Nadal

O.C.B.
Miquel Oliver
Joana Oliver
Jaume Ordines
Joan Ordines
Guillem Palou
Miquel Palou
Jaume Pol
Damià Pons
Joan Pons

Rafel Pons
Margalida Pons Mestre
Pere Pons Mestre
Miquel Pons
Guillem Pont
Jaume Puigserver
Ràdio Picornell
Biel Reinés
Sebastià Reinés
Pere Antoni Reinés Morell
Maria Reinés
Bel Maria Reus
Antoni Ripoll
Catalina Rosselló
Tomeu Salleras
Josep Segura
Martina Serra
Toni Socies
Rafel Soler Gayà
Pere Joan Tries
«Trencapinyons»
Caterina Valriu
Antoni Vallespir
Miquel Vives
Francisca Vives
Antoni Vives

FEIM AVUI LA RE

D'esquerra a dreta:

DRETS: Pere Antoni Reinés, Jaume Ordines, Bartomeu J. Barceló, Francisca Bisquerra, Joan Buades, Bartomeu Martorell i Jaume Morell.

ASSEGUTS: Gabriel Reinés, Antònia Bennàsser, Damià Pons i Maria Antònia Juan.

VISTA CAMPANET

*El dia de la fotografia, no hi varen poder esser els següents col·laboradors:
Damià Ferrà-Ponç, Antoni G. Gómez, Pere March, Joan Martorell, Rafel Pons, Sebastià Reinés, Antoni Ripoll, Martina Serra, Catalina Vilanova, Miquel Vives.*

DEU ANYS A REPÀS

En ocasió del desè aniversari de la nostra revista hem volgut donar un cop d'ull al que han estat aquests darrers deu anys per al poble de Campanet. I hem volgut que l'anàlisi fos plural i representatiu. Per això plantejarem una enquesta i proposarem a una quarantena de persones que la responguessin. Gent diversa per edat i professió, i també per ideologia. Els férem dues preguntes: una sobre Campanet i l'altra sobre la revista. Ens interessava una opinió espontània i sincera. Preteníem que quedàs al descobert la percepció que un bon nombre de campaneters tenen del poble. També voldríem saber que en pensaven d'aquesta publicació que ha aconseguit arribar al desè aniversari, una fita que tan sols estan en condicions de valorar adequadament tots aquells que s'han esforçat per a tirar endavant alguna empresa cívica. Ens interessa millorar la nostra publicació i per això necessitam que aquells que es miren la revista des de fora n'assenyalin els defectes i les coses noves que hi afegirien.

Les dues preguntes formulades han estat les següents:

1. Quins dels fets transcorreguts a Campanet durant els darrers deu anys destacaríeu com a més importants?
2. Quines coses de la Revista «Campanet» vos agraden més? Quines coses hi trobau a faltar i hi afegiríeu?

Abans de llegir les respostes dels que generosament

ens han volgut respondre l'enquesta, esmentarem els noms de totes les persones que la varen rebre amb el prec que la contestassin. Varen esser els següents: Margalida «Company», Francisca «Ferrera», Miquel «Maciana», Jerònia «Cordella», Maria «Beteta», Bel Rosa Gual, Guillem Vives, Pep «Serenó», Joan «Amer», Sion «Ros», Francesc Aguiló, Jaume Pol, Joan Amengual, Jerònia Raió, Miquel Oliver, Jaume Pomar, Pere Reinés, Jaume Socies, Joan Martorell «Canta», Joan «Roses», Miquel «de Son Garreta», Damià Ferrà-Ponç, Pere «Biel», Damià «Llobina», Maria «Groga», Joan Mairata, Pere Antoni «Corritx», Francisca «Reta», Antònia «Maians», Joan Martorell Martorell, Pere March (Pare), Miquel Cerdà, Joan «Covaner», Bien «Beneta», Joan «Portell», Jaume «des forn nou», Pere Morell, Pep «Reto», Damià Pons Mestre, Catalina Rosselló i Francesc Tortella.

De tota aquesta gent n'hi ha aproximadament la meitat que per una o altra raó no han donat resposta a les nostres preguntes.

Paciència. Creim que els que han contestat han ajudat a fer el diagnòstic dels deu darrers anys de Campanet. Els agraïm de tot cor la seva col·laboració. Ara i aquí no és el moment de treure'n conclusions i tendències generals, de les respostes. Que cada lector faci el balanç pel seu compte.

ANTÒNIA ALCINA BENNÀSSAR,
«Maians», 44 anys, mestressa de casa

1. A.- Creació de la Revista «Campanet»
- B.- Obertura de la Llar de la Tercera Edat i la Piscina Municipal.
- C.- Publicació del llibre Inicis de

litúrgia de Miquel Oliver Bauçà.

D.- Primer pacte PSM-PSOE que permet un govern socialista a l'Ajuntament.

E.- Creació d'una ràdio local «Ràdio Picornell»

F.- Creació de la Banda de Música.

G.- Creació de l'Escola de Ball de Bot.

H.- Fundació Joan Amengual

I.- Restauració del Pou d'en Gatell.

2. Les coses més positives de la Revista són les entrevistes.

JOSEP AMENGUAL ALEMANY,
«Serenó», 67 anys, jubilat

1. A.- Construcció de diferents obres per millorar la infraestructura del poble (esports, Tercera Edat, Cementiri...)

B.- Victòria dels socialistes per primera vegada l'any 1.987.

2. Crec que en general està bé, però es nota un marcat partidisme cap a les intencions d'un determinat partit.

JOAN AMENGUAL HORRACH,
«Serrano», 31 anys, professor
d'EGB, Regidor del PSOE

1. A.- Creixement d'associacions tant cultural com esportiu. Dóna més vitalitat al poble.

B.- S'han recuperat festes tradicionals i les del patró són més animades, ofertant gran diversitat d'actes.

C.- Equipament d'instal·lacions esportives i culturals, que són de gran importància ja que són necessàries per a la vitalitat del poble.

D.- El poble ha madurat políticament ja que havent canviat les majories a l'Ajuntament, Conservadors-progressistes, el poble en conjunt no s'ha ressentit i no ha passat cap desgavell i desastre com predicaven alguns.

2. -La notícia «casolana» encara que amb retràs és convenient i agradable llegir-la.

-M'agraden les converses amb persones senzilles, les quals ens delectaven amb interessants anècdotes.

-Hi trob a faltar una major imparcialitat en el tractament dels temes polítics.

FRANCESC AGUILÓ PONS,
«Marxando», 36 anys, empleat de
«La Caixa», Batle

1.- A.- El naixement de la Revista, per la creixent importància que ha tengut en el procés de normalització

lingüística del nostre poble.

B.- La victòria de les forces progressives a les eleccions municipals de 1.987 i confirmades l'any 1.991.

C.- L'explosió de grups, entitats... com les escoles de ball, la coral, la banda de música, la ràdio, etc., símbols de la vitalitat del nostre poble.

D.- El problema de l'abastiment d'aigua de difícil solució i que aquests darrers deu anys ha estat tema de debat.

E.- La construcció de la piscina municipal pel que ha afectat a l'oci de l'estiu a Campanet i al canvi de costums.

F.- La construcció del Centre de la Tercera Edat i el menjador per als majors.

G.- La crisi dels sectors del calçat que havien tengut força els anys anteriors i que ara, pràcticament no tenen personal laboral (Cuzco, «Trenzados Capricornio», Abrines...) i alguns d'ells han desaparegut.

2. -M'agrada el fet de la Revista per sí mateix. És una realitat que molta gent del nostre poble se n'adona dels succeïts per les informacions de la Revista. També cal destacar la pluralitat d'opinions que permet la Revista, tothom hi cap i això també és molt important.

-Hauria de millorar la puntualitat en les sortides.

-A vegades s'abusa de les entrevistes.

-En general consider que funciona molt bé, tenint en compte la nos professionalització dels qui la dirigeixen.

Anim i endavant!

MARGALIDA AMENGUAL,
«Company», mestressa de casa.

1. A.- La creació de la Fundació Joan Amengual, per la seva aportació a la cultura i restaurar els petits tresors del poble.

B.- La Coral de Sant Miquel de Campanet, que ens deleita amb els seus concerts.

C.- El Centre de la 3ª Edat i el menjador per als nostres majors, són una bona cosa.

D.- La Sala de Cultura, que permet al poble realitzar moltes activitats recreatives.

E.- La creació de la col·lecció «Pla de Tel», editada per l'Ajuntament.

F.- M'agradaria destacar la publicació de «Sa Paça» i «L'amo de Son Grau», de l'amo en Pere Antoni Reines, i les representacions de les seves obres.

2. Les fotografies antigues, les entrevistes, els articles i els «Quaderns de Campanet» són les coses que més m'agraden.

M'agradaria que hi hagués un espai per a la poesia i també un racó per a la cuina.

JOAN MARTORELL MARTORELL
«Canta», 42 anys. Delineant

1. A.- La revista «Campanet», positiu per la informació cultural, socio-política, esportiva, etc.

B.- El BEC, per la lluita en pro de la natura, el «Correu Verd», recollida de paper, de botelles, etc. Positiu.

C.- Ràdio Picornell, positiu, per la informació socio-política, cultural, esportiva, musical, etc.

D.- El Govern socialista a l'Ajuntament, positiu, per la cultura i dinamització de l'Ajuntament, i per les obres cíviques, econòmiques, etc.

E.- El Poliesportiu, la piscina, etc.

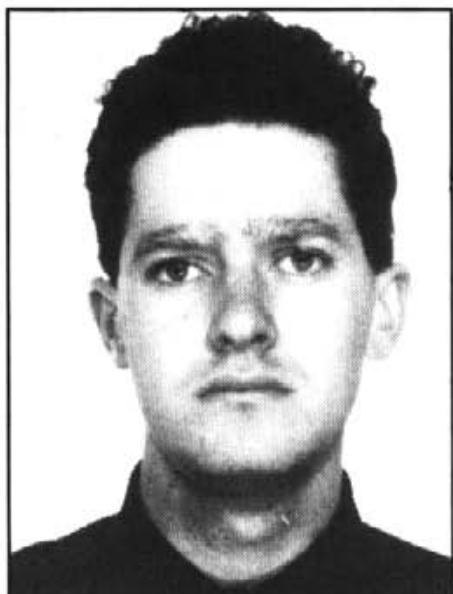
F.- El Club de la 3ª Edat (Bar 3ª Edat).

G.- La Banda de música La Unió, la Coral Sant Miquel, els grups folklòrics.

H.- El Carnaval.

2. En línies generals està molt bé. Hi afegiria una secció de música i una altra sobre les plantes autòctones.

nes de l'illa.

PERE MOLL I BENNÀSSAR,
«Quart», 21 anys, Aux.
Administratiu, Secretari
General del BEC

1. A.- Arribada al Govern Municipal de l'esquerra. Un fet històric després de 40 anys de dictadura i 8 anys de governs conservadors.

B.- Recuperació de les Beneïdes de Sant Antoni. Pel fet d'haver retornat als nostres dies una tradició perduda anys enrera.

C.- Construcció de la Casa de Cultura. Pel que representa poder comptar amb una sala d'actes gran i un menjador populr.

D.- Fundació Joan Amengual. Per prendre iniciatives com la del Pou d'en Gatell i per la tasca que pot dur a terme.

E.- Creació del BEC. Per les iniciatives que ha fet aquest grup com la del reciclatge, festa del llibre o beneïdes.

F.- Creació de l'Associació de la Tercera Edat. Perquè els nostres padrins han pogut tenir una cosa seva per la que lluitar.

G.- Èsbucament del cementiri. Per la transcendència que va suposar dins la taquilla vida del poble.

H.- Creació de la ràdio. Perquè el poble ha pogut comptar amb un mitjà de comunicació de via directa.

2. El que més m'agrada és el noti-

ciari. Trobo que sobren les fotografies i la publicitat, que n'hi ha massa, en canvi trobo que manca text. Sobren cròniques i històries d'anys enrera, i manca, sobretot, actualitat. Personalment prefereixo la revista d'x anys enrera, quan les qüestions municipals omplien les seves pàgines. També crec que, si realment es vol ésser independent, s'hauria de deixar al marge prendre partit a favor o en contra d'alguns fets polítics.

JOAN PONS POL «Amer». 34 anys.
Mestre d'escola.

1. A.- Deu anys de la revista «Campanet» (haver estat constants en sortir cada dos mesos al carrer).

B.- Publicació de la **Història de Campanet**, donant a conèixer les arrels dels campaneters.

C.- Nombrosos grups ciutadans que han sorgit (Tercera Edat, BEC, Bàsquet, grups de ball, Banda, Coral, etc.)

D.- La construcció de la Casa de Cultura i la Llar de la Tercera Edat, però oblidant el que seran el futur de demà, en concret el món infantil i juvenil.

E.- La restauració de l'església de Sant Miquel.

F.- Divisió entre les persones del poble, especialment dins l'Ajuntament i altres associacions.

G.- La Fundació Joan Amengual i Pericàs (per les coses que restaura i

col.labora).

H.- Que el poble compti en aquests moments amb tres mitjans de comunicació locals (revista «Campanet», «Correu Verd», Ràdio Picornell). Això és positiu perquè no tot es canalitzi baix el mateix punt de vista.

I.- La supressió de l'abocament de fems a Sa Canastreta. Així s'ha evitat una mala imatge del poble.

2. No crec convenient opinar sobre el tema degut a què durant uns anys vaig col.laborar amb aquest mitjà.

MIQUEL OLIVER BAUÇÀ,
«Torres», 45 anys, professor d'EGB

1. A.- La normalització lingüística a partir de què l'Escola sigui feta en català. Crec que pot ésser el millor fonament per a una bona normalització. L'ensenyament fet en la nostra llengua, sense radicalitzacions inútils, pot fer un gran bé a la població escolar.

B.- Les instal·lacions esportives que van omplint un buit prou significatiu. És d'agrair el treball ocult i potser poc valorat de totes aquelles persones que, dia a dia, entrenen els nombrosos grups i s'esforcen per a què puguin funcionar millor.

C.- L'interès que semblen desperditar les arts musicals com ho demostren «La Coral Sant Miquel» i la «Banda de Música», així com també

el gran nombre de joves que en reben classes.

D.- La Festa del Pi, per la gran popularitat i esperit de poble en germanor que manifesta, expressat amb el berenar multitudinari de pa i arengada; el concert de la Coral i tot el que representa la Romeria: potser la festa més entrenyable i que tant ha reviscolat.

E.- Es nota un interès, un nou bagatge, per part de l'Ajuntament, per tot el que representa progrés pel poble, especialment relacionat amb el fet cultural, social, econòmic.

F.- Potser tot el relacionat amb el medi natural -fauna, flora- l'embelliment i conservació del patrimoni artístic, sembla anar un tant endarrerit. Tots n'hauríem de tenir més cura i valorar més la bellesa del nostre paisatge.

G.- No puc deixar de mencionar, també, el fet religiós, l'Església de Campanet amb els que la condueixen, per l'interès no solament espiritual, sinó també per la seva adhesió al fet lingüístic, artístic, social i cultural i per l'impuls a que les tradicions més arrelades no es perdin.

DAMIA PONS I PONS «Llobina».
41 anys. Professor d'Institut.

1. A.- La creació de tot un conjunt d'equipaments i serveis que han permès que la qualitat de vida dels

campaneters hagi pogut augmentar (instal·lacions esportives, Casa de Cultura, Llar i menjador per a la 3ª Edat, servei d'assistència social, cursos diversos de formació, etc.)

B.- La vitalitat associativa del poble: grups de ball, corals, banda de música, clubs esportius, revistes i ràdio, associacions de pares, la tercera edat, vida política, la Fundació Joan Amengual, associacions culturals i ecologistes, grup excursionista, etc.

C.- Durant els darrers deu anys s'ha incrementat considerablement el coneixement històric sobre Campanet. L'any 1982 es va publicar la *Història de Campanet*. D'aleshores ençà han anat apareixent una gran quantitat d'articles d'investigació i de reportatges periodístics sobre el nostre passat immediat o més remot. En aquest camp és de destacar la tasca feta per en Damià Ferrà-Ponç.

D.- Els avenços ben notables que s'han realitzat en el terreny de la normalització lingüística. La nostra llengua pròpia, el català, ha guanyat molta presència pública i un ús escrit ben considerable en l'àmbit de l'administració municipal, en l'ensenyament, en el comerç i en les comunicacions privades. És especialment important el fet que el Col·legi Llorenç Riber faci l'ensenyament en la nostra llengua. Bastaria una petita empena perquè a Campanet s'arribés a una situació lingüística de normalitat gairebé absoluta.

E.- La gran activitat cultural que s'ha duit a terme amb la participació de molts de campaneters i per iniciatives de particulars, col·lectius i institucions. La major part de l'activitat associativa del poble produeix i difon cultura.

A Campanet s'ha fet cultura en abundància i qualitat: s'han fet concerts, restauracions de monuments (Sant Miquel, el Pou d'en Gatell, la sala Vella, l'orgue, el Retaule del Roser), s'han publicat llibres (la col·lecció Pla de Tel i els «Quaderns de Campanet»)... Així mateix caldria tenir en compte les aportacions culturals fetes per campaneters fora del poble, de vegades ben enfora del poble.

F.- L'existència aquests darrers quatre anys i mig d'una majoria municipal progressista (PSM-PSOE) dirigida per un batle nacionalista. La seva gestió ha estat molt positiva en la mesura que han modernitzat l'administració, han creat serveis útils, han donat el poble d'equipaments, han sabut utilitzar el poder per a dinamitzar la vida associativa que anava sorgint espontàniament.

G.- El gran nombre de gent que participa en activitats esportives de manera regular. Són devers 125 els campaneters que participen en competicions oficials: sis equips de futbol i dos de bàsquet. Els tornejos de futbol dels estius, els cursos de natació, la pràctica de tennis...

H.- Malauradament aquests darrers deu anys -magnífics en tants d'aspectes- no han sorgit iniciatives econòmiques d'importància en l'àmbit del poble que anassin més enllà de la construcció i de l'hosteleria. Així i tot, hem de felicitar-nos pel fet que Campanet no sigui el característic poble dormitori del que tota la gent jove en fuig. Viure a Campanet és percebut com un fet que ofereix satisfacció. Això és bo i explica que la majoria dels matrimonis joves s'hi quedin i que la nostra demografia no disminueixi.

2. A.- Que estigui escrita en català i que, com a conseqüència, hagi contribuït a crear normalitat lingüística.

B.- Que hi hagi anat sortint una gran quantitat de gent, de totes les edats, idees i professions.

C.- Que sigui un gran banc de dades sobre la vida present i passada del poble i la seva gent.

D.- Les converses amb la gent major, els «Quaderns de Campanet» i els articles de reconstrucció històrica.

MARIA PONS REINÉS «Groga». 59 anys. Mestre d'escola. Fundadora i Presidenta de la «Fundació Joan Amengual i Pericàs».

1. A.- La revista «Campanet» és un fet cultural importantíssim, sensibilitzadora de consciències, d'informació i d'unió de tots els campaneters.

B.- L'entrada del PSM al Consisto-

ri de Campanet i ara els darrers quatre anys en Francesc Aguiló com a batle excel·lent i la seva continuïtat.

C.- El bon funcionament del Col·legi Llorenç Riber.

D.- La posada en marxa i el bon funcionament de la Tercera Edat, el bar i el menjador.

E.- Que el poble disposi d'una assistència social competent.

F.- Les obres que s'han fet a l'Ajuntament, un Ajuntament modern: els aparells d'oficina posats al dia; l'amabilitat, eficàcia i rapidesa amb què som atesos quan hi anam. La restauració de la presó, del Pou d'en Gatell, de la Plaça de Son Puça, etc.

G.- Les obres de Sant Miquel.

2. A totes les trob interessant. Tal vegada hi falta qualche pàgina escrita per gent molt jove (estudiants d'EGB o BUP) amb inquietuds d'escriptor.

JERÒNIA RAYÓ BENNÀSSAR, 38 anys, professora d'Anglès, Cap de Seminari.

1. A.- El fet que consider més important és el que els socialistes guanyassin les eleccions en el 1.987. Es va veure que el poble començava a perdre la por a l'esquerra i aquesta tenia l'oportunitat de demostrar que estava capacitada per governar.

B.- Un altre fet a destacar seria la

creació de l'associació de la Tercera Edat i la construcció del local social, que ha permès que persones majors tinguin una vida més dinàmica.

C.- La construcció de la piscina municipal ha donat vida al poble a l'estiu, i ha permès que els nins i nines puguin aprendre de nedar i passar gust.

D.- També voldria destacar la feina que certa gent ha fet i fa dins l'àmbit de l'esport, la música, el ball..., no com a fets concrets, però que dinamitzen la vida del poble.

2. -M'agrada el resum de les coses publicades a la premsa referents a Campanet.

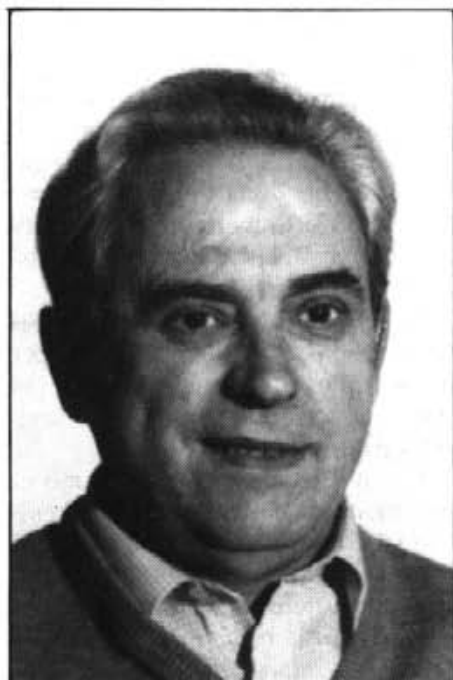
-També m'agrada molt les entrevistes o xerrades amb persones majors sobre com es vivia abans...

-Hi afegiria un poc d'història sobre les cases, possessions, llocs d'interès paisatgístics de Campanet, també fets històrics del passat.

GABRIEL REINÉS BENNÀSSAR, «Beneta», 68 anys, jubilat.

1. A.- Recuperació de la Banda Municipal de Música: jo com a músic, estic molt content que Campanet torni a tenir una Banda Municipal.

B.- La construcció de totes les instal·lacions esportives: la piscina, el projecte de construcció d'un poliesportiu cobert...

C.- Creació de l'Associació de la Tercera Edat, es un fet molt positiu, encara que l'administració actual no funciona, des que el primer president va dimitir l'associació ha anat per avall.

D.- Per esser un poble de només 2.000 hab. hi ha moltes activitats culturals: excursions, escoles de ball mallorquí, curssets de català, curssets de natació... tot això dóna vida a un poble.

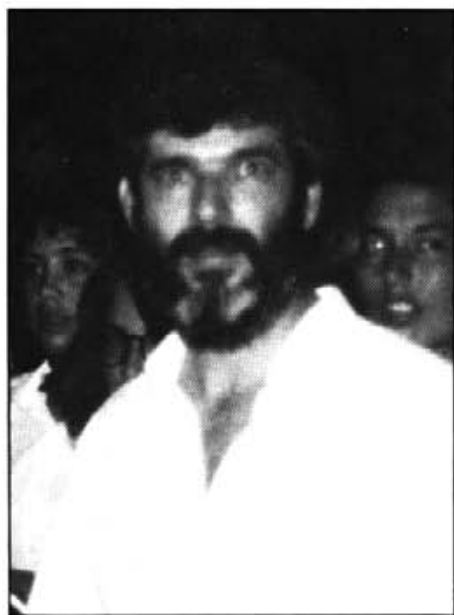
E.- Com a fet negatiu hi ha la qüestió del gamberrisme: apallissament de persones (Joan «Roseta»), robatori de monuments (Creu de Sant Miquel, bust de Son Puça), tot això dóna una imatge irreal de la gent de Campanet.

F.- Iniciatives municipals: projecte de la carretera d'accés, ampliació de l'edifici de la Tercera Edat, avinguda del cementiri, i tot el que han fet, tant uns com els altres pel bé del poble.

2. -Tot el que s'ha fet durant aquests 10 anys està molt bé. El que més m'agrada són les fotografies antigues, que em fan recordar temps passats.

-Per les dones seria interessant que a cada número sortís una recepta de cuina.

-En definitiva trob que la Revista està molt bé.

PERE REINÉS FLORIT «Pessol». 40 anys. Orguener. Director de la Coral Sant Miquel

1. A.- La iniciativa de Jaume Puigserver de fer un orgue nou pel nostre poble (el fet cultural-musical més important).

B.- L'organització de l'arxiu municipal i de la biblioteca.

C.- La restauració del nostre patrimoni: Sant Miquel (llum, aigua, taulada, retaule...), Pou d'en Gatell.

D.- Creació de la Coral i de la Banda.

E.- El Poliesportiu

F.- El centre per a la tercera edat.

G.- La creació i continuïtat de la revista «Campanet».

2.- El Noticiari i les entrevistes.

-Més articles relacionats amb la nostra història, com els que fa en Damia Ferrà-Pons.

JERÒNIA REYNÉS I MARTORELL «Cordella», 43 anys, comerç, jutgessa de Pau

1. A.- Les eleccions Municipals de 1.987, que donaren una majoria, per primera vegada, a les esquerres.

B.- La normalització lingüística. S'ha fomentat l'ús de la nostra llengua, cosa que ens permet la possibilitat de la recuperació de l'idioma.

C.- La creació d'unes instal·lacions

esportives: pistes de tennis, piscina municipal, electrificació del camp de futbol, vestuaris...

D.- La compra de l'edifici que abans ocupava el Cine i la posterior construcció del Club de la Tercera Edat i la Casa de Cultura.

E.- Les restauracions del Pou d'en Gatell, Retaule del Roser, l'electrificació de l'Oratori de Sant Miquel...

F.- La reforma circulatòria ha resolt el problema del trànsit als carrers Major i Sant Miquel.

G.- La sembra d'arbres en el camí del Cementiri i convertir-lo en passeig.

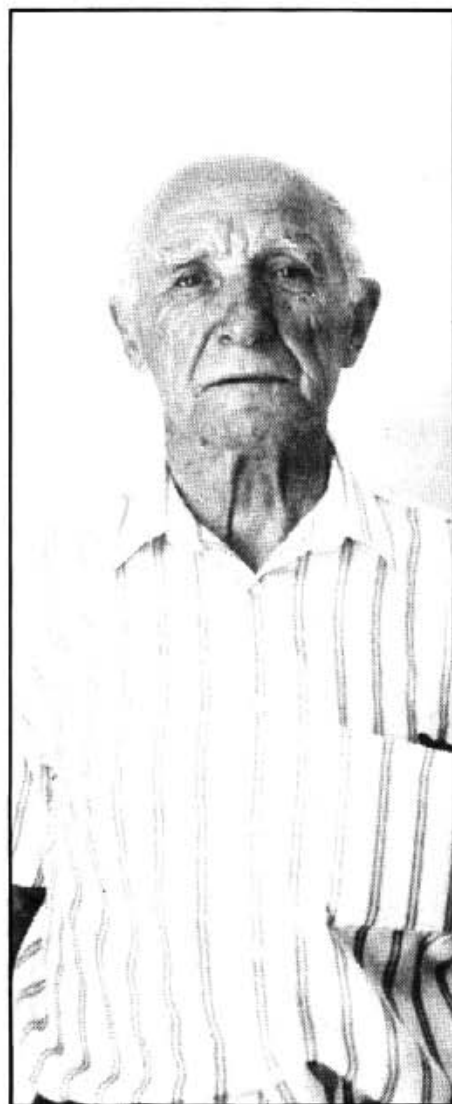
2.- Actualment els temes que més m'agraden són les entrevistes i el noticiari. També m'agradava el «Recó de la història».

-Es podria intentar a través de la Revista «Campanet» sensibilitzar a la gent sobre la greu situació, de la degradació dels espais naturals. També seria interessant una informació sobre les plantes més característiques de Mallorca. També serien ben acollits articles o relats sobre llibres publicats d'escriptors mallorquins.

PERE ANTONI REINES MORELL «Corritx». 78 anys. Pagès (jubilat).

1. A.- La restauració de l'Oratori de Sant Miquel a càrrec del Patrimoni Nacional.

B.- Del govern conservador a l'A-

juntament se va passar al mandat socialista, suposant això uns nous aires dins el Consistori.

C.- La creació de la Banda de Música, cosa que va esser ben acollida pel poble.

D.- La creació de la Coral de Campanet, un fet molt celebrat.

E.- La inauguració de la piscina, camp de tennis i camp de bàsquet.

F.- La publicació de la revista «Campanet» que mostra la vida del nostre poble.

G.- La fundació de l'Associació de la 3ª Edat amb la finalitat de fer més alegres i agermanades les persones majors.

H.- La creació de la «Fundació Joan Amengual i Pericàs».

I.- La reforma del Pou de'n Gatell

per l'Ajuntament i la Fundació Joan Amengual.

J.- El nou edifici per a la biblioteca municipal.

K.- La revenguda de la festa de Sant Antoni.

2. Jo crec que així com està m'agrada. Dóna lloc a «Cartes al Director», entrevistes, comentaris, etc.

CATALINA ROSSELLÓ SOCIES.
39 anys. Professora d'EGB

1. A.- La nova localització de la biblioteca municipal per facilitar l'accés del públic i el seu ús.

B.- La creació de la plaça d'assistència social per a la millor atenció que es pot donar a les necessitats que espresen en aquest àmbit.

C.- La idea de la publicació dels llibres de la col·lecció Pla de Tel per possibilitar la difusió de temes relacionats amb el nostre entorn cultural.

D.- La restauració del Retaule del Roser i del Pou d'en Gatell per contribuir a la conservació i defensa del nostre patrimoni.

E.- Les activitats del Grup Excursionista (Consell Insular) per fer factible un millor coneixement del medi i com a entreteniment pel lleure.

F.- La tasca d'en Joan «Amer» al «Diario de Mallorca» per la seva continuïtat i el seu esforç.

G.- La diversitat d'activitats esportives per omplir el temps lliure dels al.lots i al.lotes del poble.

H.- L'organització i treball de la nova coral infantil i de la banda de música.

I.- El conjunt de conferències organitzades per la «Fundació Joan Amengual i Pericàs» en motiu del centenari del Tirant lo Blanc.

J.- La creació del BEC, de la seva revista i de la ràdio perquè són iniciatives preses per gent jove que mostra inquietuds i sensibilitats envers determinats temes de la nostra

societat.

2. M'agrada tot el que publica sempre i quan es noti el tractament objectiu en el plantejament de qüestions i difusió de notícies.

FRANCISCA SASTRE ALEMANY
«Ferrera». 63 anys. Comerç.

1. A.- La creació de la banda municipal, consolidació de la Coral Sant Miquel, escoles de ball, creació d'un ambient cultural inexistent fa deu anys.

B.- El naixement de l'Associació de la 3ª Edat, ja que abans no s'organitzaven actes per a la gent major.

C.- Posar en funcionament la piscina municipal

D.- Posar en marxa el menjador municipal.

E.- La restauració del retaule de Sant Miquel i del Pou d'en Gatell.

F.- La nevada de l'any 1985.

G.- L'increment del gamberrisme i dels robatoris.

2. Les entrevistes i les fotos retrospectives. Hi afegiria receptes de cuina de temporada.

JOAN SOCIES CUART, «Portell»,
52 anys, cambrer.

1. A.- El segon premi de la Loteria Nacional, perquè a un poble petit com Campanet, és important el repartiment de més o menys 200 milions de pessetes.

B.- El triomf de Joan Socies i Bernadí Amengual com a campions del

Torneig de Truc de les Illes Balears.

C.- La participació de Joan Socies a «El Precio Justo».

D.- La construcció de la piscina Municipal.

E.- La construcció del poliesportiu.

F.- La investigació del metge Joan Buades sobre «La febre de la Mediterrània».

2. El que més m'agrada és: de jove a jove, les entrevistes a persones majors i el noticiari.

FRANCESC S. TORTELLA
MATHEU «Saboner». 43 anys.
Empleat de «la Caixa». Delegat de la sucursal de Campanet.

1. A.- El conjunt d'activitats organitzades per l'Associació de la 3ª Edat per tal de divertir i entretenir a la gent major.

B.- La diversitat d'actes organitzats a les festes patronals durant tots aquests anys.

C.- La continuïtat i treball de la revista «Campanet».

D.- La labor de la «Fundació Joan Amengual» per la seriositat del treball desenvolupat.

E.- L'elevat contingent de grups que organitzen actes o treballen desinteressadament durant el seu lleure: ràdio, revistes, corals, esports, teatre, partits polítics,... per la seva contribució a animar la vida social i política del poble.

F.- La notable participació de la gent a totes les festes del poble.

G.- La preocupació que els diferents governs municipals que hi ha hagut han mostrat per a la millora de la qualitat dels serveis ofertats des de l'Ajuntament.

H.- El nou local pel metge perquè la gent està millor atesa.

I.- La labor realitzada per la tècnica d'assistència social de l'Ajuntament.

J.- La publicació de la revista «LLapis de colors» per part dels al.lots de l'escola.

2. M'agrada la revista perquè tracta molts de temes, hi participa molta gent i té un gran nombre de col·laboradors.

INDÈX TEMÀTIC

DELS NÚMEROS 30 AL 59

AGRICULTURA I RAMADERIA

- *La lluna, un fenomen que s'ha de tenir en compte dins el món agrícola i social..... núm. 30
- *La pesta porquina africana..... núm. 31
- *Les ratesj. núm. 40
- *Agricultura ecològica..... núm. 50

CONVERSES

- *Miquel Ribet..... núm. 30
- *Bàrbara «de Míner»..... núm. 31
- *Llorenç «Bover»..... núm. 33
- *Joan «Carabasser»..... núm. 34
- *Joan «Menut»..... núm. 36
- *Don Guillem «de Massana»..... núm. 37
- *Jaume Puigserver..... núm. 38
- *Josep «Riga»..... núm. 38
- *Arnau «de Son Bià»..... núm. 39
- *Jaume de Santiani (tords i bolets)..... núm. 41
- *Madò Margalida «Barrera»..... núm. 43
- *Madò Joana «Verdura»..... núm. 45
- *N'Andreu Picolins..... núms. 46-47
- *N'Antònia Rebassa Celià, glosadora i poeta..... núm. 50
- *Jaume Serra Adrover, rector de la Parròquia de Campanet..... núm. 51
- *Mariano Sánchez..... núm. 57
- *Joana Capó Alemany..... 57

CONVERSANT AMB

- *Andrea..... núm. 50
- *Margalida Capó «Blanca»..... núm. 51
- *L'amo en Biel Torrens «de Míner»..... núm. 54

DE JOVE A JOVE

- *En «Poncio»..... núm. 33
- *Tres estudiants en defensa de Cabrera..... núm. 34
- *En Joan «Covaner»..... núm. 35
- *N'Antònia Mascaró..... núm. 36
- *Rafel «Ruquet»..... núm. 37
- *Maria José Camuñas..... núm. 38
- *Llorenç March. Una lambretta a París..... núm. 39
- *Maria de sa Pujada..... núm. 40
- *Na Joana Morell..... núm. 41
- *Na Magdalena «de Can Xiquets»..... núm. 42
- *Na Margalida Capellà..... núm. 43
- *Orquestrina d'Algaida..... núm. 45
- *Na Catalina Pons «Costitxera»..... núm. 46-47

- *Una estampa popular desapareguda: el carreret d'en Perdut..... núm. 30
- *Imatges de la corema..... núm. 31
- *Campanet i les campanes..... núm. 34
- *Festes i costums..... núm. 34
- *Salutació a Sant Antoni..... núm. 36
- *Tems de matances..... núm. 41
- *La loteria de Nadal..... núm. 41
- *Tems de Quaresma..... núm. 42
- *El «Foc i Fum» a Campanet..... núm. 48

Campanet a les rondalles mallorquines

- *Na Pontons..... núm. 45
- *Es corpet des pou d'En Gatell..... núm. 50
- *Sa fia i sa fiastra des moliner..... núm. 52

ENQUESTES

- *Enquestes als campanetersj. núm. 37
- *Els campaneters opinen sobre les fetes..... núm. 51
- *Enquesta als partits polítics..... núm. 58

ENTREVISTES

- *Pere Marchj. núm. 30
- *Joan Amengual..... núm. 30
- *L'escola de pintura de na Catalina Bisqueria..... núm. 30
- *Arnau Reinés..... núm. 31
- *Diego Camuñas..... núm. 36
- *Tomeu Barceló..... núm. 36
- *Joan Buades, metge i investigador científic..... núm. 37
- *Miquel Vives..... núm. 37
- *En Julià Serra a l'hora dels adéus..... núm. 39
- *Joan Martorell i la Revetla Campanetera..... núm. 39
- *Pere Josep Payeras..... núm. 48
- *Jenny Brumme..... núm. 49
- *Catalina Reinés..... núm. 50
- *Elionor Mascaró Horrach..... núm. 51
- *Nadal March..... núm. 52
- *Joan Reynés «Ruquet»..... núm. 53
- *N'Antònia Mascaró i na Teresa Llompart..... núm. 56
- *Antoni Femenies «Ponset»..... núm. 57
- *Jaume Pons Cladera..... núm. 58
- *Elionor Socias «Nora»..... núm. 59

CULTURA POPULAR

- *Sant Antoni, una tradició perduda..... núm. 30
- *L'art de fer carbó..... núm. 30

*Maria Florit, l'assistent social	núm. 39
*Joan «Portell» a «El precio justo»	núm. 41
*En Tolo Vich, entrenador del Mallorca Atlètic ...	núm. 41
*Sion Mairata.....	núm. 42
*En Miquel Palou, porter del C.E. Constància.....	núm. 42
*L'experiència televisiva de Joan Alcover.....	núm. 43
*La'mo en Pere Antoni «Corritx».....	núm. 44
*En Pere «Guixa». De carros i carreters.....	núm. 44
*En Miquel Vives, regidor de Cultura	núm. 44
*Juliana Luykem.....	núm. 44
*En Tomeu Bestard, un aficionat a les carreres de cotxes.....	núm. 45
*Gaby, el pallasso de TV	núm. 48
*Joan Margarit, poeta i arquitecte.....	núm. 48
*Jaume Pol, President del PP.....	núm. 49
*Antoni Reinés, portaveu del PSOE	núm. 50
*Francesc Aguiló, el batle.....	núm. 51
*Antoni Reinés Socias «Xeremier».....	núm. 52
*Maria Pons Reynés	núm. 53
*L'amo en Miquel «Barber».....	núm. 54
*Jaume Alemany «Morell».....	núm. 56
*Pere Antoni Reynés, les raons d'una dimissió....	núm. 56
*Guillem Mora Pons	núm. 58
*En Pere Pons «Mosco», president de l'APA.....	núm. 58
*L'amo en Llorenç «d'es Club»	núm. 59
*Antònia Campins «Pelada»j.	núm. 59

ESCOLA I EDUCACIÓ

*S'escoleta de ca ses monges	núm. 31
*El pre-escolar a l'escola pública.....	núm. 31
*Mostra escolar.....	43
*Campanet avui.....	núm. 43
*Una motxilla plena de llibres.....	núm. 44
*Diada de la Pau i la no violència a l'escola	núm. 49
*Curs escolar 89-90.....	núm. 50
*Campanet de 3r i 47 d'EGB a Lluc.....	núm. 51
*El nou sistema educatiu a Campanet (I).....	núm. 53
*El nou sistema educatiu a Campanet (II)	núm. 54
*Curs escolar 90-91. Alumnes de vuitè i claustre de professors.....	núm. 56
*L'escola col·labora: Els nostres contes.....	núm. 53
*Excursionisme de muntanya.	núm. 54

ESGLÉSIA

*Balanc de la Parròquia. Any 1986	núm. 30
*Balanc de la Parròquia de 1987.....	núm. 36
*Un nou curs	núm. 58
*Nadal, aniversari o misteri?	núm. 59

ESPORTS

*Futbollet infantil.....	núm. 32
*V Torneig de Futbollet. Campanet-Constància. Partit de bàsquet. Ascens del Campanet a la 2ª Reg.....	núm. 33
*Bàsquet i futbol.....	núm. 34
*Juvenils de futbol i de bàsquet.....	núm. 35
*Bàsquet i futbol.....	núm. 38
*VI Torneig de futbollet i altres.....	núm. 39
*Campionat de billar al Bar Sol.....	núm. 42

*L'esports a Campanet. Resum de la temporada.....	núm. 44
*Els benjamins del C.E. Campanet.....	núm. 46-47
*Entrevista amb Arnau Fontanet.....	núm. 49
*El bàsquet senior i el bàsquet cadet femení.....	núm. 50
*Entrevista amb Pep Mulet, president del futbol.....	núm. 53
*El bàsquet.....	núm. 54
*Torneig de billar. Futbolín. Campionats d'estiu de futbollet.....	núm. 56
*Els campionats d'estiu de futbollet. Campionat de tennis	núm. 57
*El futbol i el bàsquet	núm. 58
*La classificació dels equips campaneters.....	núm. 59

ESTADÍSTICA

Resums meteorològics.	
*1986.....	núm. 30
*1987.....	núm. 37
*1988.....	núm. 42
*1989.....	núm. 48
*1990.....	núm. 54

*Notes sobre l'evolució de la població de Campanet.....	núm. 30
*Dades eleccions 87.....	núm. 33
*La població de Campanet.....	núm. 41
*Dades de població (1).....	núm. 42
*Dades de població (2). Dades lingüístiques.....	núm. 43
*Eleccions europees 1989.....	núm. 44
*Dades escolars 1989-1990.....	núm. 48
*Dades eleccions generals —octubre 89—	núm. 49
*El creixement natural de Campanet (1980-1989).....	núm. 53
*Resultats de les anteriors eleccions municipals.....	núm. 55
*L'aplicació de la regla d'Hont	núm. 55
*Dades eleccions maig 1991.....	núm. 56

FOTOGRAFIES

- *Una pelegrinació a Lluc devers l'any 1913..... núm. 30
- *Grups d'al·lotes que aprenien costura a ca ses monges devers l'any 1927..... núm. 31
- *Estrena del primer autocar dels germans Ganxo..... núm. 33
- *L'escola d'en Rafel «Coves»..... núm. 35
- *Equip de futbol del Campanet..... núm. 38
- 3ª Divisió. 1944..... núm. 38
- *Nines que anaven a escola amb les monges devers l'any 1952..... núm. 39
- *Quintos de l'any 1944, a s'era de Son Bordoy..... núm. 40
- *Nines de l'escola pública..... núm. 42
- *Grup de cosidores..... núm. 43
- *Treballadores del taller de ràfia de Ca n'Ivo devers el 1954..... núm. 50
- *Curs 1967-68. Escola Nacional Mixta..... núm. 51
- *La Mare de Déu de Lluc a l'escalonada de davant ca ses monges..... núm. 53
- *Quintos 1957..... núm. 54
- *Primer cotxe de l'amo en Joan Tortella «de Cas Bord»..... núm. 56
- *Curs 61-62. Escola Nacional Mixta..... núm. 58
- *Els reis..... núm. 59

HISTÒRIA

- *Notes sobre «La Unión»..... núm. 30
- *Història de la revista «Campanet»..... núm. 30
- *«Ferrà Pons acaba de publicar una obra sobre los sucesos de la guerra civil en Campanet»..... núm. 33
- *El cine de Campanet (1924-1987)..... núm. 35
- *Es Club: petita història..... núm. 35
- *L'OCB a Campanet..... núm. 35
- *Morts desgraciades..... núm. 35
- *Morts violentes..... núm. 36
- *Un bell somni: les balladores de Campanet a Madrid..... núm. 37
- *Els batles de Campanet (1700-1988)..... núm. 37

- *Cans, cavalls i toros..... núm. 39
- *La pesta del 1652..... núm. 42
- *Bregues de cans..... núm. 45
- *Ullaró, bressol de nostàlgia i tranquil·litat..... núm. 49
- *Recordant el «Salón Los Molinos»..... núm. 49
- *Més notícies sobre la música (amb carta de Pere Amengual)..... núm. 50
- *La teulera de Can Dolç..... núm. 52
- *Si els nostres padrins tornassin..... núm. 52
- *La Mare de Déu de Lluc a Campanet..... núm. 53
- *El passaig de Campanet..... núm. 55
- *Temps de batre..... núm. 56
- *La Sibila..... núm. 59
- *Textos nadalencs..... núm. 59
- *Remembrança..... núm. 59

Racó de la història

- *El joc a Campanet en el segle XIX..... núm. 30
- *Històries violentes (1683-1704)..... núm. 31
- *Notícies del segle XVII..... núm. 33
- *El notari Pere Martorelle..... núm. 33
- *Morir a Panamà..... núm. 34
- *Campaneters a Àfrica i Amèrica (segle XVIII) ... núm. 36
- Dues morts (1713)..... núm. 37
- *Actes de violència (1665-1723)..... núm. 38

LITERATURA I CREACIÓ

- *Record de Llorenç Riber..... núm. 30
- *Estrena teatral d'un autor campaneter..... núm. 39
- *Els meus records de Llorenç Riber..... núm. 40
- *Un infant orat..... núm. 41
- *A Llorenç Riber..... núm. 43
- *M.S. Oliver en el 125è aniversari del seu naixement..... núm. 45
- *Abril, mes del llibre..... núm. 49
- *En Jaume Serra, l'escriptor..... núm. 51
- *Cita a la riba de Miquel Oliver..... núm. 52
- *El Tirant lo Blanc compleix cinc-cents anys..... núm. 53
- *El mallorquinisme polític..... núm. 53

*Concurs literari de la Festa de Sant Antoni.....	núm. 54
*Llibres per a l'estiu	núm. 56
*Poesies	núm. 56
*Nadal, de Miquel dels Sants Oliver.....	núm. 59
*Conte des porcellet «Cova Curta».....	núm. 59

LLENGUA

Lliçons de llenguatge

*Padrí, padrina, pedra, teatre, podrit	núm. 30
*Els numerals	núm. 33
*Els albercocs.....	núm. 38
*Les cançons populars	núm. 40
*Me'n vaig a la sala	núm. 44
*Noms de les parts del cos humà	núm. 52
*La nostra llengua al carrer.....	núms. 31, 32, 33, 35, 42, 50
*A Campanet, tot en la nostra llengua.....	núms. 34, 39, 55
*Els principis de la Llei de Normalització Lingüística a les Illes Balears, de Bartomeu Colom i Pastor	núm. 36
*Volem mitjans de comunicació en català, ara	núm. 37
*A favor de l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística	núm. 43
*La situació lingüística	núm. 43
*Els noms de lloc i de persona al Diccionari Coromines.....	núm. 44
*La llengua i mitjans de comunicació.....	núms. 46-47
*Normalitzem les nostres lectures.....	núm. 56

Biblioteca d'autors campaneters

*Cosecha periodística de M.S. Oliver	núm. 34
--	---------

OPINIÓ I CARTES

*L'Ajuntament i els seus criteris culturals	núm. 30
*Comunicat del PSM de Campanet.....	núm. 30
*Ajuntament...i eleccions.....	núm. 31
*Comunicat del PSOE.....	núm. 31
*Comunicat d'AP	núm. 31
*Per un ajuntament de progrés a Campanet.....	núm. 32
*Sobre el canvi a l'ajuntament.....	núm. 33
*Què passa a l'escola?.....	núm. 33
*Sobre el col·legi públic.....	núm. 34
*Sobre l'escola	núm. 35
*Així es diverteixen els espanyols	núm. 36
*Protesta per la construcció del panteó municipal.....	núm. 37
*Contesta de l'Ajuntament sobre la construcció del panteó municipal.....	núm. 38
*Salvem Campanet: diguem no al camp de golf.....	núm. 39
*Una oportunitat que no podem perdre.....	núm. 41
*L'Ajuntament, pel bon camí.....	núm. 41
*Sobre Ràdio Picornell.....	núm. 48
*Moció sobre reciclatge	núm. 49
*Un carrer que no té nom?.....	núm. 51
*Carta de Jaume Pol, president del PP-Campanet.....	núm. 52
*Ja som prou grandets.....	núm. 54
*Aclariment	núm. 58
*A sa tercera edat de Campanet.....	núm. 58

PERSONATGES

*El concert d'orgue d'Arnau Reinés. La sensibilitat i la tècnica.....	núm. 40
*El rector Miralles.....	núm. 40
*El pintor Bernat Morell.....	núms. 46-47
*Francesc de Borja Moll.....	núm. 54
*Campaneters arreu del món: Francisca Bennàsser «de ca Madò Beneta».....	núm. 49
*Perú. Elionor «des Molí»	núm. 51
*Evocació de Joan Amengual Pericàs	núm. 53

ALTRES SECCIONS

*Agenda de la vila.....	del núm. 30 al 53 i del núm. 56 al 59.
*L'Ajuntament informa	núms. 36 i 37
*Noticiari	des del núm. 34
*El BEC informa	núms. 39, 40, 41, 42, 43, 44, 48, 54, 55, 56, 58 i 59
*Activitats de l'Associació de la Tercera Edat	núms. 41, 42, 43, 45, 46 i 47
*Campanet a la «Gran Enciclopèdia de Mallorca».....	núms. 45, 52 i 56
*Crònica de la tercera edat.....	núms. 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 i 56
*Ràdio Picornell, al micròfon	núms. 56, 58 i 59

Des de ca nostra

*Compram a Campanet.....	núm. 48
*Reformam sa casa	núm. 49
*Es mestre de s'obra.....	núm. 50
*Es sons de sa fusta	núm. 51
*Records d'estiu.....	núm. 52
*Fent música de ball de bot	núm. 53
*Serveis música de ball de bot.....	núm. 44 i 48

CRÒNIQUES I ARTICLES DIVERSOS

*Actes del V Aniversari: dues exposicions, dos grans èxits.....	núm. 30
---	---------

LA JAIA QUARESMA

Qui és la jaia Quaresma, també coneguda com la jaia Serrada?

És la imatge d'una dona que simbolitza el període quaresmal. Aquesta imatge pot presentar diverses variacions, però el seu sentit sempre és el mateix. La representació més popular és la d'una dona vella, prima, vestida de pagesa, amb un rosari a la cinta i a les mans menes vegetals o un bacallà, a vegades du també unes graelles. Però el tret més característic de la imatge de la jaia Quaresma són els set peus que guaiten de les faldilles. Cada peu representa una setmana del període quaresmal —a vegades té set dents o set braços—, cada setmana que passa es talla o doblega un peu, de forma que en mirar-la sabem tot d'una quin temps falta perquè s'acabi la quaresma. A vegades a mitjan quaresma la tallen pel mig —o la dobleguen— i així es fa ben evident que mitja quaresma ja és passada, d'aquí li ve el nom de jaia Serrada. Quan arribava el dissabte de Glòria la solien cremar, o arraconar fins l'any següent. Tot aquest procés la converteix en un vertader calendari popular.

Sembla que aquest costum de representat la quaresma com una vella malsofrida pintada damunt un paper, una bul·la de l'any anterior o un tros de fusta, s'extengué al llarg del s. XVIII per tots els Països Catalans i també a l'Alguer. En alguns llocs la quaresma era representada per un bacallà, del que es penjaven set arengades o set pastanagues, i es feia el mateix que amb la jaia.

Actualment l'abstinència de carn durant aquests dies

ja gairebé no és observada per ningú. Però creim que el costum tradicional és interessant, i que el podem ensenyar als nins per tal que no es perdi definitivament. Per això, a aquest número especial de la revista, vos adjuntam una jaia Quaresma, amb el desig que els més petits de la casa la pintin, la retallin i la pengin dins la cuina. Pensau a llevar-li un peu cada divendres.

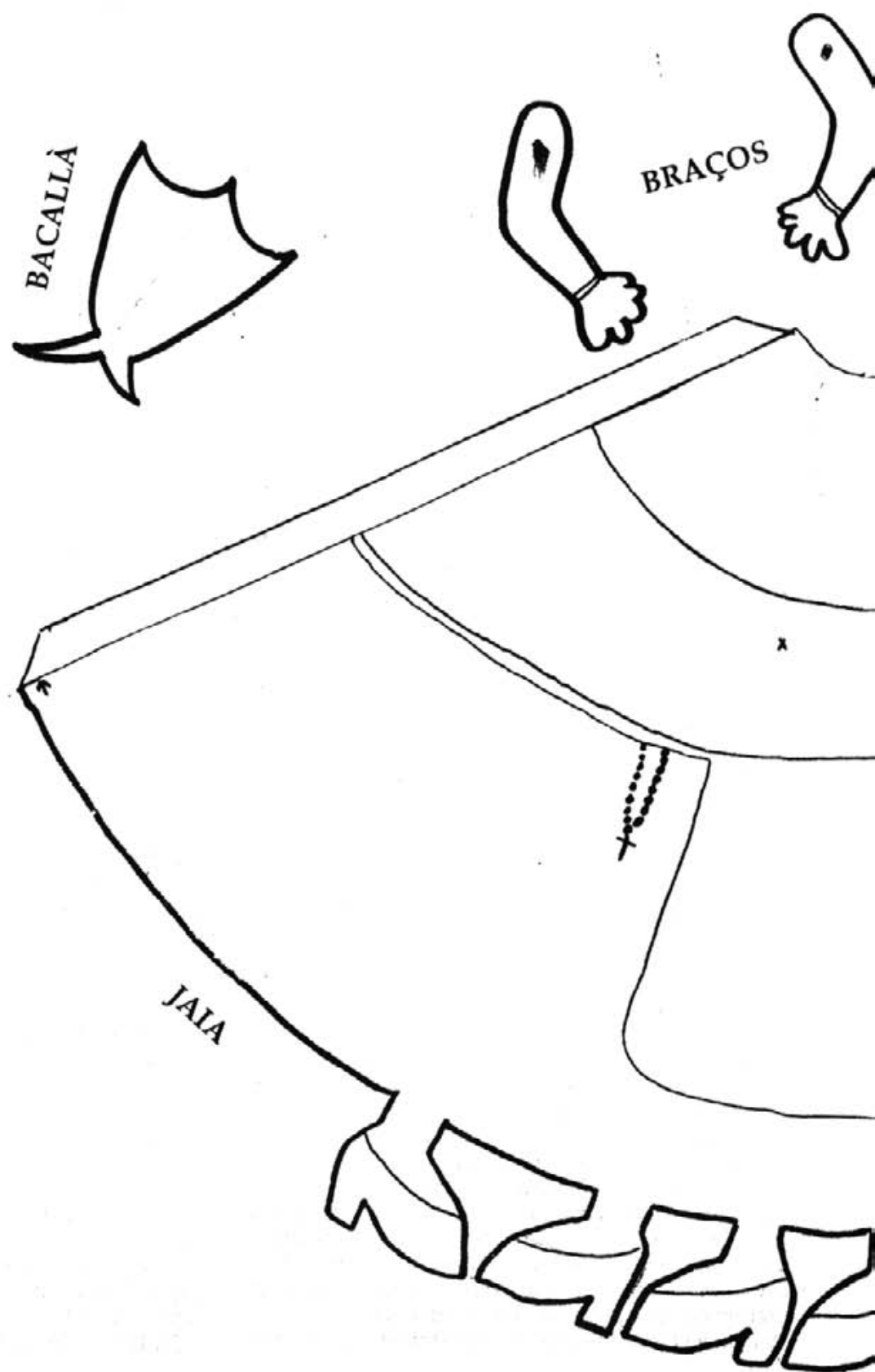
*A sa xuia da-li empena,
ara que hi ha llibertat!
Llavò entra sa corema
i es porc ha d'estar tancat.*

Caterina Valriu

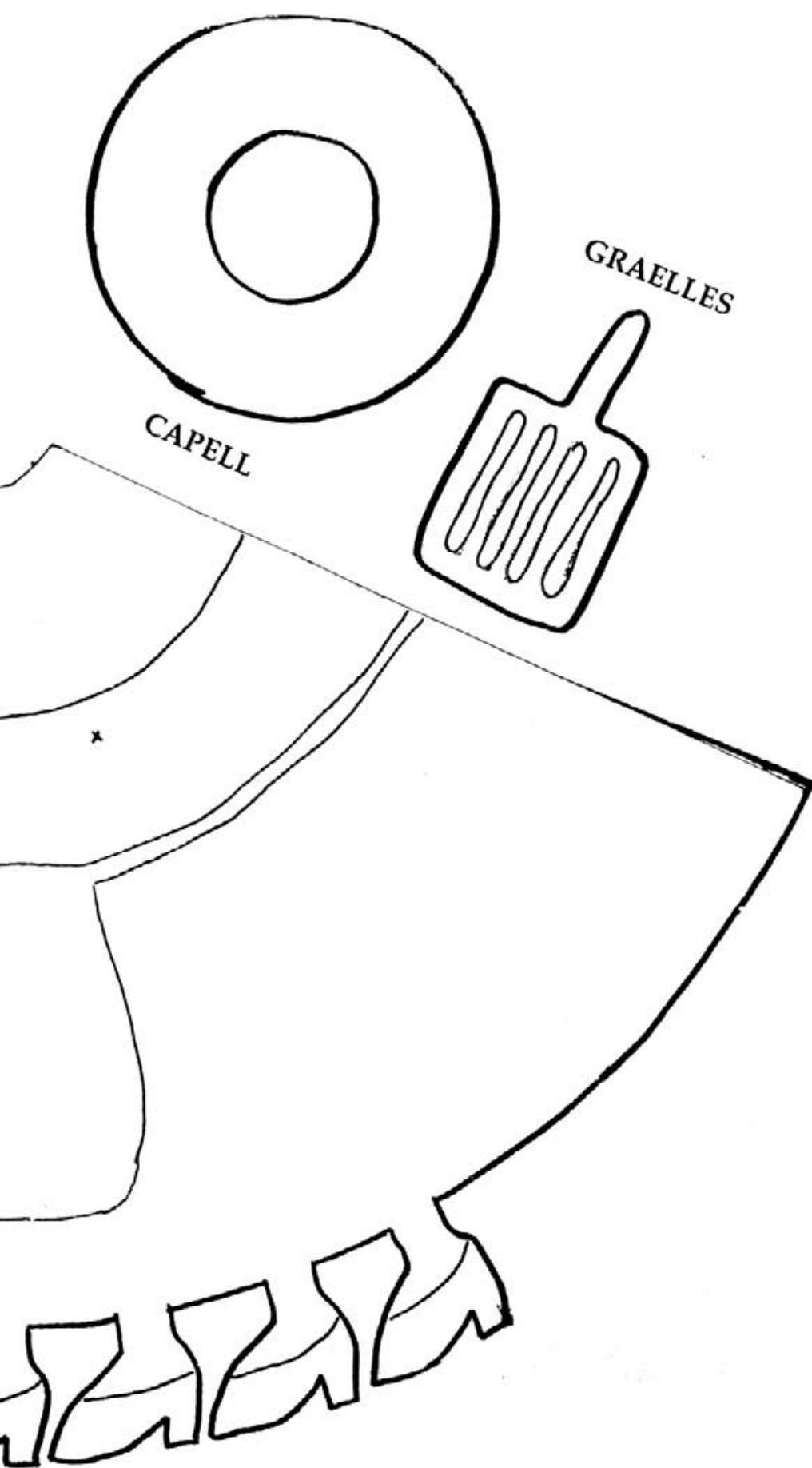
INSTRUCCIONS PER A MUNTAR LA JAIA:

- Pintau amb colors totes les peces.
- Enganxau el full damunt un cartró o cartolina.
- Retallau cada peça amb molt d'esment.
- Amb un enquadernador petit, o un punt, penjau-li els braços.
- A un braç posau-li el bacallà i a l'altre les graelles.
- Donau forma cònica al cos de la jaia i enganxau-lo, el podeu assegurar amb cinta adhesiva.
- Ompliu el buit que queda a dalt amb una bolla de paper o millor de «plastilina» i passau-li la rodona que forma el capell.

JA TENIU LA JAIA ENLLESTIDA!

TABLE

Estampa de la Quaresma de la primeria del segle XIX.

*1987: XXV Aniversari de l'Obra Cultural Balear.....	núm. 30
*Endavant.....	núm. 30
*Així com voldríem.....	núm. 30
*El sopar del V Aniversari.....	núm. 31
*Municipals 87: AP.....	núm. 32
*Municipals 87: PSM.....	núm. 32
*Municipals 87: UM.....	núm. 32
*Sant Victorià 87.....	núm. 33
*Organització del nou ajuntament.....	núm. 33
*Dues iniciatives municipals.....	núm. 33
*Actes del V aniversari (Excursió al Puig Roig).....	núm. 34
*El moviment ecologista arriba a Campanet.....	núm. 35
*El futur de l'antic cine.....	núm. 35
*El BEC en acció.....	núm. 36
*Campanet al BOCAIB.....	núm. 37
*Ha finalitzat el curs de psicologia a pares.....	núm. 38
*Un rellotge de sol casolà: feste'n un.....	núm. 38
*Excursió de Sant Victorià.....	núm. 39
*Els campaneters viatgers.....	núm. 39
*Tres campaneters al concert de B. Springsteen.....	núm. 39
*Festes de Sant Miquel.....	núm. 40
*Recuperació d'una tradició: la banda de música.....	núm. 40
*Alimentació i nutrició (I).....	núm. 41
*Una comarca buida?.....	núm. 41
*Receptes de cuina.....	núm. 41
*Les possessions i la vall d'un poble.....	núm. 43
*Viatge d'estudis a Madrid.....	núm. 43
*Alimentació i nutrició (II).....	núm. 43
*El tercer aniversari de la 3ª Edat.....	núm. 44
*Codi europeu contra el càncer.....	núm. 44
*En Gabriel Mateu ha mort.....	núm. 44
*Dues campaneteres a la Gran Bretanya.....	núm. 45
*El Bar Sol ha tancat.....	núm. 45
*A favor de Ràdio Mediterrània.....	núms. 45, 46 i 47
*Els pressuposts municipals de l'any 1990.....	núms. 46 i 47
*«In memoriam» de l'amic Miquel Cabanelles.....	núms. 46-47
*Els reis.....	núms. 46-47
*Festes de Pasqua.....	núm. 49
*Fusters i fusteries a Campanet.....	núm. 49
*S'ha acabat el curs de català.....	núm. 50
*Ocultos Blues.....	núm. 50
*Ioga, per una vida millor (1).....	núm. 50
*Festes de Sant Victorià 1990.....	núm. 50
*Ioga, per una vida millor (2).....	núm. 51
*La novetat de l'estiu: la piscina.....	núm. 52
*Festes de Sant Miquel.....	núm. 52
*Les excursions del Consell de Pastoral.....	núm. 53
*Ràdio Picornell, un món de possibilitats dins la ràdio local.....	núm. 53
*Carnaval 1991 (fotografies).....	núm. 54
*Jerònia «Cuera» i Francisca «Morro».....	núm. 54

*Maria «Paloni» i Francisca «Canals».....	núm. 54
*Inauguració de la reforma del pou d'en Gatell.....	núm. 56
*La Revetla Campanetera, escola de música i de balls folklòrics.....	núm. 56
*S'ha acabat el curs de català.....	núm. 56
*Èxit multitudinari del debat.....	núm. 56
*Radiografia de les eleccions.....	núm. 56
*Municipals 91: PP-UM.....	núm. 55
*Municipals 91: PSM.....	núm. 55
*Municipals 91: PSIB-PSOE.....	núm. 55
*Festes de Pasqua 1991.....	núm. 55
*Activitats verdes.....	núm. 57
*Activitats de Ràdio Picornell.....	núm. 57
*El servei d'ajuda a domicili.....	núm. 57
*Estrena de l'Himne de Campanet.....	núm. 57
*Negocis de roba a Campanet.....	núm. 57
*Ses quadres d'en Joan Gual i en Damià «Ramona».....	núm. 57
*Les restauradores del retaule del Roser.....	núm. 57
*Trobada de joves a Lluc el proper setembre.....	núm. 57
*Campanya de recollida i reciclatge de vidre i paper.....	núm. 57
*Les fetes de Sant Miquel.....	núm. 58
*Moció sobre l'autodeterminació.....	núm. 58
*Joan Tortella «Bord» rep una pallissa d'un grup de joves.....	núm. 58
*Els nostres artesans.....	núm. 58
*Presentació de Quaderns de Campanet/4.....	núm. 58
*La polèmica de la subvenció. Els nostres arguments.....	núm. 58
*Homenatge a la vellesa.....	núm. 58
*Les notícies de l'any.....	núm. 59
*Els reis són il·lusió.....	núm. 59
*Menú de Nadal.....	núm. 59
*Els campaneters viatgen.....	núm. 59
*Volem comandar a ca nostra.....	núm. 59

POEMES

DEDICACIÓ A LA REVISTA DE CAMPANET

per Aina Martorell Rotger

És el deu aniversari
de la seva fundació,
sempre rebent-la amb amor
recordant la nostra història.

Jo sempre rep la revista
amb amor i comprensió,
posant-li tot el valor
que compon la seva llista.

La revista sempre agafa
el nivell que li donam,
sempre anirà superant
pel camí de l'esperança.

Jo desig que sigui clara
amb tota la veritat,
sigui vista la bondat
de l'equip que l'ha formada.

Aquest arbre tan hermós
que compon el seu equip,
sempre sigui generós
d'un fruit sa, net i elegit.

Oh! revista generosa
per a tots els campaneters,
sempre poder sabre més
de nostra vila agradosa.

A LES HERMOSES UFANES DE CAMPANET

per Aina Martorell Roger

Fent una olor d'aigua pura
que surt de dins les muntanyes,
seran les braves ufanas
del cor de nostra natura?

S'hi va acostant acostant
pel camí de Gabellí,
tot ple d'un perfum tan fi
que tots estam admirant.

Quan ve la gent a veur-ho
i travessa l'alzinar,
sent el rossinyol cantar,
no sap d'on ve la veu.

Què serà aquest tresor,
únic a dins tot Mallorca,
que surten amb tanta força
que explicació no tenen?

Què serà tanta bellesa
que enrevolta el nostre poble?
Serà pel nostre cor noble
i cordial per als que vénen?

Qualque cosa hi ha per enmig,
que ens uneix tot això:
és la devoció al Sant Crist
que tenim a dins el cor.

Molt a prop de les Ufanas,
també hi tenim un tresor,
que se troba dins el cor
de les hermoses muntanyes.

Les coves de Campanet
que un dia un home trobà,
fent feina sentir bufà
un aire de vent molt fresc.

Entre coves i ufanas,
també hi tenim Sant Miquel,
que beneix des del Cel
per noltros coses tan sanes.

ENTREVISTA

PERE ALEMANY COLOM

Pere Alemany Colom. 39 anys. Peix, si ens atenem al zodià. Li agrada volar tot lo dia, ens assegura. Campaner d'infància i joventut, fins els 16 anys. Estudià amb donya Dolores i posteriorment a Sant Francesc. A Granada i Barcelona cursa estudis de Química. Finalment fa Magisteri a Palma. Ha estat professor de l'escola Mata de Junc i a la Llar de la joventut. Li agrada emprar el temps lliure per fer allò que més plaer li dóna.

El trobam a la seva casa de Son Fogueró, al mig de camp, entre Sineu i Maria de la Salut. Els camps del pla ara comencen a despertar de l'hivern i és un gust passe-

jar-hi. Ca-seva és una antiga casa de pagès. Ha estat restaurada per ell i la seva dona, na Maria Antònia. Ho han fet amb molt de gust, seguint les pautes de l'arquitectura rural mallorquina. Devora la casa hi ha el jardí i l'hort. En Pere, a estones, s'entretén al seu hortet, on va experimentant la sembra de cols, alls, cebes, tomàtigs, ... En Pere, ens conta, és un investigador vital. I aquesta experiència investigadora és la que impregna la seva vida i la seva obra. Per a xerrar d'això, de la seva obra, ens refugiam al seu estudi i prosseguim la conversa.

-Pere, un bon dia, ens sorprendes com a pintor. Com va esser això?

-Jo, ja pintava. Sempre m'ha agradat. Des de petit en tenir un llapis jo ja era feliç. I és però cap al 1984 quan va arribar un moment que em vaig adonar que dedicava més temps a la pintura que a la meua feina de l'escola. M'ho vaig plantejar i vaig pensar que millor era fer una cosa ben feta que dues mal fetes. I em vaig decidir per la pintura. I vaig començar a cercar per exposar, perquè creia que l'objectiu d'un pintor es que vegin la teua obra. Sobretot, si t'hi dediques professionalment.

-Quines exposicions dus fetes fins ara?

-Vaig fer la primera el 1985 a la Banca March. El 1986 vaig exposar a l'Hotel Formentor. El 1987 a La Caixa a Eivissa i una altra vegada a l'Hotel Formentor. El 1988 expòs a La Caixa a Campanet i particip amb obra meua a algunes col·lectives. El 1989 vaig exposar a la Galeria Bisart de Palma i amb aqueixa mateixa galeria acudesc a Interarte a València. El 1990 surt a la península, concretament a Barcelona a la Galeria Ambit i a l'estranger. Expòs a Amsterdam i a Colònia. El 1991 aquest any passat, ha estat un any de descans en quan a exposicions.

-Alguna, la recordes especialment?

-Sí, —respon tot d'una— Barcelona. Quan jo estudiava a Barcelona sempre passava per Consell de Cent. Carrer cèntric amb gran concentració d'art. Entre elles, les més importants de Catalunya. I pensava, evidentment creent-ho remotament impossible, exposaré alguna vegada aquí? Per tant va ser una gran sorpresa i una gran alegria poder exposar a Ambit, al Consell de Cent, on mai m'ho hagués cregut.

Per altra banda, sortir a l'estranger, anar a Amsterdam. El fet de sortir d'Espanya em va parèixer important.

-Quins projectes tens cara al futur?

-Primer, el 3 d'abril inaugurar una exposició a Berlin, després pel març a Castelló, i més envant, encara no tenim data, expòs a Ambit a Barcelona.

-Sembla que has tengut èxit als països germànics?

-Sí, m'hi va molt bé. La veritat és que la meua obra s'hi ven molt bé allà. Es veu que s'hi estableix una comunicació entre la meua obra i la gent d'aquests països.

-Exposares també a Campanet. Com et sentires al teu poble?

-Home, jo Campanet l'estimo amb locura. Es on he nascut, on he jugat, on he après, on vaig començar la meua vida. No ho puc oblidar jo a això. Per tant va esser molt satisfactori mostrar la meua obra a les persones que m'han vist néixer. I me vaig sentir ben rebut. També jo sé que la meua pintura no és fàcil per un poble i tampoc faig cap exigència en aquest sentit. Molt bé, per tant.

-Per què et decantes per la pintura abstracta, Pere?

-Vaig començar essent figuratiu com tothom. Però de mica en mica, entres en un procés en el qual les figures es van distorsionant, trencant, ... Es un procés científic on tot té una raó. Si tires una gerra en terra, es desfà en trossos, en fragments.

ENTREVISTA

Aquests es van dispersant per dins un Univers. Es un Univers mòvil, de vegades càdtic, agressiu,... de vegades tranquil. Posseïdors d'energia, els fragments, adquireixen un moviment que els va component i recomponent, que els fa adquirir noves formes. Mentrestant, un hi pot tenir un diàleg amb aquestes noves formes que es van creant. Sorgeix, va sorgint, així, una nova codificació que tu pots, podràs, representar a la teva manera.

-I quina és la teva intenció expressant aquest nou món plàstic?

-Poder expressar qualsevol somni, pensament, realitat. Poder fer qualsevol poema. Poder-ho expressar tot. I també és molt important el diàleg que puc dur amb mi mateix.

-I el paper de l'expectador?

-L'expectador ha de fer la seva pròpia interpretació. S'ha de definir davant l'obra. Pensa que en la meua intenció també hi ha un objectiu plàstic. Tot aquest diàleg, del qual t'he parlat abans, l'intent expressar el més plàsticament possible. A l'expectador, el diàleg entre l'obra i jo, no li interessa en primer terme. Després, si hi vol aprofundir, podrà interessar-li o no.

-Pere, on creus que radica la base del teu èxit?

-Radica en que és una pintura que no està immersa en cap tendència. Avui en dia no concebesc tendències. Si jo hi estigués dins una tendència no exposaria a fora.

-Quins són els teus pintors preferits?

-Aquells que han seguit la seva pròpia investigació. Velàzquez, Goya, Picasso, Mondrian, Pollock. Miró, Ansem Keaffer,... És gent d'una marcada personalitat. Podrien esser molts més, però aquests són els més coneguts.

-Què en diuen els crítics de la teua pintura?

-De moment no em puc queixar. Totes han estat bones.

-A tots, la vida d'un artista, sem-

pre ens sembla interessant i lúdica. Com t'ho montes tu?

-Aquí al meu estudi quan me pos a pintar m'hi dedic completament. Me tanc a les nou del matí fins a la una. Després d'haver dinat és molt important anar a fer un tuti al Bar Can Tomeu a la plaça de Maria. Així desconect. Aquí són hores de pensar. I a més, com a bon campaneter ne-

cessit fer es tuti! I després damunt les tres i mitja m'hi torn a posar fins a les cinc que ja comença a enfosquir. A mi, m'agrada pintar amb llum natural. Després molts de dies has d'anar a Palma per connectar amb les galeries, i per conèixer i relacionar-se amb pintors, galeristes, col·leccionistes. I el que deia abans, és bo conèixer el que fan els altres per no fer-ho i per seguir dins la teua investigació, dins la teua pintura.

-Com t'hi sents a Maria?

-A Maria m'hi sent molt bé. Tant a nivell social com d'entorn físic. La gent m'aprecia molt maldament sigui campaneter. Pensava que no m'hi adaptaria per allò que venc d'una zona de muntanya i tal, però, al final, m'hi atreu molt la pau, la tranquil·litat del Pla.

La conversa continua. Seguim parlant de pintura. De la fabricació de colors. Dels ocres de les terres del Pla. Se'ns ocorre que en Pere no utilitza el verd... I ens despedim agraïnt a en Pere la seva col·laboració. Moltes gràcies. Sort i endavant.

LES GERMANES AGUSTINES DE L'EMPAR

La comunitat dels anys 1952-54. D'esquerra a dreta: Sor Teresa, Sor Maria Reparadora, Sor Anna, Sor Alcía i Sor Emília (fotografia deixada per Magdalena «De Son Monjo»).

per Antònia Bennàsser i Capó

Les monges, des de fa molts anys, s'han familiaritzat i concebut dintre generacions diverses. Han fet història dins el nostre poble de Campanet.

Construïrem el convent i fundaren la comunitat l'any 1874. La convivència de les monges encara perdura. Centenars d'elles al llarg d'aquests temps, han viscut entre nosaltres: unes molts anys, altres uns quants i algunes sols arriben i se'n tornen.

Analitzant una per una les monges que cada generació ha conegut, normalment destacaríem les que ens han quedat dins la memòria, les que d'alguna manera foren les més característiques.

Molta gent ha passat pel convent, ha baixat l'escaleta que conduïa a la costura de «Sor Anna» s'ha assegut un dia i un altre a les cadires de la sala, allà a on feien el ganxet i els brodats, ha obert un i altre pic el pupitre on hi guardàvem els llibres i els aplecs. Molts som els qui

hem après les primeres lletres a ca les monges.

Però no solament hem anat al convent a aprendre de llegir i escriure. Els horabaixes una gentada esperava el seu torn per posar-se l'injecció o curar-se les ferides. Els diumenges i dies festius el convent estava obert de bat a bat. Les nines passaven els capvespres del fred hivern jugant dintre les sales de les petites, féiem unes grosses rotllades assegudes a les cadires, jugàvem a l'anellet, a panyores, a secrets... i tants altres jocs. Assajàvem comèdies, cantàvem cançons... ens passava el temps sense adonar-nos. Davant el convent a la placeta, jugàvem a partits, a rotllo, a bolles a plantats i a tu el dus. Allà el sereno mai no ens va cridar l'atenció. Era un lloc ideal.

Amb les monges anàvem a fer petites passejades als Pins, al bosc de Son Alemany, a la Capitana, a la Font de Don Juan, a Gabelli i a molts altres llocs de l'entorn del nostre poble. En aquelles hores no hi havia barreres ni barrats, els camps eren lliures i verjos, les fonts tenien

La comunitat dels anys 1965-66. D'esquerra a dreta: Sor Justa, Sor Francesca de Sales, la Mare Superiora, Sor Modesta, Sor Anna i Sor Maria de Cura (fotografia deixada per les monges).

l'aigua cristal·lina i sempre corria, els pins espessos i verds, els crits d'infants ressonaven entre els boscos i paratges, gaudíem d'un aire fresc i pur.

Gràcies a les monges anàvem una vegada o dues a l'any d'excursió amb l'autocar; també una vegada a la platja, i les nines aprofitàvem al màxim l'aigua i el sol, nedàvem tot el dia; elles s'alçaven un poquet els seus hàbits i es mullaven els peus. Han passat molts anys i les coses han canviat, les monges amb esperit renovador han seguit adaptant-se a les necessitats actuals.

CONVERSANT AMB SOR MARIA IGNASI

Ella és la Mare Superiora de Campanet. El seu nom és Catalina Planes Socies, va néixer l'any 1925 a Sta. Margalida. Sor Maria Ignasi és el nom que va rebre quan es va consagrar a Déu. Ella tota entusiasta em va contant la història d'aquesta fundació de Germanes Agustines de l'Empar.

-Vàrem fundar la congregació l'any 1859. El primer centenari el celebràrem el 1959 a Palma a Sant Cayetano.

La festa va estar oberta a tothom i va esser multitudinària i meravellosa. Tots els pobles de Mallorca als quals hi tenim fundat, hi varen prendre part. San Cayetano és la casa principal, allà hi va viure molt d'anys el nostre fundador Sebastià Gili. El dia 9 de Juny de 1991, s'obrí el seu procés de santificació. Molts anys aquest convent va esser col·legi, ara compleix com a residència. La nostra Reverenda Mare, la Superiora Generala és Sor Serafina, ella és de Campanet, Catalina Vilanova «Biela».

A Campanet, la vocació de religioses Agustines sempre ha estat la més nombrosa. Actualment n'hi ha sis:

Sor Maria de Fàtima: Maria Valcaneres «Maxeta»

Sor Dorotea: Catalina Bennàsser «Beneta»

Sor Consolació: Francesca Bennàsser «Beneta»

Sor Ventura: Catalina Bennàsser «Cusseta»

Sor Marina: Margalida Reinés «Mora»

Sor Francesca: Francesca Bennàsser «Gallet»

La nostra missió i el nostre carisme és: ensenyar, ajudar els malalts, els pobres i estar disposades a qualsevol servei pel necessitat. Les coses vistes de defora mai es poden veure com realment són. Els sacrificis que cada monja fa, tant a nivell personal com col·lectiu, són molts.

La primera casa que vàrem fundar va esser l'Inclusa, allà cuidàvem els nins acabats de néixer i abandonats per les seves mares. Després l'Hospital i cuidàvem els malalts.

Parents i veïnats de Sor Serafina. D'esquerra a dreta: 1. Antònia «Pelada», 2. Sor Serafina, 3. Francisca «Reta», 4. Maria «Beteta», 5. Madò «Reta», 6. Sa madona de Gabellí Petit, 7. Joana Aina «de Can Biel», 8. Catalina de «Can Biel», 9. Joana «Pelada», 10. Joana «Curta», 11. Josep Me Ripoll, 12. Arnau «Reto», 13. Pere «Reto», 14. Joana «Xerreta», 15. Aina «Xerreta», 16. Catalina «Curta», 17. Magdalena «Monjó».

A mesura que la comunitat creixia i hi havia més monges per dedicar-se a ajudar al necessitat, ens vàrem dedicar a l'ensenyança. A poc a poc escampàrem les nostres ajudes fent convents. D'aquesta manera anàvem fent camí... Una de les primeres comunitats va esser Algaida, més tard Campanet, aquí venguérem el 1874. Jo vaig venir l'any 1974 fins el 1984, després m'enviaren un any a fora i vaig tornar el 1986 fins a hores d'ara. Estic al servei del poble. M'he dedicat a l'ensenyament de preescolar, fa setze anys que faig classes.

La comunitat la formen quatre monges: Sor Maria de Cura, Sor Nativitat, Sor Celina, i Sor Maria Ignasi que som jo. Des que es fundà aquesta comunitat a Campanet, al convent sempre hi han viscut monges, ajudant als malalts i dedicant-se a l'ensenyança.

Actualment amb els canvis que ha tingut la planificació escolar, les coses han canviat. A hores d'ara ens dedicam als infants petits. L'E.G.B. i B.U.P. es fa a altres col·legis. Hem obert una guarderia, i hem fet reforma a les sales. El sentit d'aquesta és tenir cura dels infants, principalment el d'aquestes famílies que no tenen per deixar-los. Tot això suposa unes despeses molt grosses i és clar que feim pagar una quota, però sempre hi ha cabuda pels nins que no poden pagar. El convent és un acolliment pel necessitat. Es cuida dels petits na Catalina Pons «Menorc». Les monges d'aquesta comunitat manco

El primer cotxe que compraren les monges de Campanet. Anys 1962-63. Les monges són: Sor Francesca de Sales, Sor Justa i Sor Albertina (fotografia deixada per les monges).

Sor Maria de Cura que ja té molts anys, feim molta feina; després de les classes dels petits, dels malalts, les feines del convent, de l'església i dels resos, anam a Son Fe, allà sempre hi ha anants i venidors, entre tandes d'exercicis, diades, trobades i campaments... sempre hi tenim moltíssima feina.

Malgrat tota aquesta disciplina que imposa el ser monja m'hi sent molt bé i a gust, vaig triar voluntàriament aquest camí vocacional i vaig encertar, perquè dintre aquesta comunitat de religioses, he trobat la felicitat.

Gràcies Sor Maria Ignasi per la seva amabilitat i que mai no s'acabi aquesta felicitat que ha trobada.

CONVERSANT AMB SOR CELINA

El seu nom, Aina Planes Socies, va néixer a Sta. Margalida el 23 d'Abril de l'any 1923. Sor Celina és la que normalment obre la porta del convent quan sent el so de la campaneta. Ho fa sempre amb la rialla a la boca, de la seva cara se li desprén la felicitat que porta dintre.

Som germana de Sor Maria Ignasi, ella ja era monja quan a mi m'arribà la vocació. Tenia 23 anys quan vaig seguir el camí del qual gaudesc cada dia.

Fa un any i mig que visc a Campanet; abans venia

D'esquerra a dreta: Margalida «Ringa», Sor Maria de l'Eucaristia, Francisca «Monjó», Francisca «Caleta», nina i Catalina «de Can Biel» (fotografia deixada per Joana Aina «de Can Biel»).

qualque vegada per ajudar a les monges que estaven malaltes: Sor Magdalena i Sor Mercedes; les dues varen morir. Després m'enviaren aquí perquè solament quedaven dues monges actives que tenien molta feina. Qualcú havia de cuidar Sor Maria de Cura, ja molt vella i el convent: em va tocar a mi. Sempre havia fet classe, vaig estudiar d'infermera auxiliar i em dedicava també als malalts. Vaig fer feina a la Clínica Juaneda; aquesta feina m'agradava molt.

Aquí a Campanet assistesc els malalts que vénen al convent i estic pendent per si hi ha qualque urgència. Faig de cuinera, de portera, contest al telèfon..., tenc la responsabilitat del convent, menys de la neteja, gràcies a Déu, perquè, si no fos per l'ajuda no acabaria mai. Després de totes aquestes feines, les monges dediquen un temps als resos de cada dia.

Ho faig tot de gust, procur estar sempre contenta, som feliç i el que vull és fer feliç els altres.

Gràcies Sor Celina per aquestes paraules i per aquesta alegria que transmet als qui parlen amb vostè.

CONVERSANT AMB SOR NATIVITAT

Sor Nativitat sempre té molts quefers dedicant-se als demés i és molt feliç, amb aquesta tasca i ho fa el mi-

Sor Serafina i una altra monja amb el primer vehicle que varen tenir les monges. Any 1958.

Catalina Vilanova Bisqueria «Biela» és Sor Serafina, la Mare Generala. És una monja que ha fet història dins la comunitat de religioses agustines de l'Empar. Ha treballat molt i ha sabut adaptar-se als temps moderns (fotografia deixada per Joana Aina «de Can Biel»).

llor que pot.

Som de Consell, el meu nom és Margalida Isern Vidal, tenc 56 anys i en fa bastants que visc a Campanet. Vaig venir l'any 1973 i hi vaig estar-me fins el 1984. Després me'n vaig anar i mira com són les coses! l'any 1986 em tornaren enviar a Campanet i aquí estic fins a hores d'ara. M'hi trob molt bé i estic contenta de la meua feina. Els primers anys feia d'infermera i donava classes als petits, però quan vàrem arreglar Son Fe jo hi havia d'anar molt sovint i vaig haver de deixar les classes perquè no hi podia abastar tot.

La feina d'infermera sempre m'ha donat molta satisfacció, malgrat sigui una feina pesada. Moltes vegades he hagut de passar vetllades i nits devora el llit del malalt, nits seguides... jo mateixa no sé com ho puc resistir dormint tan poc, és que Déu em dona forces, perquè de no ser així no ho podria fer. N'he rentats i vestits molts de vellets i gent necessitada, sempre ho he fet de bon cor. Crec que ningú podrà dir-me que he renegat per anar a fer un servei, sia el que sia: curar ferides, posar injeccions, rentar-los, ajudar-los moralment i espiritualment. La majoria de famílies quan tenen un malalt que està agonitzant demanen a les monges ajuda i això els dona consol i tranquil·litat. Amb aquests 18 anys que he viscut a Campanet n'he vists morir molts de vells i no tan vells. Són moments difícils i molt importants per la gent que té fe. Durant aquests anys he donat tot el suport que he pogut. El que deman a Déu és que em doni

D'esquerra a dreta: Sor Celina, Sor Maria de Cura, Sor Nativitat i Sor Maria Ignasi.

força per seguir fent aquesta feina que tant de conhort dóna a la gent.

Gràcies Sor Nativitat per aquesta conversa tan agradable i per aquesta entrega a la gent de Campanet.

CONVERSANT AMB SOR MARIA DE CURA

El seu nom és Antònia Garcies i va néixer l'any 1895 a Algaida. Ha viscut, però mitja part de la seva vida entre nosaltres. Ella ens conta algunes anècdotes de la seva estada a Campanet.

Aquestes anècdotes de Sor Maria de Cura, una monja molt característica i coneguda per tot el poble, faran que molts la recordin caminant encara pels camins empolsegats, quan les seves passes anaven formant petits núvols de pols que, a poc a poc, es filtraven pels baixos del seu hàbit llarg i negre.

Tenc 97 anys i encara me'n record de moltes coses passades. Vaig venir a Campanet els anys de la guerra quan les coses anaven tan malament. Hi havia pocs duros, poc menjar i molta por. Era pel Febrer de 1936. Record algun horabaixa trist i gris quan uns homes venien a avisar-nos, tocaven un tambor per fer-nos saber que els soldats havien entrat a algun poble de la península, feia pell de gallina!

Les monges en aquell temps no tenien res ni per menjar ni per vestir, solament el que ens regalaven. Una vegada ens varen regalar un quadret, dic un quadret perquè no era molt gros, idè aquest, un dia ens va caure i es va rompre; d'entre la imatge i el vidre va caure un anell d'or. Mira si ho érem beneïtes! l'entregàrem a l'Ajuntament perquè tothom entregava les seves joies. Ens havien regalat un culet de sac de blat per pastar i fer pa, idè també l'entregàrem i ens vàrem quedar sense res per menjar. Si fos ara... no ho faria!

Els primers anys foren de molta misèria, jo feia escola aquí, en el convent, però la gent de Son Pocos demanà per fer-ne allà, no hi havia la costura, feia escola a una casa que encara ara existeix anant a Son Grau, ara està reformada. Després férem la costura.

Vaig fer costura a Son Pocos uns quants anys, llavors m'enviaren a Sta. Margalida, després en es Pont d'Inca, des Pont d'Inca a Eivissa. Vaig passar una penada! haver d'anar-me'n per allà... Hi vaig estar denou anys. Després em tornaren enviar aquí. Jo llavors vaig dir: ja mi puc morir a Campanet! Ara fa uns quaranta anys seguits que visc aquí, en el mateix poble, i serà veritat que mi moriré. Em sent com una campanetera i estim el poble com si fos el meu.

Gràcies Sor Maria de Cura per prestar-nos aquests moments i poder tenir amb vostè aquesta conversa tan interessant. Això de morir-se encara ho podem deixar per més endavant.

COSTUMS ANTICS

DEMANAR ENTRADA

Pere Antoni Reynés

Amic lector: com ja ho hauràs endevinat, demanar entrada entre cometes no es refereix a demanar per a entrar a una casa, a una habitació, etc., sinó al costum que hi havia quan jo vaig començar a festejar a casa de l'al.lota. Crec que és un costum molt antic, aficat entre el començament d'una relació amorosa i el casament. Per arribar a demanar entrada hi havia un procés que s'havia de seguir i prosseguir. Era com un ritual, amb les seves regles i condicions.

És sabut que, a Campanet i en els meus anys de joventut, al.lotes i joves es passejaven el diumenge decapvespre des de la creu de Son Massanet fins al carrer de Petxino. Grups de tres, quatre o cinc jovenetes enamoradisses anant de bracet reien i feien bulla per no-res, mirant de coa d'ull qualque jove agradós.

En sentit contrari o a darrera, grups de bergantells, moltes vegades grossers, les «insultaven» de tant en tant. Amb les butxaques plenes de cacavets, les convidaven de bona gana per moure conversa i fer quatre rialletes. Encara em sembla veure la senalla de palmes, plena, amb la mesureta a caramull i a punt, a ca l'amo en Tià Cocoviter.

El passeig era el punt, també, on es començaven els «prometatges» o les fetejades. Com hem dit, les al.lotes anaven en grups, sense mirar quina d'elles anava a la vorera. Si qualque jove s'havia fet el topadís amb una o l'altra i aquesta no el rebutjava, era senyal de convidada i l'admetia al seu costat. Però, al contrari, si no li queia bé o no li agradava, es posava enmig del grup i digue-me'n! I això volia dir que anàs a fregir ous de lloca. I si qualque jove d'aquests es mostrava caparrut o no es donava per entès, allà mateix, enmig del carrer, li cantava les quaranta.

Si els dos joves s'agradaven, si es trobaven bé junts, la jove es posava al costat i començaven a festejar. El primer pas era festejar al portal, ella a damunt i el jove abaix. Aquest festejar no solia durar molt perquè o feia massa fred o feia massa calor. Els pares, en voler que la filla festejés al portal, era que el jove no els desagradava, que no els queia malament. Això donava peu a demanar entrada.

De vegades, els joves s'agradaven i trobaven l'oposició dels pares. Aquests, amb el seu afany d'allunyar el possible gendre, anaven a cercar o remoure velles històries o mal fets, reals o inventats, coses absurdes. Això duia que l'al.lota era robada per novia o s'embarcaven a països llunyans.

En aquell temps es mirava molt per persones avars i egoïstes, es mirava molt el tenir o no tenir, ja fosin terres,

doblers o cases. Si el pretendent, gendre o nora tenia béns, encara que no agradàs era admès a formar part de la família. Són unes condicions que, per sort, avui han desaparegut.

De totes maneres, haver de demanar entrada era molt enfitós, encara que el pretendent sabia per boca de l'al.lota que son pare no posava cap impediment a les seves relacions. Així i tot, feia «puces». A mi, personalment, em va costar molt i escric això per experiència...

Quan jo vaig demanar entrada,
ai quin bocí més amarg i fort!
M'hagués estimat més fer un clot
de set o vuit pams i ben fort
que beure aquella glopada

També, en el meu relat «El cavaller enganador», en Toni demana entrada quan troba tot sol l'amo en Joan, pare de na Francisca, en aquests termes:

L'amo, que si teniu res a dir
que festegi la vostra filla?
És una jove polida
i que jo l'estim sense fi.

I son pare de l'al.lota li diu:

Jo te contest pressurós:
festejau si ho voleu així,
però ja t'he d'advertir
que siguis molt respectuós.

COSTUMS ANTICS

PUEBLO DE CAMPANET.

MES DE AGOSTO DE 1875.

Calle de *la Rectoria* Núm. *11*.

117

HOJA de padron formada con arreglo á lo dispuesto en el Real decreto de 31 de Julio próximo pasado.

NOMBRES Y APELLIDOS.	Edad.	Fecha del nacimiento.			Naturaliza.		Estado.	Profesion.	Residencia habitual.	Tiempo de residencia en el pueblo	Clasificación como habitante.	OBSERVACIONES.
		Día.	Mes.	Año.	Pueblo.	Provincia.						
<i>Maria Cunill</i>	<i>30</i>	<i>10</i>	<i>Mayo</i>	<i>45</i>	<i>Sta. Catalina</i>	<i>Barcelon</i>	<i>viuda</i>	<i>Propia</i>	<i>Propia</i>	<i>Propia</i>	<i>Propia</i>	
<i>Margrita Pons</i>	<i>32</i>	<i>43</i>	<i>San Mateo</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	
<i>Magdalena Rullier</i>	<i>26</i>	<i>49</i>	<i>Campañet</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	
<i>Germina Montañell</i>	<i>23</i>	<i>54</i>	<i>San Mateo</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	<i>Id.</i>	
<i>Campañet 17 Agosto de 1875</i>												
<i>Maria Cunill</i>												

En Toni, a la vista de l'acollida de l'amo, pren coratge i li rebut en clau:

L'amo, jo vos vull dir,
me tenc per un bon al.lot,
tendreu un gendre fenerot
i no vos queixareu de mi.

Per demanar entrada se solia «agafar» el pare de l'al.lota a un lloc solitari, allunyat de l'altra gent per fer més fàcil l'«envestida». És de suposar que el pretendent es trobava en inferioritat de condicions, temorenc, per no dir regirat. Ben al contrari, el pare de l'al.lota se sentia superior, segur de si mateix; probablement, feia temps que esperava tal sol·licitud.

Després d'haver dit que sí, s'hi solia afegir: «No hi tenc res a dir, però heu de fer ses coses bé». En aquells moments, el pretendent no només hagués promès fer les coses bé, sinó més que bé. S'acomiadaven com a bons amics; el pare de l'al.lota compadint-se de la suada freda del pretendent, i aquest fent un alè fons d'alliberament.

Després de l'entrada, el futur gendre entrava i sortia de ca l'al.lota amb tota llibertat, sempre fent «les coses bé».

En el meu cas concret de demanar entrada, com que la meua al.lota estava a la possessió de Son Corró, no només m'havia d'«enfrontar» —per dir-ho— d'alguna manera, amb la família, sinó també amb els missatges, el pastor i el porquer que, sense dir-te res, t'interrogaven amb la mirada, fins que:

Em vaig revestir de coratge,

si no, no me'n desfaré.

Gendre d'aquí jo seré
encara que sigui de missatge.

I decidit:

Vaig pujar damunt sa cuina,
tothom me mirava a mi.

Què farà aquest fadrí,
que essent extern aquí,
pareix que tot ho domina?

Era costum que els qui festejaven a fora vila anassin mantenguts:

Anava ben mantengut,
bon menjar i bona cara,
i això me recompensava
de tanta inquietud.

Es ver que demanar entrada és molt enfitós; però també hem de convenir que suposava un cert compromís entre les dues parts: al pare, que obria les portes al pretendent, i a aquest, que prometia que faria «les coses bé». Jo no sé si ara s'acostuma a demanar entrada o no. S'han llevat tants de costums antics entranyables! per mor de la comoditat i la modernitat, ens queda només amb els ossos, i a més pelats.

Si els joves entren i surten de la casa on festegen sense demanar entrada, ho tenen molt més fàcil que no ho vaig tenir jo. Deixau-me que faci aquesta comparació: és com un ca que entra i surt d'una casa sense dir ase ni bèstia.

Agost de 1991.

RAVANET VERD

UNA AVENTURA CREATIVA (1.979-1.982)

per Guillem Dela

L'any 1979 un grup de joves campanaters varen crear la revista «Ravanet Verd», subtitulada «Fullets de dibuix i poesia científica». Va esser una aventura creativa original que sintonitzava intencionalment amb d'altres experiències sorgides a la Mallorca de les darreries dels seanta. Ens referim a publicacions que barrejaven la plàstica i la literatura i que expressaven uns continguts que pretenien un cert trencament estètic i moral. Ara mateix pensam, sobretot, el «Blanc d'Ou» i el «Neon de Suro». Aquell va esser un temps d'inquietuds i de provatures, de recerca de l'originalitat de llenguatges i de missatges. Val dir que de vegades cregueren descobrir mediterranis i en realitat tan sols havien ullat unes mars que eren solcades per navilis ben identificables des de feia molt de temps.

A Campanet també hi va arribar aquell estat d'inquietud i el «Ravanet Verd» en va esser una de les seves manifestacions. En foren membres fundadors els germans Pere i Antoni Reinés Pons «Eixut», Damià Pons Capó «Mengo», Joan Amengual Horrach «Seren» i Bartomeu Ripoll Pons «de Son Vivob». En sortiren vuit números, en les dates següents:

Núm. 0: 30-VI-1979

Núm. 1: 28-IX-1979

Núm. 2: 26-II-1980

Núm. 3: 19-VI-1980

Núm. 4: 24-XII-1980

Núm. 5-6: 29-III-1982

Núm. 7: 17-VIII-1982

La revista s'editava pel sistema de fotocòpia. El seu preu de venda era de cinquanta pessetes. Se'n feia un tiratge de cent exemplars. A Campanet es distribuïa a través de l'estanc de na Maria Gelabert i la papereria que aleshores tenia en Pere Vilanova al carrer Llorenç Riber; a Palma, les vendes sobretot es canalitzaven a través de la llibreria «Cavall Verd», que dirigia el poeta Rafel Jaume, i també, encara que en menor quantitat, a les llibreries «Embat», «Mallorca» i «Quart Creixent».

Ràpidament volgueren anar més enllà del format convencional de revista i cercaren uns «suports» absolutament sorprenents per als textos i els dibuixos. Es tractava de capgirar les rutines dels lectors i fer-los unes propostes que fossin provocatives i interessants tant pel seu contingut com pel seu continent.

El número 3 va tenir forma de tub i s'autotitulava «botiga surrealista». Per a donar-lo a conèixer es va muntar una tenda surrealista a la festa de Sant Miquel del dimarts de Pasqua de l'any 1980. El número 4, titulat Pre-

servatiu, anava precintat amb plàstic. El 5-6 fou realitzat en tècnica de paper de còpia de plànols i els originals es feren sobre paper vegetal. Li donaren un títol paròdic: **Extra de Verano**. En aquest cas tots els dibuixos i textos s'imprimiren sobre una única superfície desplegable, corresponent l'autoria del disseny a en Pau «Ros». El 7 es va presentar dins una botella, talment si fos el missatge d'un naufrag enviat als lectors des de l'illa de la fantasia.

A més de treure els vuit números, el col·lectiu de poesia i dibuix que feia «Ravanet Verd» va organitzar o participar en una sèrie d'actes artístico-literaris. Per les festes de Sant Roc, a Porreres, participaren com a grup a l'exposició de poesia i dibuix titulada **Resposta de Mallorca al Decret de Nova Planta**. Quatre membres del col·lectiu (Jaume Morell, Pere i Antoni Reinés i Antoni Socies) publicaren textos al llibre titulat **Resposta** que va editar poc després, l'any 1981, l'Agrupació Cultural de Porreres.

Pel setembre de 1980 realitzaren una exposició de poesia visual i dibuixos a la Sala de Cultura de «la Caixa» de Campanet amb el títol **Gond Uana. Continent de sang i llet**. També es varen passar unes diapositives titulades **Litúrgia de la tallada**. El 5 de setembre d'aquell any la mateixa projecció es va fer a l'escola de Magisteri de Palma.

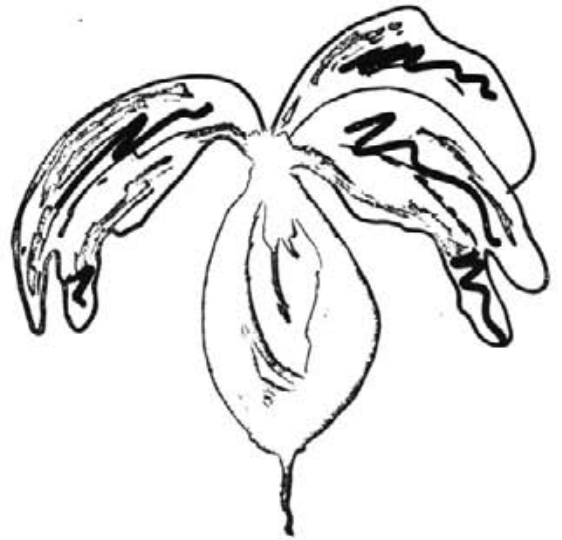
El gener de 1981 es va fer una presentació de «Ravanet Verd» a la Facultat de Filosofia i Lletres dins el marc de la IV Mostra de Poesia Jove.

A més dels cinc membres fundadors, hi col·laboraren tota una colla més de campaneters i d'externs, aportant-hi dibuixos o poemes.

El 1982 la publicació va estroncar-se. Era difícil la seva continuïtat en la mesura que responia a una aventura vital molt més que no a un projecte artístic amb voluntat de futur. Dels col·laboradors, malauradament ja n'hi ha dos de morts (James Van Geenip i Miquel Cabanelles); un altre ha continuat movent-se pels terrenys de l'art i ha assolit un nivell acceptable de reconeixença com a pintor i com a membre de grups musicals (ens referim a n'Antoni Socies); un altre ha tornat a fer recentment provatures poètiques (és el cas d'en Damià Pons Capó); la majoria, però, han orientat les seves passes professionals i vitals cap a unes tasques que no tenen res a veure amb els interessos que els dugueren a participar en la posada en marxa del «Ravanet Verd». Hem de dir que no descartam la possibilitat que hagin anat fent poemes i dibuixos i no en tinguem notícies. D'això, si es confirmàs, en diríem una bona nova.

Quina classe de textos literaris i dibuixos es publicaren a «Ravanet Verd»? Es pot establir una certa caracterització dominant global? La primera conclusió que se'n pot treure del repàs a la revista és que l'heterogeneïtat de formats, d'estils i de temes d'alguna manera és la nota més cridanera. «Ravanet Verd» exhibeix una diversitat tan absoluta que d'immediat descobrim que la seva publicació era l'acte d'un col·lectiu que compartia una actitud molt més que no una estètica. D'altra banda, no tots els que escrivien a la revista tenien la mateixa intenció:

RAVANET VERD.

Fulls de dibuix i poesia científica

CAMPANET
ZERO

absència

antoni reinés i pons

n'hi hagué uns que es plantejaren l'activitat com un repte artístic creatiu; d'altres senzillament s'ho prengueren com un divertiment per a compartir amb els amics. En llegir ara els textos i en mirar els dibuixos te n'adones que en alguns dels col·laboradors hi havia versos capaços de comunicar una dosi intensa d'emoció poètica. Evidentment tot plegat fa la sensació d'una expressió no suficientment acurada, encara sense l'ofici literari que dóna rigor i destresa tècnica i lingüística als textos. Era la «literatura» d'uns moments vitals d'aprenentatge.

Al «Ravenet Verd», però, hi trobam el ressò d'alguns dels corrents més renovadors, tant temàtica com tècnica, de la poesia d'aquest segle. Hi ha ecos del surrealisme, tècniques procedents de la poesia visual i dels cal·ligrames cubistes, la desintegració dels versos pròpia de les paraules en llibertat del futurisme, l'agressivitat iconoclàstica de les actituds avantguardistes, la incorporació sense prejudicis de les referències al cos i al món de la sexualitat, un cert to blasfem envers alguns elements de la religiositat...

Sense pretendre haver fet l'anàlisi de la revista, podríem afirmar que «Ravenet Verd» va saber encertar en la formulació d'una proposta creativa encara que, a causa de la immaduresa literària dels autors, no pogué assolir un nivell de qualitat textual superior al seu valor com a producte artístic de significació global. Probablement els textos més acabats i més densos foren els de n'Antoni Reinés i també alguns versos solts d'en Damià Pons Capó.

En qualsevol cas, el «Ravenet Verd» va ésser qualche cosa més que una revista de transcendència estrictament local i queda com una fita menor de la creativitat plàstico-literària de la Mallorca dels voltants de l'any 1980.

RELACIÓ DELS COL·LABORADORS

	Participació als números	Poemes	Dibuix.
Antoni Reinés Pons	a tots	X	
Pere Reinés Pons	a tots		X
Damià Pons Capó	Del 0 al 6	X	
Joan Amengual Horrach	al 0,1 i 3		X
Bartomeu Ripoll Pons	al 0,1,2 i 3		X
Pere Amengual	De l'1 al 7	X	
Julià Manzaneres	al 4		X
Theo Van de Heuvel	a l'1 i al 7		X
Antoni Socies Cladera	Del 2 al 7	X	X
Jaume Morell	Del 0 al 4	X	
Damià Pons Pons	al 3	X	
Joan Pons Munar	al 5-6 i al 7	X	
James Van Genuip	al 2		X
Ivon Mussert	al 2		X
Miquel Cabanelles	al 5-6 i al 7		X
Jaume Horrach	a l'1 i al 2		X
Jaume Bailón	al 2	X	
Max	al 7		X

EL PINTOR TRARRASSÓ I CAMPANET

per **Damià Pons Pons**

El mes d'abril de l'any passat la Direcció General de Cultura del Govern Balear va organitzar a Sa Llonja de Palma una gran exposició del pintor català Casimir Martínez Tarrassó (1900-1980). Encara que sigui amb uns mesos de retard creim que cal aprofitar l'esdeveniment per a parlar de les relacions que en Tarrassó va tenir amb el nostre poble i amb alguna de la seva gent.

A l'exposició de Sa Llonja s'hi podien veure obres de tema campaneter: dues, un guasch i un oli, de l'interior de les coves i una altra, un oli sobre taula, de les cases d'Es Pont. El catàleg les reproduïa i, a més a més, també presentava una gran fotografia de l'artista mentre estava pintant dins les coves. L'observació d'aquestes imatges campaneteres era un bon punt de partida per a iniciar la nostra recerca.

EL DESCOBRIMENT DE LES COVES

Varen esser descobertes el juny de 1945 per l'amo en Bartomeu Palou Bennàssar «Xineta». D'immediat varen provocar la curiositat de la gent. Dels campaneters en un primer moment, de científics i artistes, tant de Mallorca com de fora, ben aviat. El 1946 el jesuïta Eugenio Saz en va publicar el primer estudi científic, *Las cuevas de Son Apats y fósiles de Mallorca*, i en F. Español, del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, les va explorar i hi va capturar alguns exemplars d'un tipus d'escarabat completament cec i extremadament carnisser. Els va convertir en l'objecte d'un treball científic. També hi acudí a estudiar-les el geòleg solleric Guillem Colom.

El 1948, l'any que varen començar a esser explotades com a lloc de visita turística, el poeta Bartomeu Guasp les va visitar i en va fer un poema.

A partir d'aquell any hi anirien arribant milers i milers de visitants de tots els racons del món. També s'hi filmarien algunes pel·lícules. Tot plegat, les Coves serviren, i molt, per a donar renom al nostre poble.

TARRASSÓ DESCOBREIX ELS COLORS DEL MÓN SUBTERRANI

En Tarrassó va venir per primera vegada a Mallorca l'any 1940. D'ençà d'aquella data hi va fer estades de llarga durada, disposant fins i tot d'un estudi propi permanent al barri de Sa Calatrava de Palma.

El 1947 va dedicar-se a pintar durant una bona temporada els paisatges mariners de Santanyí, poble on va fer aquell mateix any la seva primera exposició mallorquina.

El 1948 va descobrir les Coves de Campanet com a tema pictòric, possiblement per invitació del senyor Antoni Salvà, passant, com ha escrit en Miquel Pons, de la

En Tarrassó, la seva dona i l'amo en Felip «Pereó», pare d'en Bernat Morell.

llum de Cala Figuera a la llum subterrània. El mateix Tarrassó va fer ús de paraules grandiloqüents per a explicar l'experiència: «He compartit la música silenciosa nascuda de l'arpa imponderable de les estalagmites, junt al goteig letal que transformava en èxtasi els cercles concèntrics de l'aigua».

La seva estada a Campanet va durar un mes i mig o dos, probablement va incloure tot el setembre i les darres de juliol i les primeries d'octubre. Va allotjar-se a l'Hostal de Ca n'Amer. Madò Isabel Horrach Palou «n'Horraca», dona de l'amo en Guiem «Amer», encara el recorda. «No volia esser gens. Qualsevol cosa li anava bé. Era molt popular. Duia un barbonet un poc gris. Cada dia anava a ses Coves, a peu. Se'n duia es berenar i es dinar que jo li preparava. Dins una senaleta. Li agradaven ets esclatasangs torrats. No era molt sortidor. Després de sopar, vetlava un poc i se n'anava a dormir».

Va pintar intensament i en abundància i ben aviat es varen poder veure els resultats a les Galeries Costa de Palma. Hi va exposar del 9 al 20 d'octubre d'aquell mateix any. Les premses en mostrar l'obra feta possiblement indiquen que l'artista havia quedat satisfet amb la feina. L'exposició va titular-se «Les estalagmites i estalagmites de Campanet». Va editar-se un catàleg amb escrits de

Tarrassó pintant dins les coves de Campanet. Any 1948.

Joan Bonet Gelabert i Josep Sureda Blanes. Aquest darrer va afirmar que Tarrassó havia il·luminat «con su lámpara de Aladino las grutas de Campanet que todavía no ha profanado la banalidad». I tot seguit afegia que havia estat el primer artista que havia explorat pictòricament el món subterrani. Al Catàleg també es reproduïa la poesia Tarrassó de Josep Maria Cerdà i Muntaner. Quant a il·lustracions n'hi havia un bon grapat: una fotografia de l'artista pintant a l'interior de les Coves, la mateixa del catàleg de l'exposició de Sa Llonja, i una altra del seu bust escultòric fet per Arvid Straus. A més, s'hi reproduïen en blanc i negre cinc pintures, amb els títols següents: La palmera blanca, El llac blau, El Saló Tarrassó, La sala romàntica i Els elefants blancs.

Les pintures eren de gran format i presentaven les formes sorprenents que la natura havia anat creant amb la paciència de milers de segles. Els colors encesos característics de Tarrassó havien transformat aquell món d'obscuritats eternes en un incendi de sensacions cromàtiques que abrasava els cinc sentits.

Aquesta exposició de Can Costa va contribuir a difondre l'existència de les Coves de Campanet entre la gent del món artístic i també degué servir per a fer atractius els seus encants a un públic més ampli. Així i tot, sembla que no degué produir-se un nivell de vendes gaire elevat ja que a les darreries dels seixanta en Tarrassó va decla-

rar que guardava part dels quadres de l'exposició al seu domicili de Barcelona.

Uns anys després d'en Tarrassó hi hagué un altre artista que va pintar l'interior de les Coves. Ens referim a la campanetera Rosa Palou Rubí. Va ésser cap a la meitat dels anys cinquanta. En va pintar una quantitat considerable de quadres, que va exposar l'any 1958 a la Casa del Llibre de Barcelona. Encara en conserva una bona partida al seu estudi del Pont d'Inca.

De l'estada d'en Tarrassó a Campanet en va sorgir una altra obra important: un retrat a l'oli de l'escriptor Llorenç Riber, resolt fent ús del color verd maragda. El quadre, conservat actualment a la casa del carrer Major on va viure en Riber, és datat el mes d'octubre de 1948.

EL MESTRATGE SOBRE BERNAT MORELL

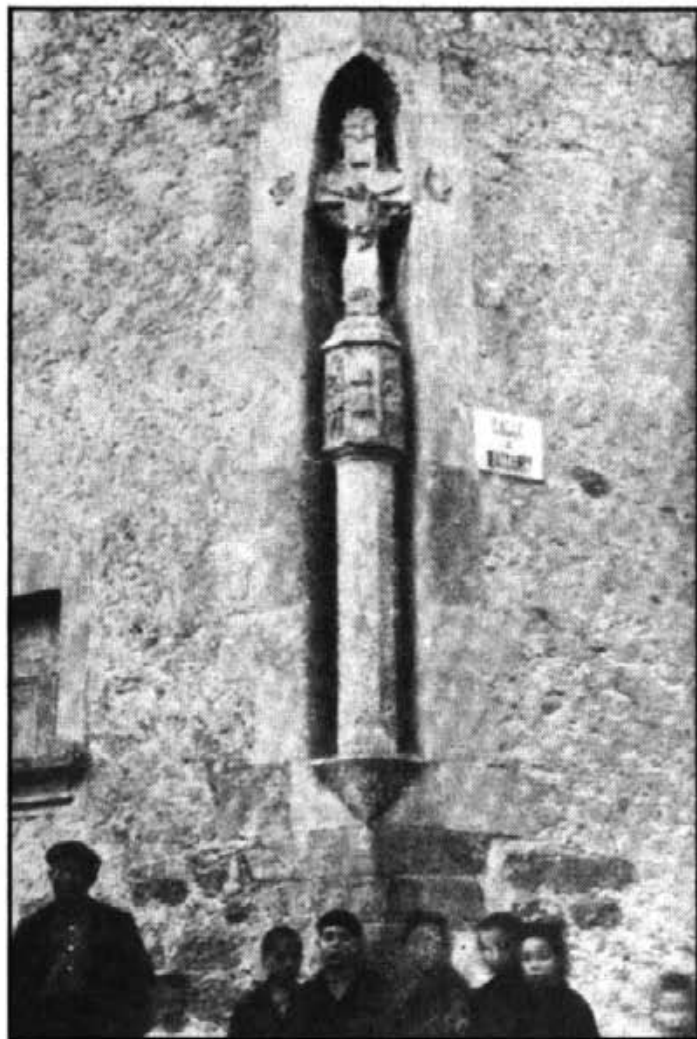
El campaneter Bernat Morell i Bennàssar (1929-1989) va conèixer en Tarrassó als anys seixanta. En aquella època la seva vocació pictòrica ja era un fet del tot consolidat. S'ha de dir, però, que encara anava a la recerca d'un llenguatge propi que fos apte per a exterioritzar les seves visions interiors, sempre metamorfosades en paisatges plens de fantasia i expressivitat. Ràpidament en Tarrassó es va convertir en el seu mestre. En bona mesura en B. Morell en va assimilar la seva concepció de l'art: l'art com una manifestació fonamentalment sensorial, el color convertit en el protagonista principal del quadre, la figuració paisatgística com a suport de masses cromàtiques pròximes a l'abstracció, la preferència pels colors encesos, gairebé orgiàstics, l'acceptació amb tots els ets i uts de la tradició post-impressionista derivada de Joaquim Mir... El tarrassonisme d'en Bernat Morell també es va manifestar en el camp del dibuix: cossos corpulents traçats amb línies expressionistes carregades de força. Els dos pintors varen forjar una bona amistat i junts feren moltes cixides pictòriques. Es digna d'esment la seva anada a Eivissa el 1967. Els colors blancs de Dalt Vila els enlluernaren. A més, en B. Morell va anar en diverses ocasions a la casa de Barcelona d'en Tarrassó i aquest, acompanyat de l'esposa, vingué un parell de vegades a Campanet. L'amo en Joan «Ruquet» el recorda com un home molt alegre i familiar. Una de les fotografies que il·lustren aquest article mostra el matrimoni Tarrassó amb el pare d'en Bernat Morell davant el portal del número tres del carrer de la Creu.

Posteriorment la pintura d'en B. Morell va emprendre uns camins ja plenament personals, tant en el tractament del paisatge, molt més racionalitzat i orientat cap a tècniques pròximes al puntillisme, com en el de la figura. En qualsevol cas, però, l'empremta d'en Tarrassó va ésser decisiva en la formació i la primera etapa d'en B. Moll.

Els lligams d'en Tarrassó amb Campanet i els campaneters varen ésser sòlids i fecunds. Creim que els beneficis artístics que aquest pintor català ens va concedir el fan mereixedor del nostre record permanent.

LES CREUS DE TERME A CAMPANET

per Pere Rayó Bennasser

Creu de Son Massanet

Coneixem amb el nom de creu de terme a un crucifix de pedra, que s'aixeca damunt una escalonada regularment octogonal. Té una canya que acaba en un capitell poligonal adornat amb relleus d'imatges de sants. Aquestes creus es trobaven a les antigues sortides dels camins dels pobles, allà on acabaven les cases de la vila i tenien una finalitat sagrada de protecció.

Campanet conserva tres creus de terme: la Creu del carrer Major, la Creu Nova i la Creu de Son Pocos.

-La Creu del carrer Major és l'única que conserva en part el seu emplaçament urbà original. Es troba adossada a la paret de la darrera casa del carrer, on acabava el poble i començava el Camí Vell d'Inca.

Primitivament no estava apropada a la paret i la podien envoltar i veure per les dues cares. Conserva només una part de l'escalonada octogonal. La canya també té la mateixa forma. El capitell, a la cara de davant, conté un

Detall Sud Creu de Son Massanet

relleu amb l'escut de Campanet, les set cares que queden es decoren amb quatre imatges de sants i ornamentació de fullatge. La creu, a la part davantera, mostra la imatge de la Mare de Déu amb el Nin i a cada un dels braços els símbols dels evangelistes, col·locats dins medallons: a dalt, el bou, símbol de Sant Mateu; a baix, l'àngel símbol de Sant Joan; a la dreta, el lleó, símbol de Sant Marc; i a l'esquerra, l'àguila, símbol de Sant Lluc; a la part de darrera es representa Jesús crucificat i en els braços, decoració vegetal situada a l'interior de medallons. La creu està decorada amb volutes de fullatge. Per les seves característiques i per la semblança amb la creu Nova la podríem datar a la primera meitat del segle XVII.

-La Creu Nova estava situada a la canonada del carrer Massanet amb el de Llorenç Riber, on comença Sa Carretera i el Camí Vell de Búger. Va ser traslladada devora la

Detall Nord Creu de Son Massanet

carretera d'Inca, fora del poble.

S'aixeca damunt una escalonada quadrada. La canya és octogonal. El capitell té a la cara de davant l'escut de Campanet i la data de 1.629, any en què va ser feta la creu; els set costats restants estan decorats amb relleus de sants. La creu representa a la part de davant la imatge de Jesucrist a la creu i en els braços els símbols dels evangelistes seguint la mateixa disposició que a la creu del carrer Major; a la part de darrera es representa la Mare de Déu, però sense el Nin, resant amb les mans juntes i en els braços trobam quatre ornaments florals. Es repeteixen les decoracions amb volutes, adornades de fullatge, entre els braços de la creu. El recinte on es troba està envoltat d'un banc de marès.

-La Creu de Son Pocos es trobava en el carrer de Sa Teulera, davant el carrer del Raval de Son Pocos, però va ser traslladada a Sant Miquel a un recinte de nova construcció, envoltat per un banc de marès. La base és una escalonada octogonal, damunt la qual trobam la canya

Creu de Son Massanet. Emplaçament actual

d'aquesta mateixa forma. El capitell està decorat amb set relleus de sants i la figura d'un àngel. La creu, a un costat, representa Jesucrist crucificat i, en els braços, els símbols dels evangelistes, seguint la mateixa disposició que a les creus anteriorment descrites; a l'altra costat es representa la Mare de Déu, amb les mans juntes, resant. En els quatre braços, situats dins medallons circulars, hi trobam, a la part de baix, l'escut de Campanet, i, en els tres restants ornaments florals. Aquesta creu sembla de construcció posterior a les altres dues.

La Creu de Son Pocos fa poc temps va ser tomada i mutilada i es troba en un estat lamentable en unes dependències municipals. Només ha quedat vora Sant Miquel l'escalonada octogonal i el recinte envoltat amb el banc de marès.

Una vegada realitzat l'anàlisi descriptiu de les creus de terme a Campanet, podem treure'n les següents conclusions:

-Les tres creus poden ser de l'època del primer barroc (segle XVII); possiblement la més antiga és la del carrer

Creu del Carrer Major

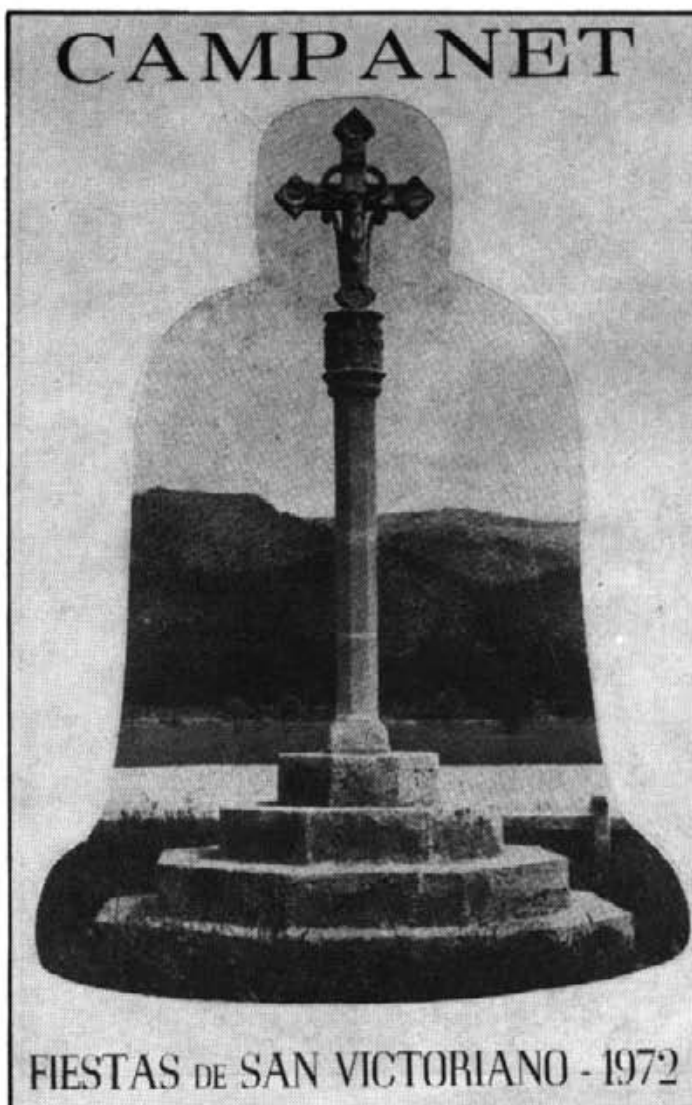
Major; ara bé la Creu de Son Pocos, per la seva ornamentació, sembla posterior.

-La decoració escultòrica en relleus és molt semblant a les tres creus, emperò podem observar-hi petites diferències:

- A totes hi ha l'escut de Campanet. A la Creu del carrer Major i a la Creu Nova, aquest escut es troba a una de les vuit cares del capitell; en canvi a la Creu de Son Pocos es troba en el braç de més avall de la creu, situat dins un medalló.

- Els capitells tenen altres diferències: la Creu del carrer Major, a més de l'escut, decora les altres cares amb quatre imatges de sants i tres cares estan ornamentades amb fullatge; la Creu Nova, a més de l'escut, omple les altres set cares amb relleus de sants; i la Creu de Son Pocos ocupa les vuit cares amb relleus de figures de sants i un àngel.

- Tant a la Creu Nova com a la de Son Pocos, acompanyen la imatge de Jesucrist crucificat els símbols dels

Creu de Sant Miquel. Portada del Programa de Festes de 1.972

evangelistes, el bou, l'àngel, l'àguila i el lleó. En canvi a la Creu del carrer Major els símbols dels evangelistes estan situats entorn a la Mare de Déu.

- La Mare de Déu de la Creu del carrer Major té el Nin Jesús en braços. A les altres dues creus la Mare de Déu està resant amb les mans juntes.

- Finalment la creu més rica en decoració és la del carrer Major i la menys decorada la de Son Pocos.

- L'única creu que conserva el seu emplaçament urbà és la del carrer Major. Creiem que les altres dues creus s'haurien de situar al poble, tal com estaven originàriament. D'aquesta manera recordarien la funció primitiva que tenien i estarien més protegides.

- Per acabar cal dir que el poble de Campanet hauria d'estar ben satisfet de tenir tres creus de terme de gran valor escultòric. Aquests petits monuments són importants per a la història d'un poble i s'han de donar a conèixer, restaurar i conrear. Esperam que es podrà recuperar la Creu de Son Pocos.

CAMPANET A L'ANUARI DEL 1928

A l'any 1928 Campanet era un Ajuntament de 3117 habitants. Depenia del partit judicial d'Inca. Celebrava les festes el 25 de juliol —Sant Jaume— i fires el segon diumenge de maig. El mercat en diumenges.

A continuació vénen els càrrecs polítics i les relacions sòcio-econòmiques de la nostra vila reflectits en aquest anuari:

Batle: Jaume Coves i Capó.
Secretari Ajuntament: Joan Martorell i Reinés
Jutge: Rafael Solivelles i Cànaves.
Fiscal: Antoni Ballester i Bisquerra
Secretari Jutjat: Miquel Mateu i Simonet.
Rector: Guillem Miralles i Triay.
Carter: Mateu Oliver.

ADROGUERIES:

-Antoni Bennassar i Morell. Carrer Massanet, 59.
 -Guillem Buades i Reinés. Carrer Massanet, 2.
 -Miquel Crespí i Pons. Carrer Expòsit, 37.
 -Joan Mir i Reinés. Carrer Sant Miquel, 21.

OLIERS:

-Francesc Caldés i Caimari. Carrer Quarter, 1r, 29.
 -Bartomeu Canals i Mulet. Carrer Quarter, 4rt, 12.
 -Arnau Capó i Buades. Carrer Major, 35.
 -Antoni Colom i Pons. Carrer Major, 9.
 -Antoni Gual i Mascaró. Carrer Sant Miquel, 17.
 -Pere Gual i Pons. Carrer de la Font, 8.
 -Antoni Morro i Busquets. Carrer Sant Miquel, 10.
 -Jaume Morro i Mateu. Carrer Raval, 7.
 -Pere Pons i Alemany. Carrer Rectoria, 37.

ESPARTENYERIES

-Joan Aguiló i Bonnín. Carrer Rectoria, 31.
 -Jaume Alemany i Morell. Carrer Raval, 40.
 -Antoni Amengual i Bisquerra. Carrer Sant Miquel, 51.
 -Antoni Ballester i Bisquerra. Carrer Rectoria, 5.
 -Pere Ballester i Bisquerra. Carrer Nou, 2.
 -Gabriel Bisquerra i Morell. Carrer Rectoria, 22.
 -Miquel Capó i Reinés. Carrer Sant Miquel, 50.
 -Jaume Mascaró i Sampol. Plaça, 4.
 -Antoni Palou i Llabrés. Carrer Miracle 16.
 -Gabriel Pons i Bennassar. Carrer Petxino, 8.
 -Antoni Sastre i Bennassar. Carrer Massanet, 27.
 -Pere Socies i Llobera. Carrer Sant Miquel, 25.
 -Bernat Villalonga i Serra. Carrer Massanet, 55.

AUTOMÒBILS

-Antoni Colom i Pons. Carrer Major, 9.

-Antoni Gual i Morro.

-Antoni Tortella i Bisquerra. Carrer Expòsit, 8.

BANDES DE MÚSICA

-«La Campanense». Director: Abdó Campins i Capó.

BARBERIES

-Francesc Alemany i Gual. Carrer Massanet, 39.
 -Joan Alemany i Socies. Carrer Massanet, 9.
 -Tomàs Marimon i Bennassar. Plaça, 23.
 -Pere Pons i Bisquerra. Carrer Sant Miquel, 29.
 -Andreu Pons i Grau. Carrer Miracle, 1.
 -Francesc Pons i Pons. Carrer Petxino, 15.
 -Jaume Tortella i Cuat. Carrer Massanet, 8.

COMERCIANTS DE CARBÓ

-Pere Gual i Pons. Carrer de la Font, 8.

CARNISSERIES

-Jaume Mulet i Rebassa. Carrer Petxino, 3.
 -Antoni Mulet i Ventiloni. Carrer Major, 1.
 -Bernardí Riber i Campins. Carrer Petxino, 2.

FUSTERIES

-Jaume Alemany i Socies. Carrer Massanet, 39.
 -Antoni Bennassar i Bennassar. Carrer Nou, 4.
 -Jaume Bennassar i Celià. Carrer Major, 17.
 -Abdó Campins i Capó. Carrer Sant Miquel, 20.
 -Miquel Celià i Gual. Carrer Petxino, 13.
 -Miquel Celià i Pons. Carrer Major, 3.
 -Guillem Femenia i Gual. Carrer Rectoria, 10.
 -Sebastià Gual i Celià. Carrer Nou, 19.
 -Joan Pons i Bennassar. Carrer Petxino, 51.
 -Andreu Pons i Garau. Carrer Miracle, 1.

COL·LEGIS PARTICULARS

-Germanes de la Caritat
 -Pere Siquier i León

COMARE

-Antònia Capó i Capó.

BOTIGUES

-Antoni Aguiló i París. Carrer Massanet, 6.
 -Rafael Alcover i Solivelles. Carrer Sant Miquel, 11.
 -Margarida Mora i Serra. Plaça, 11
 -Jaume Pons i Ventiloni. Carrer Massanet, 50.
 -Arnau Rosselló i Beltran. Carrer Gerreria, 18.
 -Pere Socies i Cànoves. Carrer Gerreria, 7.
 -Pere Tortella i Bennassar. Carrer Rectoria, 25.

BANCA MARCH

Llorenç Riber, 15. CAMPANET

Tlfn. 51.60.00

La fundació

JOAN AMENGUAL

felicita

**a la REVISTA CAMPANET
en el seu 10è Aniversari**

ACTES DEL 10è ANIVERSARI

La nostra revista té previst celebrar els seus deu primers anys d'existència amb tot un seguit d'actes que es realitzaran els mesos d'abril i maig. Encara tan sols us podem oferir una anticipació del programa i els noms que indicam que hi intervindran en alguns casos són pendents de confirmació.

Ara com ara les previsions són aquestes:

- 18 d'abril: Exposició 10è aniversari.
- 2 de maig: Sopar i Ball.
- 16 de maig: **L'emigració mallorquina i campanetera a Amèrica** (intervencions de Joan Buades, Damià Ferrà-Pons, Maria A. Manresa i Sebastià Serra).
- 30 de maig: **Mallorca en l'horitzó de l'any 2000**, (intervencions d'Alexandre Forcades, Miquel Angel March, Antoni Mir, Mateu Morro y Francesc Obrador).

Creim que és un bon programa en la mesura que combina activitats de caire diferent. La nostra intenció és tractar temes que puguin interessar als nostres lectors i als campaneters en general, i també organitzar actes festius i d'esplai que diverteixin i entretinguin.

Més endavant concretarem del tot el programa d'actes. Des d'ara, però, considereu-vos ja convidats a participar-hi.

OPINIÓ

SOBRE LA RECUPERACIÓ DE LES BENEIDES DE SANT ANTONI

Senyor director, li agraïrem publicàs aquesta carga:

Al n° 58 de la revista Campanet, a l'article que fa referència a la polèmica de la subvenció als Quaderns de Campanet de sa Peça i L'amo de Son Grau s'afirma que l'amo en Pere Antoni Reinés «va ésser un dels responsables de la resurrecció de les Beneides de Sant Antoni». Altres vegades ja s'ha menyspreat en aquesta revista el fet de que fou el BEC amb l'ajuda del rector D. Jaume Puigserver el qui va recuperar i organitzar aquesta festa, l'associació de la Tercera Edat tan sols fou una de tantes entitats que hi varen estar convidades i varen participar.

Un altre cop en que s'ha volgut menysprear aquesta tasca del BEC fou al N° 56 de la mateixa revista, en una entrevista a l'ex president de la Tercera Edat:

«D'aquests sis anys de president quines coses recordeu amb més satisfacció? Haver recuperat la celebració de la festa de Sant Antoni i darrerament l'organització del concurs escolar sobre els costums tradicionals». També a les cròniques de la Tercera Edat sobre les Beneides, intencionadament o no, no es mencionava que el grup ecologista organitzava la festa.

Al 1988 i 89 el BEC va organitzar la festa convidant a la Tercera Edat i des de que aquesta associació va agafar a Sant Antoni com a patró es va apropiat de la festa i mai més va convidar al BEC a participar-hi. Als actes

d'aquests anys es va dir ben clarament que l'Associació de la Tercera Edat feia 4 anys que organitzava aquesta festa.

Més que res voldriem que aquesta nota servís per a aclarir alguns dubtes que sembla que tinguin alguns col·lectius o persones del nostre poble.

Campanet, gener del 1.992

Atentament:

Bloc Ecologista de Campanet - BEC

CARTA DEL CAP DE LLISTA DEL PP-UM

Amics de «La Revista Campanet»

Referent al número especial sobre la denegació de la subvenció a l'amo en Pere Antoni Reinés i en el que també se parlava del ban del batle i de les eleccions de la Tercera Edat. Dir-vos que teniu tota la raó, i que jo que som un pobre errat de comptes, m'havia equivocat de cap a peus i que d'avui endavant, no donarem cap passa sense dir-vos res.

Res més, tan sols recordar-vos que haurieu de sobra perdre i que per no agafar aquestes monees vos convendria prendre a guanyar.

Jaume Pol Pons

Campanet a 27 de gener de 1.992

VILANOVA — 1: PAPERERIA

VILANOVA — 2: LLIBRERIA

VILANOVA — 3

MOBLES OFICINA

50 28 80 - 50 55 32 - 50 42 29

INCA

PROGRAMACIÓ
RADIO PICORNELL

DIMECRES

18:00 Serveis Informatius RAC
18:10 Picornell Radical
19:00 Serveis Informatius RAC
19:10 Picornell radical
20:00 Serveis Informatius RAC
20:10 Musical del dimecres
21:00 Serveis Informatius RAC
21:10 Nou per Deu
22:00 serveis Informatius RAC

DIJOUS

18:00 Avanç Informatiu RP
18:15 Futbol d'aquí.
18:30 Recordem 1991
19:00 Notícies 10
19:10 De música clàssica.
20:00 Serveis Informatius RP
20:10 Música de minories

21:00 serveis Informatius RP

DIVENDRES

19:00 Serveis Informatius RP
19:10 Rockopicopop
20:00 Serveis Informatius RP
20:10 Rockopicopop
21:00 Serveis Informatius RP

DISSABTE

11:00 Serveis Informatius RAC
11:10 Reportatge
12:00 Nostàlgia d'ahir.
13:00 Magazine

Durant la resta del dia hi ha connexió amb la Ràdio Nacional de Catalunya. R. Picornell, al 100.45 de la F.M.

OPINIÓ

RESPOSTA AL PSOE

Haureu pogut llegir a les pàgines anteriors unes cartes en les que el PSOE de Campanet qüestiona i critica orientacions i opinions expressades per aquesta revista. La veritat és que no tenim ganes de polèmica i que ens estimaríem més destinar el nostre temps a feines més profitoses. Però, no podem amagar el cap davall l'ala i deixar sense resposta tota una sèrie de judicis sobre nosaltres que, si no els replicàssim, podria parèixer que ens semblen encertats.

La nostra rèplica no serà a cada carta en particular sinó als punts bàsics que surten a les tres en conjunt. Comencem, idò.

1. Ens atribueixen la mala fe d'haver editat els números 58 i 59 en un període de temps molt breu per tal d'endarrerir al màxim la publicació de la seva rèplica a l'article en què la revista argumentava contra la decisió del PSOE de no haver estat favorable a la subvenció del «Quaderns de Campanet» núm. 4. Aquesta interpretació tan sols s'explica pel desconeixement del que representa treure cada dos mesos una revista en les condicions en què nosaltres la feim. Darrera cada número que arriba a les mans del lector hi ha una quantitat molt considerable d'hores d'un grup de gent (informar-se, redactar, fer les fotografies, paginar, dur a Manacor, posar adreces i segells, distribuir...) i aquestes hores surten a tongades, a les temporades en què en tenim de disponibles, sempre fent un esforç per a trobar un forat entremig de les nostres ocupacions professionals o d'altres. La revista és fruit del voluntarisme i la treim quan podem, intentant, això sí, no sobrepassar en excés el període de cada número cobreix. La irregularitat en la sortida al carrer és, per desgràcia, un fet molt freqüent i si es fa memòria es podrà comprovar que la distància entre número i número sempre ha estat molt poc regular. Fins i tot de vegades l'hem tret amb un mes d'endarreriment. En qualsevol cas podeu ben creure que el ritme de sortida d'aquesta revista mai no ha vingut determinat pels interessos que els dos signats del PSOE ens atribueixen. D'altra banda, seria absurd que fos així ja que nosaltres tenim el dret, com qualsevol altra publicació del món, d'adjuntar la rèplica a les cartes o articles d'opinió que ens arriben de l'exterior en el mateix número en què aquests apareixen. Així ho acostumen fer tots els diaris i revistes.

En referència als números 58 i 59 concretarem una mica més. Hem de dir que és fals que el nostre coordinador digués a en Joan Amengual que ambdós números haguessin estat tancats al mateix temps. El núm. 58 es va tancar devers el 10 de novembre i el 59 el 9 de desembre. I això va ésser el que li va explicar en Jaume Morell Pons a en J. Amengual quan aquest va anar a veure'l a ca seva el 15 de desembre.

El problema del núm. 58 va ésser que, a més de retrasar-se en l'elaboració, encara es va endarrerir molt més a l'hora de la distribució. Entregarem els exemplars a la cartera el dos de desembre i, a causa de l'acumulació de feina produïda per les festes de Nadal-Reis, no va acabar de repartir-los fins al cap de tres setmanes.

Quant al número 59, que corresponia als mesos de novembre-desembre, n'accelerarem la seva elaboració d'immediat que acabarem el 58. La raó era ben lògica: com que el seu contingut tractava quasi monogràfica-

ment de Nadal era del tot necessari que els lectors la tinguessin abans de l'inici de les festes. Per a fer-ho possible haguérem de prescindir del servei regular de correus, saturat de feina, i haguérem de contractar dues al·lots per a distribuir-la. Amb la qual cosa va succeir que els dos números arribaren gairebé a la vegada a molts dels subscriptors. Aquestes són les úniques raons certes i no les suposades «actituds premeditades» que ens atribueixen. La veritat és que necessitam invertir tota la nostra capacitat de premeditació en anar programant i fent la revista. Hem de dir que tots aquests comentaris ja els va fer el nostre coordinador a en J. Amengual. Sembla que no els va voler creure. Paciència.

2. Els dos membres del PSOE ens recorden que «tota entitat ha d'elaborar un pressupost i limitar-se als seus recursos». Els agraïm la recomanació però certament no era necessària. Podem mostrar a qui vulgui les previsions de pressupost que feim anualment fins ara no ens ha succeït, ni de prop, el que sembla s'ha convertit en norma corrent per a molts d'organismes públics: haver d'anar augmentant considerablement les quantitats pressupostades en un principi. Per exemple, l'Expo de Sevilla i el Palau de l'Òpera de Madrid costaran tres vegades més que la quantitat inicial prevista. A la revista «Campanet» no li passen aquestes coses. L'any passat, amb un pressupost de 610 mil pessetes, el 31 de desembre hi havia al nostre compte 52.165 pessetes. En realitat del pressupost previst n'havien sobrat 2.165 ja que les altres 50 mil eren una subvenció, arribada sense preveure-ho, que ens va ésser ingressada els darrers dies de l'any perquè el Govern Balear va establir un conveni d'ajud per a la normalització lingüística amb l'Associació de la Premsa Forana. De vegades pot haver-hi qualque sorpresa perquè no hi ha una regulació pre-fixada de les ajudes dels organismes de la Comunitat Autònoma (Govern i Consell Insular) a la premsa forana. Fins que no acaba l'any no sabem amb tota certesa la quantitat que ens ha correspost exactament. Val a dir que després d'anys d'experiència ja en podem fer una previsió aproximada. De tant en tant, però, hi ha sorpreses agradables. Quan n'arriba alguna, d'aquestes sorpreses, ens gastam els

OPINIÓ

dobbers en la millora de la revista (més pàgines, «Quaderns»...) Aquest número extraordinari, per exemple, d'un cost que triplica els números normals, és possible perquè hi ha hagut ajudes extres d'unes institucions i entitats privades que han valorat que el desè aniversari mereixia una celebració d'impacte.

Tornant al començament, volem afirmar que sobre pressupostos no necessitam que ens en donin lliçons.

3. La revista «Campanet» intenta aconseguir recursos de totes les institucions i entitats que tinguin la possibilitat i la voluntat d'ajudar-nos a dur a terme les nostres publicacions. Les nostres sintonies són amb tots els organismes de les Balears que són capaços de valorar positivament la tasca d'anar publicant una revista i unes monografies de contingut històric o literari. Fins ara hem sintonitzat amb l'Ajuntament de Palma, el regidor de Cultura del qual, el Sr. Nicolau Llaneres, del PSOE, ens va subvencionar el «Quadern» dedicat a la guerra civil; i també amb la Caixa de Balears i «la Caixa», que ens han posat publicitat pagant-la generosament; i sobretot amb el Govern Balear, la Conselleria de Cultura i el Consell Insular, sense l'ajuda dels quals una revista local desti-

nada a una població com la de Campanet difícilment podria tenir viabilitat econòmica. Feim un servei cultural i de normalització lingüística i creim que els poders públics, obligats per llei i per lògica natural a fomentar aquestes tasques, estan obligats a sintonitzar amb les iniciatives privades que contribueixen a dur-les endavant.

Com veis, les sintonies de la revista «Campanet» es projecten en totes les direccions, sense tenir en compte el color polític de la institució receptora de les nostres peticions. Si demanàrem una subvenció a l'Ajuntament per a treure el núm. 4 va ésser perquè ens havia fallat un suport que teníem sol·licitat. Però, com que ens feia falta, igualment hauríem fet la petició a l'Ajuntament si el batle i la majoria municipal d'aquell moment haguessin estat uns altres. La nostra voluntat és que les sintonies de la nostra revista transcendeixin l'àmbit dels colors polítics i es produeixin en el terreny de les coses compartides per totes les institucions i sectors socials, el terreny comú, almenys així hauria d'ésser, de la promoció de la cultura i la llengua del país.

4. Els dos regidors del PSOE afirmen que a l'editorial titulada Gamberrisme (setembre-octubre 1991) els acusam de manca de preocupació per aquest tema. Això no és cert, i demanàrem als nostres lectors que llegissin novament l'editorial i ho comprovarien. La nostra intenció era reiterar el nostre rebuig a la violència, com ja havíem fet en altres ocasions, per exemple a l'editorial *Som un poble violent?* del setembre-octubre de l'any 1989. Ens preocupa que Campanet sofreixi la malaltia de l'agressivitat destructura i gratuïta, tan present en la vida quotidiana d'avui en dia. I la veritat és que de tant en tant n'hi ha símptomes. Per això, volent combatre el pecat sense esmentar els pecadors, varem donar suport a una actitud, la del batle, que afrontava amb l'energia necessària una problemàtica que havia produït uns dies abans un fet lamentable. Amb el nostre ditorial tan sols continuàrem la línia de defensa de la convivència cívica i anti-violenta que des de sempre hem propugnat. I, a més a

més, i per ventura ens equivocàrem, creiem sintonitzar amb l'estat d'opinió que era majoritari entre els campaneters. Es veritat que no férem cap enquesta científica, però tampoc no la varem fer els que digueren que la reacció del batle va ésser exagerada. I el fet que no duguessin el tema a una sessió plenària no significa, per ventura, que el PP i el PSOE acabaren coincidint, més o menys, amb el contingut del nostre editorial? D'altra banda, de la referència que feim no creim que se'n pugui desprendre gaire suc: tan sols feim una versió més o menys lliure de les seves mateixes paraules. Tot plegat, cap motiu ni un per a sentir-se ofesos, i molt menys encara voluntat per part nostra d'acusar-los de res.

Amb el nostre editorial no anàrem a remolc de ningú, tan sols varem ésser coherents mantenint la mateixa postura, ara amb referències a una situació concreta, que ha havíem expressat dos anys abans en un altre ditorial.

5. El punt estrella de les cartes enviades pel PSOE a la nostra revista és el que ens acusa de «forta parcialitat». Hem de dir que aquesta acusació no ens ha alterat gens ni mica el sistema nerviós. Sabem que aquest acostuma ésser el cartutx final quan no es tenen arguments sòlids i documentats per a defensar els punts de vista propis enfront d'uns altres que suposadament ens perjudiquen. Segurament els dirigents màxims del PSOE (en Felipe

González o en Joan March, per exemple), acostumats a rebre andanades d'un gran nombre de mitjans de comunicació, no tendrien cap inconvenient ni un a reconèixer que la nostra revista és un exemple d'imparcialitat absoluta en el tractament dels fets que fan referència als partits polítics locals. Això no vol dir, evidentment, que la revista no tenguí ideologia. Ja en parlarem.

En quina qüestió fonamenta el PSOE la seva opinió? A la seva carta queda clara una cosa: han arribat a la conclusió que no som imparcials a partir de la lectura del núm. 58 (setembre-octubre), en el qual hi havia l'editorial titulada Gamberrisme. Abans ja hem donat explicacions sobre el seu contingut. Com així, idò, si la suposada parcialitat de la revista es redueix al tractament d'aquella qüestió i a aquell número, el PSOE no ha introduït l'acusació en la carta que han enviat parlant d'aquell tema? Probablement la raó sigui aquesta: separant l'acusació del fet concret que l'ha provocada pretenien aconseguir que els nostres lectors la percibissin generalitzada a la revista en general i a tots els seus números. Francament, creim que podem dir que era una tàctica amb trampa.

També parlen, els dos regidors del PSOE, de la «defensa acèrrima de la gestió de l'actual govern municipal». Es veu que valoràrem com a encertada l'actitud enèrgica del batle davant aquell fet de gamberrisme. Ja n'hem parlat abans i no hi insistirem. Les nostres raons poden ésser discutibles però en cap cas poden reduir-se a un acte de seguidisme del batle. A més, com és que si som tan acèrrims defensors de l'actual equip de govern no ens hem mostrat incondicionalment a favor seu a l'hora de la negociació del pacte de gestió i uns pocs mesos després de la formalització de la ruptura del mateix? Heu rebut qualque crítica nostra per la vostra actuació en aquestes dues qüestions? Es possible que no hagueu

OPINIÓ

observat que hem mantingut una imparcialitat absoluta davant aquests episodis de la política local? Tan sols hem fet el paper de notaris asèptics, no ho heu vist? Com així, idò, no sou capaços de reconèixer-ho? La revista no fa valoracions de totes les coses que passen precisament perquè té molt assumit el seu paper de publicació que té una tasca a realitzar molt més important que la d'intervenir i influir en les batalletes de la política local.

Tal volta no és ésser imparcials donar les mateixes pàgines a les diferents candidatures que es presenten a les eleccions municipals? O publicar una editorial abans de les eleccions en la que únicament s'incita a anar a votar, sense decantar-nos a favor de cap opció concreta? O organitzar un debat electoral amb tots els candidats? O entrevistar l'any 1990 els caps polítics dels tres partits implantats a Campanet donant-los la mateixa possibilitat de dir el que volguessin? O oferir permementment les nostres pàgines als partits polítics locals perquè hi publiquin els escrits que vulguin? O cedir l'espai que necessiten a les diverses entitats del poble, com la 3ª edat, el BEC o Ràdio Picornell?

I també en el núm. 58, objecte d'acusació per part del PSOE, n'hi ha una bona partida d'exemples de la nostra imparcialitat. A la pàgina 10 es reproduïen les dues mocions presentades en el ple municipal del mes d'octubre: la del PSM sobre el reconeixement del dret a l'autodeterminació i l'alternativa que votaren el PSOE i el PP. De les dues, n'hem deixada cap de banda? Idò no. I a la

pàgina 12 una altra mostra d'imparcialitat: es fa una enquesta als tres grups municipals, a tots tres, sobre la crisi del pacte de govern PSM-PSOE. Sembla mentida que per una vegada que poguem haver fet algun retret al PSOE ja passin a jutjar-nos com una publicació sospitosa de parcialitat i s'oblidin de tantes i tantes vegades que han merescut una atenció absolutament igual a la dels altres grups polítics. És possible que no se n'adonin compte que en moltes ocasions informem i no jutjam precisament perquè tenim la voluntat de no interferir en el funcionament de la política local? N'hem dit res, en termes de judici, de les mocions sobre Ràdio 4 i sobre l'autodeterminació presentades per uns o altres?

Per tal d'evitar suspicàcies procuram opinar sobre temes com aquests a un nivell general, sense concretar-los a l'àmbit del nostre poble. Aquesta és la norma, encara que podria haver-hi, i de vegades n'hi ha haguda alguna, qualche excepció. Per exemple no varem tenir cap voluntat de frenar-nos a l'hora de criticar el grup municipal del PP perquè no va votar, fa uns quatre anys, a favor del Reglament de Normalització Lingüística que presentaren el PSM i el PSOE. I creim que és ben legítim que la revista tenguí una opinió pròpia i l'expressi. I als nostres lectors no sembla que els pareixi malament ja que durant els nostres deu anys de vida hem rebut poquíssims escrits queixant-se dels nostres articles o rectificants-los.

Els dos regidors del PSOE ens recomenen que posem «a la capçalera de la publicació l'anagrama del Partit al qual obeeix». Sembla mentida que demanin una cosa que ja hi és. En tenim tres d'anagrames: l'escut de Campanet, el que era oficial el moment en què va néixer la revista,

perquè tots els campaneters són protagonistes a la nostra publicació; el de la premsa forana, perquè ens sentim membres d'una associació que a cops de voluntarisme han contribuït a donar veu als pobles petits i, a més, ha realitzat una tasca molt important de culturalització i de normalització lingüística; i finalment les sigles de l'Obra Cultural Balear, una entitat que treballa des de fa trenta anys per la defensa de la personalitat nacional de les Balears, sobretot de la llengua i de la cultura, però també dels seus drets d'autogovern i de la integritat ecològica del territori.

Aquests tres anagrames assenyalen ben a les clares el camí que segueix la nostra revista i que amb freqüència explicitam en comentaris editorials. Som una publicació de l'OCB al servei informatiu de la gent de Campanet, de tota. I la veritat és que ens hi trobam bé amb aquests anagrames. No creim que en faci falta cap altre. D'acord amb la seva significació, estam treballant per uns objectius que dins un país normal són comparatius per gairebé tota la població: per la llengua, la cultura i la identitat pròpies; per la conservació del territori; per unes institucions d'autogovern que satisfacin les aspiracions i les necessitats del país... Aquests són uns objectius, els de l'OCB i els de la nostra revista, que en bona lògica haurien d'ésser plenament compartits per tots els partits polítics implantats a Mallorca. En el cas que n'hi hagi uns que s'hi apuntin i uns altres que no, els retrets a qui han d'anar dirigits?

6. Una de les raons que va invocar el PSOE per a votar en contra de la concessió d'una ajuda als «Quaderns» núm. 4 va ésser perquè el fet representaria un greuge

comparatiu per a les altres entitats del poble. El que ens dol no és que el PSOE hagi vist amb bons ulls, i hi hagi votat a favor, la concessió d'una sèrie d'ajuts extres al bàsquet, a Ràdio Picornell, a un concert de rock (en tots els casos ens semblen decisions encertades) sinó que vagin pel món dient que hem estat nosaltres els afavorits amb un tractament preferent i, per tant, segons ells, s'hagi produït el suposat greuge comparatiu a favor de la nostra revista. Al «Diario de Mallorca» del 25 de gener el regidor Antoni Reinés afirmava: «este año pasado, que se ha registrado un agravio comparativo entre asociaciones, cuando se ha concedido una subvención extraordinaria a la revista Campanet». Això és mentida. La nostra revista va tenir una subvenció ordinària de 75 mil pessetes i cap altra més. Es veu que es va produir un greuge comparatiu entre la nostra revista i altres entitats. Però, els agreujats varem ésser nosaltres! Tot plegat, una inexplicable voluntat de desqualificació per part del PSOE. Què pretenen?

7. Aquesta resposta ha sortit llarga i espessa perquè hem volgut esmicolar a fons les insinuacions i les afirmacions que pretenien culpabilitzar-nos d'uns mals que nosaltres no patim i dels mals d'uns altres que semblen voler trobar el seu origen a les nostres pàgines. No tenim cap voluntat de polèmica ni de brega. Som la revista que som, i essent així cada més creix el nombre dels subscriptors, i reiteram una vegada més la nostra voluntat d'estar oberts i al servei de tots els campaneters. De tots. Com sempre.

OPINIÓ

És evident que hem discriminat el BEC. L'hem discriminat tant que li hem cedit o dedicat, per a la difusió de les seves idees i activitats, un total aproximat de trenta pàgines en quatre anys. Els hem encoratjat en diverses editorials, els hem publicat tot quant ens han duit, els hem anunciat la programació de la ràdio de manera reiterada... Idò bé, malgrat tot això al darrer «Correu Verd» afirmen que hem estat quatre anys sense fer-los cas! Quina barra! L'única veritat és que els hem concedit un nivell d'atenció molt superior al que hem dispensat, per exemple, a l'Ajuntament, al Club de Futbol o a la Parròquia.

D'altra banda, convé dir perquè se sàpiga que el «Correu Verd» i Ràdio Picornell, activitats del BEC, mai no han parlat en termes informatius de la revista «Campanet» ni tampoc no han entrevistat en cap ocasió als nostres coordinadors. Idò! I això que ja hem arribat als deu anys d'existència! I encara ens acusen que els hem marginat! Els hem cedit/dedicat una trentena de pàgines! Agafau la col·lecció i comptau-les! I a canvi tan sols n'hem rebut el seu menyspreu!

Per cert, voldríem comentar una darrera cosa. A la pàgina tres del «Correu Verd» número 21 s'afirma que Ràdio Picornell és una activitat del BEC. Com quedam? No havíeu dit i repetit que era una ràdio independent?

2) Una altra afirmació que fa el BEC al darrer «Correu Verd» és que la revista «Campanet» ha menyspreat diverses vegades el fet que fossin ells els que recuperassin la festa de Sant Antoni. Vegem-ho. Al número 36, gener-febrer 1988, a la notícia titulada Tornen les beneïdes hi podeu trobar la fase següent: «La iniciativa va esser del BEC i comptà amb l'ajuda de la Parròquia i de l'Associació de la tercera edat». És possible que no entengueu el significat d'aquestes paraules? És possible que hi trobeu una intenció de llevar-vos el mèrit d'haver recuperat la festa de Sant Antoni? Tal volta sou afeccionats al joc del món al revés?

Endemés cometeu un altre error, i gros, quan atribuiu a la revista paraules que en realitat corresponen a l'amo en Pere Antoni, o bé a articles seus o bé a les seves paraules dites en l'entrevista que li férem. Tampoc no és tan difícil saber destriar allò que diu la revista d'allò que diuen els entrevistats o col·laboradors a títol particular.

Val a dir que és cert que en una ocasió la revista va afirmar que l'amo en Pere Antoni «va esser un dels responsables de la resurrecció de les beneïdes de Sant Antoni». O és que per ventura no és veritat que ho va esser? Si repassau la vostra memòria recordareu que a les beneïdes de l'any 1988, que varen esser una iniciativa vostra, els membres de la Tercera edat hi aportaren un bon grup de gent animosa vestits a la manera pagesa tradicional i l'amo en Pere Antoni hi va llegir una Salutació a Sant Antoni i unes gloses que feien referència a la festa. Per tant, sense negar la iniciativa al BEC, és indiscutible que la Tercera Edat i el seu president també foren responsables de la recuperació de la festa de les beneïdes.

3) Encara n'hi ha una altra de referència a la nostra revista al «Correu Verd» número 21. I també mereix resposta. A la pàgina tretze s'afirma que «Pel març el BEC decidia tornar a escriure a la revista «Campanet», després d'un any de no fer-ho com a protesta per la política d'aquest mitjà de comunicació local». Per començar, abans que fes un any del vostre abandó ja ens enviàreu una autoentrevista sobre Ràdio Picornell i també la seva programació. Per tant, el BEC abans que fes un any va

Ràdio Picornell

De març ençà, Campanet se'n va anar de comunicació. Ràdio Picornell, l'únic mitjà de comunicació que sempre ha estat al servei de la nostra parròquia, s'ha quedat sense veu. I aquest d'aquí és un fet que cal destacar molt aviat en la nostra revista, perquè és una qüestió de principi que cal mantenir. Una nova manera de comunicar-se als companys, de fomentar la participació, d'afavorir la nostra parròquia i cultura.

Per nosaltres, aquesta posició és una qüestió de principi, perquè és una qüestió de principi que cal mantenir.

De març ençà, Campanet se'n va anar de comunicació. Ràdio Picornell, l'únic mitjà de comunicació que sempre ha estat al servei de la nostra parròquia, s'ha quedat sense veu. I aquest d'aquí és un fet que cal destacar molt aviat en la nostra revista, perquè és una qüestió de principi que cal mantenir.

Per nosaltres, aquesta posició és una qüestió de principi, perquè és una qüestió de principi que cal mantenir.

Revista Campanet. Març-Abril 1990. Núm. 49.

tornar col·laborar a la nostra publicació en la mesura que, com vosaltres mateixos heu escrit, Ràdio Picornell és una activitat del BEC. Ara parlem de les raons que vos dugueren a abandonar-nos. Res de disconformitats amb «la política comunicativa d'aquest mitjà de comunicació local». Vos n'anàreu perquè segons vosaltres es va difondre abans que aparegués publicat un escrit del BEC en el que protestàveu perquè l'Ajuntament havia apro-

vat la declaració d'interès social d'uns terrenys del Camí Blanc on un dels germans Pascual Rodrigo s'hi volia construir una casa i un estudi. Aleshores vos vàrem dir que era possible que s'hagués avançat la difusió del vostre escrit a partir del comentari que n'hagués pogut fer algun dels membres de la redacció de la revista sense cap mala intenció. Era lògic pensar que allò que sortiria publicat al cap de quinze dies no era cap secret d'Estat i que, per tant, tampoc no era massa greu si es filtrava la notícia. Mai no hem imposat a cap de les reunions de la nostra redacció el compromís del secret. És que tal volta vos faltaven quinze dies per a tenir el coratge suficient per afrontar les complicacions personals que se'n podien derivar de la vostra denúncia? No doneu dimensions sublimadores a allò que tan sols va esser una enrabiada d'autodefensa per a protegir-vos de la incomoditat que l'escrit en qüestió us va crear.

I ja que hi sou, aprofitem per fer-vos una pregunta: quan tornàreu a enviar-nos col·laboracions va esser perquè ja havia canviat la nostra «política» o perquè vàreu arribar a la conclusió que era una estúpidesa desapropiar l'oportunitat de difondre les activitats del BEC en una revista que editava sis-cents exemplars? Estalviàveu la resposta que ja la sabem.

Bé, per acabar voldríem reiterar la nostra voluntat d'intercanviar-nos les revistes. Ens agraden les relacions cordials i constructives i aquest acord n'és un indicatiu. I també us volem comunicar que no tenim cap inconvenient ni un, fins i tot us ho agrairíem, que al «Correu Verd» i a la vostra activitat, Ràdio Picornell, informeu del nostre desè aniversari perquè, i ho deim sense vanitat ni prepotència, la veritat és que n'estam molt satisfets d'haver-hi arribat i creim que val la pena celebrar-ho i compartir-ho amb el major nombre de campaneters.

OPINIÓ

A SA TERCERA EDAT DE CAMPANET

Sr. Director de la revista de Campanet,

D'acord amb so dret de rèplica que ens concedeix sa Constitució, li prec que es digni inserir aquesta rèplica a ses opinions efectuades en referència a la 3a edat de Campanet per Pere Pons, en representació de candidatura.

En primer lloc he de manifestar que tot es va fer segons els estatuts aprovats en es seu dia per s'Associació. Ara bé, si ells no els varen entendre jo no en tenc sa culpa.

Referent a allò que va manifestar es Sr. President de sa mesa, he d'aclarir lo següent: lo manifestat sobre es consens es referia a quan es facin una altra vegada eleccions, ja que només sa Junta Extraordinària té poder per a tals coses.

En relació amb lo que vaig contestar a la conversa amb en Pere Pons, li vaig manifestar que jo no podia cessar ningú per posar-ne d'altres, ja que això és contrari en es estatuts vigents i fins que una Junta Extraordinària no els canviï, no hi havia res a fer, ja que sa junta actual només té poder per cobrir ses baixes que hi hagi provisionalment, que és lo que s'ha fet fins ara.

Quant en es punts que proposen a s'apartat 1r, li suggeresc que es miri bé es estatuts. (Ja que es personal que s'ha posat és provisional).

2n.- Referent a sa candidatura de consens, repartint es dos llocs, segons es vots obtinguts, seria il·legal, ja que sa junta actual només és de 9 i tan sols pot ser modificada per una Junta Extraordinària.

Quan en es temps de tres mesos per a noves eleccions,

he de manifestar que es estatuts només diven cada dos anys, i això de tres mesos solament era una opinió particular des President de sa mesa.

De la resta, només puc dir que res de lo manifestat és en es estatus, que és lo legal per a ses eleccions. Per tant, fins que no es modifiquin es estatuts, no hi ha res legal.

En es mateix temps, crec que és es meu deure per bé des socis que sàpiguin que jo, abans de ses eleccions passades, els vaig manifestar a 6 des 11 que formaven sa candidatura de Pere Pons si volien formar part i es primer fou en Pere Pons, sa segona na Francisca, que formava part de sa meua i es va donar de baixa uns dies abans d'acabar es termini, tal vegada per sa raó que es seu marit formava part de s'altra, però es cas va ser a s'enrevés ja que qui en va formar part va ser ella. Ets altres foren en Toni de na Tomassa, en Biel de Míner, en Pep de Fangar i en Cassolí.

També vull manifestar sa meua opinió referent en es consens que ara demanen, ja que quan els vaig convidar no ho volgueren, i ara que no pogueren amb mi (ja que només era jo es qui els estorbava) els sap greu haver perdut i no tenen en compte es vell refrany que diu «gat vell, mal de coure», ja que els vots obtinguts varen ser 124 i 187.

Per acabar, vull donar ses gràcies a totes aquelles persones que amb so seu vot volgueren demostrar sa seva gratitud pes meus esforços pes benestar de sa 3a edat.

Campanet, 28 de gener de 1992
Es President de sa 3a Edat
Sgt. Joan Martorell Pons

DE JOVE A JOVE

MARGALIDA CRESPI

Mª Antònia Juan
Francisca Bisquerra

Dissabte dematí. Hora d'anar a comprar i començar a fer el dinar. Na Margalida ens espera per parlar-nos de la seva «bona cuina».

-De petita, ja volies ser cuinera?

-No. No tenia gens clar què volia ser, de petita.

-Quan vares començar a estudiar cuina?

-Era un any que estava fent COU i m'havien quedat dues assignatures. Trobava que era perdre l'any només fer dues assignatures i amb una altra amiga que també feia COU vàrem cercar alguna cosa per fer. Vàrem trobar això a FP d'hosteleria i ens hi vàrem aficar. I després vaig veure que sí, que m'agradava.

-On estudiares?

-A Palma. Abans, l'escola estava a una travessia del

LLEGIU
i
ANUNCIAU-VOS

a **CAMPANET**

carrer dels Oms al carrer de Juníper Serra i després la varen dur a Son Cladera. Vaig fer els cinc anys però em varen convalidar dos anys i algunes assignatures dels altres tres cursos, tota la part comuna amb el batxiller.

-Com eren les classes pràctiques?

-Bé. Teníem molt pocs doblers per fer feina. Estàvem molt limitats a l'hora d'emprar certes matèries, per exemple, la carn. Una peça de carn sencera, la vàrem veure un pic en els tres anys de cuina. Així que era molt limitat, érem un poc pobres però ja et servia per aficar-te en aquest món.

-Hi ha molta gent que estudia cuina?

-Sí, a la classe érem uns 25.

-El menjar que fèieu, vos ho menjàveu vosaltres?

-Sí, fèiem tornos i el temps que uns menjaven els altres ho servien i després al revés.

-Quina jerarquia hi ha dins una cuina?

-Hi ha el cap de cuina i el segon. Després, hi ha caps de partida. Per exemple, un s'encarrega de les pastes, un altre de la carn, del peix, de la pastisseria... Després, cada cap té cuiners i els cuiners tenen ajudants. Però això seria a un hotel molt bo i amb molt de personal. Normalment, a un restaurant hi pot haver un cuiner o un parell.

-Vares estudiar tota casta de cuina?

-Sí, una cosa com a molt generalitzada. Per exemple, amb la pastisseria hi vaig estar tres mesos, amb dues classes cada setmana d'un parell d'hores, que és molt poc temps. I a part d'això podíem fer molt poques coses. Segons quines matèries, ni somniar emprar-les. Estaven molt limitats.

-Hi ha especialitats?

-No. Tots feien el mateix. Estava bé en certa manera, perquè això era una base no et serveix després perquè quan vas a fer feina a un lloc és quan realment aprens.

-Quina feina fas?

-He fet feina a la pastisseria de l'hotel Son Vida. Hi havia una bona pastisseria i el cap en sabia molt. Hi vaig aprendre tot quant sé.

-Què trobes de la cuina mallorquina?

-Està poc descoberta. Hi ha llocs on només fan els plats típics: frit, sopes... A Inca, hi ha un bon restaurant de cuina mallorquina, que investiguen, i la madona sap molta de cuina antiga mallorquina.

-Què s'ha de menjar per la vista o pel paladar?

-Vulguis o no, la vista condiciona molt, però el paladar claríssim.

-Qui cuina millor, els homes o les dones?

-A casa seva, supòs que cuina la dona, però a fora la majoria són homes perquè són els qui més s'hi dediquen professionalment. Allà on vaig, a l'hotel, ja era l'única dona.

-Tens pensat muntar un negoci?

-Sí, una pastisseria em faria moltes ganes, però jo pens que per fer una cosa l'has de fer bé, i encara no estic preparada per muntar-la. M'agradaria per fer altres feines que ara no pots fer si fas feina per un altre. És més còmode i al mateix temps du molta més feina, però crec que compensa. Ara vaig a Muro a una pastisseria. L'amo en sap molt i s'ho passa molt bé fent aquesta feina. Aprenc molt amb ell.

-Quina és la millor cuina?

-El País Basc crec que és un dels llocs on es fa millor cuina. Els millors cuiners són bascs. A cada lloc fan la seva bona cuina.

-Que t'agrada més cuinar?

-Si m'he de posar a fer qualche menjua, sempre faig dolç. Moltes coques de formatge, de poma. I de salat, de vegades cerc plats nous a un llibre i m'agrada provar-los per veure com surten.

-Ens dones qualche recepta bona de fer?

-N'hi ha una de poma que es diu «Turui». S'ha de menester el següent:

Per a la pasta «brisa»: 300 gr. de farina, 150 de mantega, 75 de sucre i un ou.

Per farcir: pomes, mig litre de nata, 3 ous, 2 dl de Cointreau, 200 de sucre i una pell rallada de taronja.

La pasta «brisa» és una pasta trencada, forta de «tartaleta». Es posa al motle. A dins, s'hi posen mitges pomes pelades, tallades però sense separar. A damunt, una mescla de nata, Cointreau, taronja rallada, sucre i ou. Ha de tapar les pomes i ha de coure al forn amb el foc d'abaix.

Pareix que ha de ser molt bona. Moltes gràcies, Margalida. Esperam que els nostres lectors ens preguin bona nota i que els surti bona.

BAR CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

ENTREVISTA

GRUP DE MÚSICA ESCOLA DE BALL DE BOT

per Jaume Morell

-Trencàreu l'ou a l'ermita de Sant Miguel, el dimarts de Pasqua. I Tornàreu a tenir una llarga i acurada actuació a les festes de Sant Victorià. Com estan a hores d'ara els vostres ànims?

-Estam molt animats, amb ganes de fer feina i seguir endavant.

-Com véreu la rebuda per part del públic i dels balladors i balladores campaneteres?

-Va esser molt bona, ho passàrem animadíssims amb el poble que ballava i ens escoltava.

-Però, convendria que us presentàssiu. Quants sou? Qui sou?

-A hores d'ara estam ampliant el grup. Actualment som: Instruments: Eduard, guitarra i llaüt. Antoni, guitarra i guitarró. Pep, tambor i guitarra. Tomeu Barceló, guitarra, llaüt, tambor i flauta dolça... ell és el promotor i el nostre director. Maria Florit de Muro algunes vegades ens ha ajudat tocant la guitarra o el llaüt. Veus i percussió: Francesca Martorell, Antònia Vaquer, Francesca Bennàsser, Francesca Tortella i Antònia Bennàsser.

-Quin va esser el motiu que us va impulsar a reunir-vos per a començar a cantar i a sonar?

-Molts i variats: la música popular, formar part amb el grup de ball de bot, passar estones divertides i fer poble.

-Vos duïen molta de feina els assajos?

-Moltíssima, però ens ho passam molt bé.

-Amb quina freqüència els feis?

-Setmanal, i en cas de fer alguna actuació assajam més sovint.

-Quines preferències teniu a l'hora d'anar fent el vostre repertori?

-Preferències per tot: jotes, boleros, fandangos...

-En teniu molt de repertori, ara?

-A hores d'ara tenim unes vint cançons i peces.

-Quina era la vostra formació musical anterior?

-Cada un havia fet música per aficionats.

-Algú de vosaltres ja havia actuat públicament, en solitari o amb algun grup musical?

-No, tots som aficionats.

-Pensau actuar sempre acompanyant al grup de ball de bot de Campanet, o hi cap la possibilitat que actueu pel vostre compte?

-No tenim grans aspiracions professionals... el que ens agrada és sonar, cantar i si podem fer ballar, millor.

-Teniu altres projectes de futur?

-Seguir amb aquest grup i tirar endavant.

-Com està avui l'art de fer música popular a Mallorca?

-Està en bon moment, no té competitivitat.

-Alguns de vosaltres sou de fora poble. Quins motius vos han duit a Campanet?

-N'hi ha alguns que no som campaneters, però ens identifiquem i també hi vivim a Campanet. Els motius poden esser l'alegria i la disbauxa.

-Possiblement el programa leader de la CEE possibilitarà l'intercanvi de grups musicals amb altres països. Vos interessarà? Per què?

-Els intercanvis amb altres grups sempre solen esser positius per aprendre coses noves i diverses.

-Voldríeu afegir res més?

-Solament que la nostra música arribi al poble i a tots vosaltres. Gràcies.

ENTREVISTA

FERRAN BELLVER

Antònia Mascaró
Elionor Mascaró

En aquesta ocasió ens hem volgut apropar a Ferran Bellver amb el que fa uns dies vàrem mantenir una enriquidora conversa.

El nostre entrevistat treballa al Servei d'Acció Social i Sanitat del Consell Insular de Mallorca, més concretament està al càrrec de la Unitat d'Atenció a Persones amb Minusvàlua.

Ferran ens explica el funcionament i els objectius d'aquest servei del Consell.

-És una unitat tècnica on es desenvolupen programes d'acció comunitària amb els que s'intenta maximitzar els recursos estatals amb l'objectiu d'aconseguir una total integració de les persones amb minusvàlua física o psíquica.

Un d'aquests programes és el T.A.S. (Treball Amb Suport) amb el qual es vol aconseguir que aquestes persones obtenguin i puguin mantenir un lloc de treball.

Ferran té el suport, per a dur a terme l'enorme tasca d'aquest programa, de sis preparadors laborals als que s'ha de lloar per la seva total dedicació al treball.

-Cerquen llocs de treball en empreses ordinàries i després fan un seguiment intensiu de l'individu durant el temps d'aprenentatge. Quan l'individu comença a integrar-se i esser autosuficient el preparador ja pot allunyar-se progressivament. Fins ara els resultats han estat molt positius, els pocs casos que han fracassat corresponen a persones que en el passat havien estat sobreprotegides i aïllades del món real.

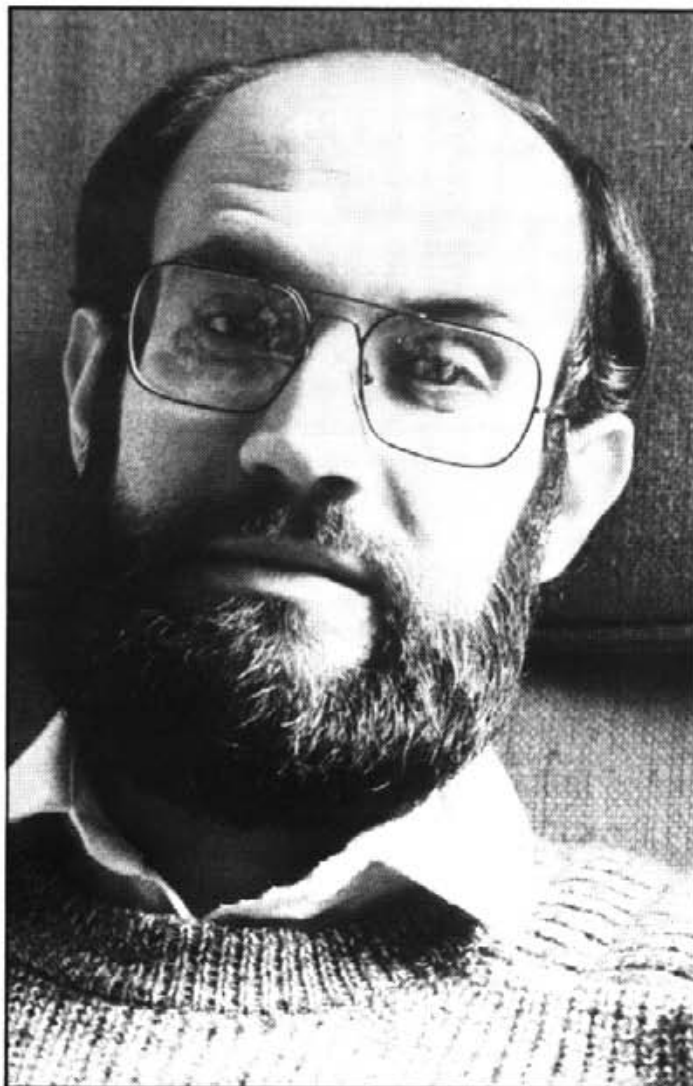
Cal destacar la resposta dels empresaris que ha estat molt positiva. Molts han renovat els contractes temporals que havien signat.

L'èxit d'aquest programa és gràcies a l'aplicació del mètode «Supported Employment» ideat pel professor americà Dr. Paul Wehman. Conjuntament amb la UIB vàrem organitzar el primer simposium estatal sobre aquest mètode. En aquest congrés vàrem contar amb el Dr. Wehman i amb una altra autoritat com és l'irlandès Christy Lyuch.

Aquest mètode es diferencia dels altres perquè no crea empreses apart, s'allunya de les ghettoització que havia estat, fins ara, la tònica general dels programes d'integració social. Vàrem presentar aquest mètode a la Comunitat Europea i ens ha vengut aprovat, integrant-ho dins el programa europeu HORIZON. Per dur-ho a terme tenim la col·laboració de F.S.E. (Fons Social Europeu), de la Conselleria de Treball i de la resta d'organismes autonòmics i estatals. A més a més, mantenim constants relacions amb altres iniciatives semblants que es realitzen a Gran Bretanya, Irlanda i Holanda.

Però la unitat d'atenció a persones amb minusvàlua també té altres objectius.

-Intentam desenvolupar un programa d'habitatge mitjan-

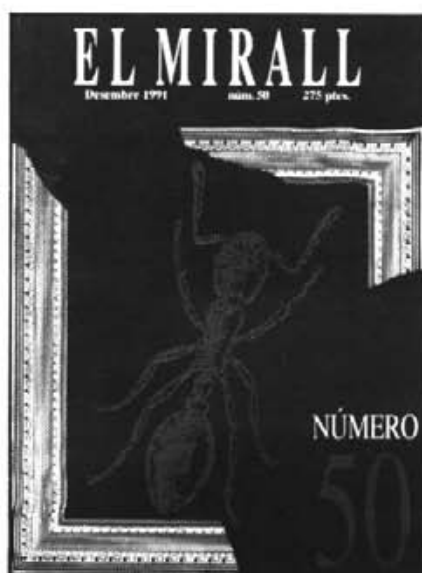
cant el qual intentaríem aconseguir que aquestes persones seguissin vivint en el seu entorn familiar. Per a fer-ho intentaríem que les famílies tenguessin tota l'ajuda, tant econòmica com humana, que els fes falta.

Per altra banda també volem desenvolupar un programa de famílies substituïdes per a persones minusvàlides amb problemes familiars o sense família.

Una altra iniciativa és el programa de suport per al temps lliure, amb aquest programa intentaríem que moltes d'aquestes persones, molt sovint aïllades, sortissin al carrer, anassin al cinema, a la platja... Per això cal formar un cos de voluntaris i potenciar la solidaritat social. A Palma des del 81 l'ajuntament té un servei de temps lliure del minusvàlid. Ara fa falta que aquesta iniciativa s'implanti a la resta de l'illa.

El nostre principal objectiu és la total integració de les persones amb minusvàlua des del naixement.

«EL TEMPS» I «EL MIRALL»

per Damià Pons i Pons

Afortunadament les revistes en català van a més per tot arreu. La premsa forana freqüentment commemora aniversaris memorables i les revistes d'abast més general també assoleixen fites mereixedores de celebració. Recentment han estat les revistes «El Mirall» i «El Temps» les que han arribat a dos moments de la seva història -encara breu, però important- que mereixen un toc d'atenció. «El Mirall», d'aparició mensual, ha arribat al número 50. Es tracta d'una revista, editada per l'Obra Cultural Balear, de contingut ben heterogeni. Hi surten entrevistes, articles d'opinió política, reportatges, investigació històrica, itineraris d'excursions per la Serra de Tramuntana... Tothom hi pot trobar els temes de la seva preferència.

Vos recomanem que la cerqueu a les llibreries o que us hi suscrivieu. Llegir-la és una bona manera de conèixer més a fons la realitat present i passada del nostre país.

«El Temps» és un setmanari d'informació general semblant als que apareixen en espanyol. Té color; paper de bona qualitat; un disseny gràfic original i atractiu; reportatges sobre els temes de més actualitat; opinions que

punxen les visions/versiones convencionals; entrevistes als protagonistes de l'activitat política, socio-econòmica i cultural. «El Temps» a mitjan febrer ha arribat al número 400 i ha complit vuit anys d'existència. Una revista en català que ofereix una visió dels fets de la setmana, els propis i els internacionals, amb una òptica de país. El setmanari és fet a València i abasta informativament tot el conjunt dels Països Catalans. De Mallorca cada setmana se'n parla molt: hi surten notícies, reportatges i personatges entrevistats.

A partir del mes de març «El Temps» adjuntarà cada setmana un llibre sobre el rock en català, amb la història dels grups més destacats, la seva discografia i les lletres de les seves cançons. Pel preu de la revista es podrà fer una col·lecció de llibres sobre el rock que parla com els joves campaneters. Idd!!

«El Temps» i «El Mirall» informen i entretenen, i, a més, ens permeten practicar i aprendre millor la nostra pròpia llengua. Demanau-les als punts de venda de premsa que hi ha a Capanet, i sinó als de Palma, i ben segur que no us en penedireu. Sobretot és una bona ocasió que convé que aprofitin els joves.

Perruqueria

Mascaró

Miquel Sants Oliver, 3
☎ 51 67 72

CAMPANET
Mallorca

PLA "S" BANCA
BANCA MARCH
DE JUBILACIÓ
T'esperam

DOS AUTORS CAMPANETERS A LA «BIBLIOTECA BÀSICA DE MALLORCA»

per Damià Pons i Pons

Recentment ha quedat completada la publicació de la Biblioteca Bàsica de Mallorca editada per Can Moll amb el suport econòmic del Consell Insular de Mallorca. La Biblioteca consta de 50 títols, cadascun dels quals ha tingut un tiratge de 3000 exemplars i un preu de venda de tres-cents pessetes. És una Biblioteca molt recomanable perquè permet tenir a un preu molt mòdic una bona part de la millor literatura que han escrit els mallorquins d'ençà del segle XIII. No hi trobareu a faltar els grans noms de les nostres lletres: de Ramon Llull a Llorenç Villalonga, de Joan Alcover i Miquel Costa i Llobera a Josep Maria Llompart i Blai Bonet. A més, tots els volums van encapçalats per un pròleg fer per un expert que ajuda a fer la lectura del llibre.

Tots els campaneters que estimen la llengua i la cultura de Mallorca haurien d'aprofitar l'ocasió per a col·leccionar-la completa als prestatges de la llibreria de casa seva. La passa següent seria anar-los llegint un a un, augmentant d'aquesta manera el coneixement de l'idioma i de la literatura del país.

De la Biblioteca Bàsica hi ha una altra qüestió que ens sembla mereixedora d'esment: s'hi han publicat tres volums dels campaneters M.S. Oliver i Ll. Riber. Els seus noms era forços que hi fossin en una antologia de la millor literatura catalana escrita a Mallorca.

De Ll. Riber el títol triat ha estat *Els camins del Paradís perdut*, no és tan conegut com *La minyonia* però igualment atractiu per l'argument i fascinant per l'estil. L'obra consisteix en la narració de dues llegendes hagio-

gràfiques -vides de sants- que circularen profusament per la literatura europea medieval. En un dels casos, a *Les meravelloses navegacions de Sant Bradan i els seus monjos*, es tracta d'una llegenda d'origen cèltic que és un veritable viatge fantàstic.

De M.S. Oliver els títols seleccionats han estat dos: *La ciutat de Mallorca* i *Poesies*. Una mostra interessantíssima de prosa modernista i una antologia de l'escassa obra poètica que l'autor va considerar mereixedora de supervivència. Els versos d'Oliver són, a més de prou ben elaborats, una espècie de mostreig dels diferents corrents poètics que es desenvoluparen a l'Europa de la segona meitat del XIX (parnassianisme, simbolisme, decadentisme) i en la literatura catalana dels voltants del 1900 (regeneracionisme, nacionalisme, sonetisme). *La ciutat de Mallorca*, primera part d'un projecte que va quedar sense finalitzar, és una contraposició entre les dues Mallorques que coexistien a l'inici d'aquest segle: la localista i provinciana, que havia reduït la personalitat

històrica pròpia a un entreteniment per a erudits, i l'oberta a la modernitat d'idees i de models de vida, capaç d'enriquir la tradició i la identitat mitjançant la seva permanent actuació.

En definitiva, aquesta Biblioteca Bàsica de Mallorca hauria d'ocupar un lloc d'honor a totes les cases. Tres llibres de dos autors campaneters que serveixen per a comprovar, una vegada més, la sort immensa que ha tingut el nostre poble en poder comptar amb uns fills tan il·lustres.

RADIO PICORNELL, AL MICROFON

ENQUESTA AL CORREU VERD

Al butlletí portaveu del BEC va sortir publicada una enquesta en la que algunes de les preguntes feien referència a la ràdio local:

- Has escoltat Ràdio Picornell?
- Alguna vegada - 27
- Una vegada al mes - 2
- Cada setmana - 17
- Mai - 20
- Quins programes de Ràdio Picornell t'agraden més?
- Futbol d'aquí - 30
- Rockopop - 27
- Picornell Radikal - 19
- Entrevistes - 8
- Notícies 10 - 5
- Nou per deu - 2

L'enquesta es va fer durant el mes de desembre passat a 66 alumnes de 2ª Etapa del C.P. Llorenç Riber de Campanet.

CARROSA DE REIS

Aquest any, com és tradicional des de fa 5 anys, el BEC va tornar a fer carrossa en la Cavalcada de Reis i va tocar a Ràdio Picornell organitzar-la.

Hi varen participar 10 nins i nines, la majoria foren els que actuaren al Festival Musical. El tema elegit fou la il·lusió que representa la Nit de Reis pels infants.

ELS REIS A RADIO PICORNELL

Dissabte dia 4 de gener, els Reis d'Orient varen venir als estudis de ràdio per a dirigir-se al poble en el seu missatge de Nadal. SS.MM. els Reis ens varen explicar el que durien a les diferents entitats del poble: al rector un conjunt de rock per a animar les misses, al batle paciència i ganes de fer feina per a cuidar les coses que tenim ja fetes; també varen dur coses a la 3ª Edat, al BEC, als pares...

NOUS PROGRAMES

Comencen nous programes a la ràdio amb l'inici d'any: els dijous a les 7 de la tarda «De Música Clàssica», el mateix dia i mitja hora abans, a les 18'30, recordem el 91, un recull dels millors moments humorístics de

la ràdio. El dissabte comença un programa patrocinat pel Bar Es Trui i es diu «Nostàlgia d'Aquí», aquí podreu escoltar la millor música d'un grapat d'anys enrera.

De moment ens deixen els Informatius del dissabte, la Tertúlia i Nits d'Encanteris.

CURTES

-El nostre director fou entrevistat en aquesta mateixa revista.

-La Conselleria Adjunta a la Presidència del Govern Balear ha concedit una subvenció Ràdio Picornell de Campanet. Moltíssimes gràcies!

-També gràcies a la Fundació Joan Amengual i Pericàs de Campanet per concedir-nos una ajuda de 20.000 ptes., per a comprar discos en català.

-La desfilada de moda del Festival Musical fou l'actuació que més rialles va aconseguir. Madonna i Pimpinella foren els grups més aplaudits.

-Amb l'inici d'any hem renovat, en part, la nostra col·lecció de discos.

-Gràcies als comerços de Campanet que ens varen donar els obsequis per al sorteig del Festival Musical.

EL BEC INFORMA

Per primera vegada des de que es va fundar el BEC, ara fa més de 4 anys, la Revista Campanet ha publicat una entrevista a un representant del grup ecologista. El fet es va produir al número corresponent al setembre octubre del 91 i l'entrevista, en concret, es va fer al director d'una de les activitats del BEC, Ràdio Picornell.

Hem hagut d'esperar 4 anys, però al final ha arribat, com si d'un regal de Reis es tractàs.

CAMPANYA DE RECICLATGE

Dia 29 de febrer, primera recollida de l'any de la campanya. En quant a les piles s'han instal·lat dos nous contenidors verds a tendes de fora poble.

II CONGRES DELS VERDS A CAMPANET

El II Congrés Ordinari dels Verds de Mallorca es celebrarà al nostre

poble. L'aconteixement serà els dies 25 i 26 d'abril d'aquest any 92. I el lloc la Casa de Cultura del carrer Llorenç Riber.

Dins aquest congrés es tractarà de l'organització interna dels verds, dels aspectes programàtics i de les perspectives i anàlisi de la situació del moviment verd.

Aquesta és la primera vegada en la història que un partit polític celebrarà el seu congrés a Campanet. Us anirem informant de tot el que passi.

ALTRES NOTICIES

La carrossa de Reis d'enguany fou «Nit de Reis i il·lusió» i la va organitzar Ràdio Picornell. Ja van cinc.

Molta gent ens demana perquè s'ha passat d'una subvenció de 25.000 ptes. a una de 140.000 sincerament aquesta és la pregunta a la qual no hi trobam resposta.

El n° 21 del Correu Verd va sortir al carrer a finals de gener. El resum de l'any, la nova secció d'esports i

l'enquesta del Col·legi Públic Llorenç Riber son el més destacat. Ah! i les fotografies han millorat.

ENQUESTA CORREU VERD

El n° 21 del Correu Verd va publicar la primera mostra de resultats de l'enquesta que, a finals de desembre,

es va fer als alumnes de segona etapa del Col·legi Públic Llorenç Riber. Aquí els reproduïm una part d'ella:

-Quines revistes publicades a Campanet coneixes?

-Revista Campanet 63. Correu Verd 13.

-Saps el nom del batle de Campanet?

-Sí 56. No 10.

-Saps com es pot contagiar la SIDA?

-Sí 58. No 8.

-Els dissabtes a la nit sols:

-Estar dins un bar 35. Jugar a la plaça 19. Mirar la TV 5. Llegir un llibre 1.

ACTIVITATS DE LA 3ª EDAT

OCTUBRE

Dia 20.- Bunyolada de les Verges i ball amb assistència d'uns 300 socis.

Dia 23.- Excursió amb visita al Museu de la Catedral, el Museu del Palau de l'Almudaina i l'Exposició de Juguetes dels Padrins, de la Casa de Cultura. Dinar al restaurant «Es Cruce» de Vilafranca, amb 167 socis.

NOVEMBRE

Dia 13.- Excursió al Delfinarium de Marineland. 56 socis.

DESEMBRE

Dia 15.- Matances sacrificant un porc de 247 kg («la Caixa» hi va contribuir amb una aportació de 50.000

pts. per al porc).

Dia 16.- Menjar de germanor que va consistir en sopes de matances i frit per a més de 300 persones.

Dia 31.- Xocolatada de cap d'any amb ensaimada i xampany. L'assistència va ser de devers 300 socis. Acte seguit es varen sortejar paneres de Nadal i hi va haver ball.

RESUM METEOROLÒGIC DE 1991

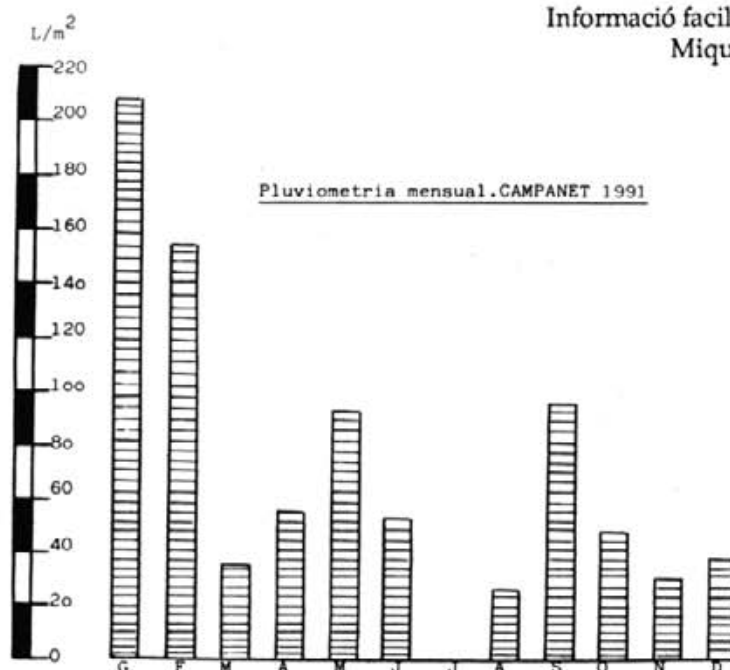
-Els mesos de gener i febrer es recolliren 361 l/m², una quantitat que suposa el 43% del total general.

-L'estiu fou, com sempre, bastant sec. Els 0 litres del mes de juliol ja constitueixen una constant.

-La tardor es va caracteritzar per ser molt poc plouera.

Gener.....	208 lit./m ²
Febrer.....	153 lit./m ²
Març.....	36 lit./m ²
Abril.....	57 lit./m ²
Maig.....	92 lit./m ²
Juny.....	53 lit./m ²
Juliol.....	0 lit./m ²
Agost.....	26 lit./m ²
Setembre.....	95 lit./m ²
Octubre.....	48 lit./m ²
Novembre.....	31 lit./m ²
Desembre.....	38 lit./m ²

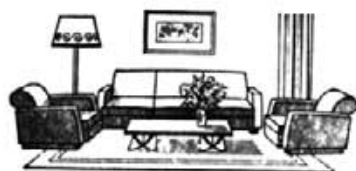
TOTAL..... 837 lit./m²

Revista Campanet
Informació facilitada per
Miquel Oliver

Lluís Bennàsar Sampil

TAPISSERIA

Bel Rosa Gual

ASSEGURANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77
Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

ESPORTS

ÈXIT ESPORTIU DEL FILL D'UNA CAMPANETERA

N'Arnau Fontanet, fill de la campanetera Bel Bisquerra «Costitxera», va aconseguir el passat 16 de febrer un important èxit esportiu als campionats d'Espanya promeses en pista coberta. A la ciutat asturiana d'Oviedo va guanyar, amb un temps de 21 minuts i 20 segons, la medalla d'or en la modalitat dels cinc quilòmetres marxa. L'atleta forma part del Club Colonya-Pollença, una magnífica pedrera per a l'esport mallorquí.

CONTINUEN LES BONES CARRERES DE L'EGUA JATCHA MORA

L'egua, propietat de les quadres de Joan Gual i Damià Ramona, continua fent bons papers als hipòdroms mallorquins.

Dissabte dia 28 de desembre va aconseguir un quart lloc. Dia 6 de gener, dia dels Reis, a l'Hipòdrom de Manacor va aconseguir una primera posició. La carrera es va fer sobre una distància de 2.200 metres. L'egua va aguantar dues voltes dins el pilot, ocupant entre un quart i un cinquè lloc. A la darrera volta, quan faltaven devers 640 metres, es va col·locar a la primera posició i va arribar a la meta devers 40 metres avançada als altres. Va fer un temps d'un minut i 28 segons.

Dia 1 de febrer, també a l'Hipòdrom de Manacor, va participar a una carrera de 2.300 metres. Va sortir un poc malament, col·locada als darrers llocs, però demostra la seva gran capacitat remuntant de mica en mica els altres cavalls i arribant en segona posició, amb un temps d'un minut i 27 segons.

Enhorabona i que continuïn els èxits.

PRIMER TORNEIG DE BILLAR

A finals d'anys se celebrà al bar del local de la 3ª Edat el 1er. Torneig de Billar modalitat lliure. Ajudaren al bar a organitzar el trofeu en Jaume Pomar, en Jaume Morell «Melis» i en Jaume Socies «des Forn». Per fer l'entrega de trofeus es reuniren dia 10 de gener en un sopar al mateix bar i posteriorment es va realitzar una exhibició, per part del campió del món Pere Nadal i Joan Far, número 1 actual de la Lliga Nacional. Altres convidats externs també realitzaren exhibicions diverses. Finalment es procedí a l'entrega de trofeus als guanyadors.

La classificació de la categoria A quedà així: 1er. Jaume Pomar, 2on. Jaume Reynés «Biana» i 3er. Jaume Morell «Melis». A la categoria B, quedaren classificats en els primers llocs: 1er. Antoni Abdó Campins, 2on. Tomeu Mas «Niu» i 3er. Jaume Socies «des Forn».

ESPORTS

FUTBOL

BENJAMINS

TAULA DE GOLEJADORS

Pere Antoni Pons	23
Joan Amengual.....	20
Jaume Raió.....	18
Jaume Nadal.....	15
Ramon Morell.....	10
Pep Morell.....	2
Martí Plomer.....	1

CLASSIFICACIÓ

Poblense	21	20	1	0	172	10	41
J. Sallista	21	18	2	1	125	15	38
Xilvar	21	15	2	4	80	35	32
Campanet	19	13	3	3	85	28	29
Binissalem	21	13	3	5	69	26	29
APA C. Picafort	21	12	3	6	51	22	27
Pollença	21	13	1	7	52	34	27
Margaritense	20	12	2	6	45	36	26
Llosetense	21	10	5	6	73	45	25
B. Ramón Llull	21	9	5	7	55	31	23
Murense	21	8	3	10	40	49	19
Consell	19	6	3	10	35	46	15
J. Sallista Atco.	21	7	0	14	39	61	14
Atco. Alaró	20	5	1	14	29	91	11
Pto. Pollença	21	3	1	17	15	91	5-2
APA B.R. Llull	21	2	0	19	16	101	4
Alcúdia	21	2	0	19	14	142	4
Atco. Sencelles	21	0	1	20	9	141	1

INFANTILS

TAULA DE GOLEJADORS

Guillem Alemany	7
Francesc Morell	6
Joan Martorell.....	4
Joan A. Martorell.....	3
Rafel Pons	3
Ramon Mairata	1
Gabriel Pons	1
Pere Joan Alorda	1
Pau Barceló	1

CLASSIFICACIÓ

Sineu, 3 - Can Picafort, 3
Campanet, 7 - At. Sencelles, 1
Montaura, 1 - La Porciúncula, 3
Playa Arenal, 2 - At. Son Gotleu, 5

APA R. Llull (descansa)

At. Son Gotleu	14	13	0	1	103	19	33
La Porciúncula	13	11	0	2	65	20	28
Ca'n Picafort	13	9	1	3	51	22	24
Montaura	14	9	0	5	49	32	23
Campanet	14	7	2	5	40	38	19
Playa Arenal	14	6	0	8	55	60	16
Sineu	14	5	2	7	33	53	14
At. Sencelles	13	4	1	8	20	48	12
Algaida	14	3	2	9	36	54	9
APA R. Llull	13	2	1	10	25	51	6
La Salle Manacor	14	1	1	12	13	93	4

FUTBOL 7

Plantilla de jugadors: Joan Raió Paieres, Francesc Candel Coll, Antoni Pons Alorda, Jordi Sampol Caldés, Joan Garau Figuerola, Joan Torrens Martorell, Francesc Aguiló Capellà, Antoni Capellà Pons, Antoni Martorell Rotger, Nofre Mir Bennàsser, Josep A. Reinés Pons, Antoni Pons Herraz i Pere Reinés Reinés.

TAULA DE GOLEJADORS

Antoni Capellà Pons.....	38
Joan Torrens Martorell	9
Francesc Aguiló	
Capellà.....	7
Joan Garau Figuerola.....	5
Antoni Martorell	
Rotger	3
Francesc Candel Coll.....	2
Jordi Sampol Caldés.....	1

CLASSIFICACIÓ

Mallorca	19	19	0	0	155	22	38
La Salle At.	19	15	0	4	105	44	30
V. de Lluc	19	15	0	4	87	50	30
Beta Color	19	12	2	5	81	32	26
P. Son Pizà	19	10	4	5	79	56	24
R. P. Calvià	19	11	2	6	79	46	22
Son Roca	19	9	4	6	74	54	22
A. Campanet	19	8	2	9	63	66	18
S. Cayetano	19	7	0	12	59	63	14
Rel Calvo	19	6	2	11	42	71	14
P. Arrabal A	19	4	2	13	45	75	10
Estudiantes	19	4	2	13	35	93	10
Playa Arenal	19	1	1	17	27	150	3
Rtvo. Rafal	19	1	1	17	27	134	1

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

- Gabriel Reinés Pascual, fill de Miquel Joan «de Son Borràs» i de Magdalena (14 desembre 1991)
- Irene Gelabert París, filla de Bartomeu «Pelat» i de Fe (31 gener 1992)
- Maria de la Pau Pons Fiol, filla de Francisca «Butxacota» i Joan «Amer» (2 febrer 1992)
- Maria-Rosa Tirau Perelló, filla de Joan i d'Àngela (20 febrer 1992)

MATRIMONIS

- Francisca Pons Cladera amb Jaume Quetglas Llompart, d'Inca (7 desembre 1991).
- Miquel Alemany Papadopolou «Garindo» amb Teresa Vives March, de Pollença (25 desembre 1991).

DEFUNCIONS

- Isabel-Maria Gual Bennàssar «Calatxa» de 82 anys (6 desembre 1991).
- Catalina Palou Pons «Micalera» (17 desembre 1991)
- Jacint Ros Bennàssar «l'amo en Sinto» de 82 anys (17 desembre 1991).
- Miquel Alemany Cervera «es Metge», de 81 anys (31 desembre 1991).
- Antoni Reinés Buades «Biana» (7 gener 1992)
- Catalina Fe Bisquerra «Porreta», de 89 anys (4 febrer 1992)
- Joan Campomar Reinés «des Saldos», de 72 anys (7 febrer 1992).

DUES NOCES D'OR

L'AMO EN NOFRE DE «CASELLES» I MADÒ ANTÒNIA «MACA»

El dia 7 de gener d'enguany, l'amo en Nofre Bennàssar Caldés «de Caselles» de 74 anys i madò Antònia Pons Reinés «Maca» de 71 anys, celebraren les seves noces d'or assistint a un ofici a l'església de Lluc. Posteriorment, amb els seus fills, Bel, Joan, Paquita i altres familiars, es dirigiren a un conegut restaurant per posar-hi un poc més de festa. Els desitjam molts d'anys més de salut i felicitat.

L'AMO EN RAMON «COMTE» I MADÒ MAGDALENA «DE MÍNER»

El 14 de febrer de 1941 es varen casar en Ramon Marimon Vicens «Comte» i na Magdalena Torrens Ramis «de Míner». Ja han passat cinquanta anys de matrimoni. Tingueren dues filles, n'Esperança i na Bàrbara, i un fill, en Tomàs, i també són padrins de quatre néts. Per a celebrar les noces d'or feren una bona festa acompanyats de molts de familiars. Els desitjam molts d'anys més de salut i felicitat.

NOTA

Tothom que celebri noces d'or o qualsevol altra efemèrides i vulgui sortir a la Revista, li agrairíem que ho comunicàs a qualsevol dels responsables de la Revista Campanet.

LA CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS FELICITA A LA REVISTA "CAMPANET" AMB MOTIU DEL SEU 10è ANIVERSARI

CULTURA

EXPOSICIONS

- Exposició itinerant, LA MÚSICA EN TEMPS DEL TIRANT.
- * Del 2 al 22 de març, a Muro.
- * Del 23 al 31 de març, a Son Servera.

MÚSICA

- 5 de març, concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma", a l'Auditori de Palma. Director: Luis Remartínez. Obres de Samper, Tharichen i Rossini.
- 11 de març, concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma", a l'Auditori Nacional de Madrid. Director: Luis Remartínez. Obres de Samper, Tharichen i Rossini.
- 17 de març, a les 22 hores, concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena, a l'Auditori de Palma. Director: Pichas Steinberg. Obres de Falla, Beethoven i Dvóřák.
- 26, 28 i 30 de març, a les 21 hores, representació de l'òpera Carmen de Bizet, al Teatre Principal de Palma.

FONOTECA

- 24 i 25 de març, a les 20'15 hores, VIII CICLE D'ÒPERA ROSSINI, a la Casa de Cultura, carrer Ramon Llull, 3-Palma.

BIBLIOTECA

- De l'1 al 12 de març, exposició Les Joguines de l'avi, a la Biblioteca Pública de Maó - Menorca.
- 2 i 3 de març, a les 11'30 hores, programació de cinema infantil, a la Biblioteca Pública de Maó - Menorca.

TERCERA EDAT

- Aula de la Tercera Edat de Palma:
- 5 de març, a les 17 hores, conferència Sistemes d'alarma per a assistència a domicili, a càrrec de Balear de desenvolupaments informàtics SA.
- 6 de març, a les 17 hores, encontre amb l'escultor Jaume Mir.
- 12 de març, a les 17 hores, conferència Rossini i la seva obra operística, amb motiu del bicentenari de G. Rossini.
- 13 de març, a les 17 hores, projecció de la pel·lícula La viuda alegre, de Michel Curi.
- 17 de març, a les 17 hores, conferència Moments estelars de l'obra operística de Rossini, amb motiu del bicentenari de G. Rossini.
- 20 de març, a les 17 hores, conferència-audiò 150 anys de la Filharmònica de Viena.

Aula de la Tercera Edat d'Inca

- 5 de març, a les 19'30 hores, projecció de la 1a part de les matances de Son Cati.
- 10 de març, a les 19'30 hores, interpretació de cançons, a càrrec de la Coral Infantil del col·legi La Salle.
- 12 de març, a les 19'30 hores, conferència Fets i personatges d'Inca, a càrrec del Sr. P. Pericàs, SC.
- 17 de març, a les 19'30 hores, conferència Telealarma, a càrrec del Sr. M. Castillo.
- 19 de març, a les 19'30 hores, projecció de la 2a part de les matances de Son Cati.
- 24 de març, a les 19'30 hores, conferència Peregrinant amb la Mare de Déu de Lluc, a càrrec del Sr. P. Pericàs, SC.

Aula de la Tercera Edat de Manacor

- 10 de març, a les 20 hores, aula de cultura popular, projecció de l'audiovisual La formatjada, a càrrec del Sr. Guillem Melis.
- Del 15 al 23 de març, viatge cultural a Egipte, visita als monuments.
- 17 de març, a les 20 hores, aula de cultura popular, projecció de l'audiovisual Art musulmà, a càrrec del Sr. Sebastià Puig.
- 24 de març, a les 20 hores, aula de cultura popular, conferència Cap a la sobirania del català, a càrrec del catedràtic Sr. Jordi Solé i Comadons.
- 31 de març, a les 20 hores, aula de cultura popular, projecció de l'audiovisual l'islam a Mallorca, a càrrec del Sr. Guillem Morey.

EDUCACIÓ

CONVOCATÒRIA DELS PREMIS FRANCESC DE BORJA MOLL I MIQUEL PORCEL I RIERA CORRESPONENTS A LA SETMANA DEL MESTRE 1992.

- Premis FRANCESC DE BORJA MOLL: Destinats a estimular l'ús de la llengua catalana en el camp de l'educació a les Illes Balears i Pitiüses, a través de la recerca, l'experimentació i la pràctica educativa, tant en l'àmbit escolar com en el conjunt de la societat.
- Adreçats:
 - Als centres escolars.
 - A mestres i professors.
 - Als alumnes.
 - A una revista, butlletí o publicació escolar.
 - A una persona o col·lectiu.
- Dotats amb 1.200.000 PTA i diploma acreditatiu per a cada un dels premis.
- Premi MIQUEL PORCEL I RIERA: Adreçat a persones que s'hagin dedicat a l'ensenyament públic o privat, a qualsevol dels seus nivells, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Dotat amb Diploma d'Honor i una estàtua simbòlica realitzada per un artista de les Illes Balears.
- Termini de presentació de treballs: dia 30 de juny.
- Remissió dels treballs a la Direcció General d'Educació de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, carrer de sant Feliu, 8A, Palma.

PROGRAMA D'ESTIU 92: ANGLES A ANGlaterra I IRLANDA

- Primer torn: de l'1 al 22 de juliol
 - * opció A: Southampton (Anglaterra)
 - * opció B: Cork (Irlanda).
- Segon torn: del 22 de juliol a l'11 d'agost
 - * opció A: Southampton (Anglaterra)
 - * opció B: Cork (Irlanda).

CONSERVATORI

- MALLORCA
- 13 de març, a les 20 hores, concert PÒDIUMS DE Joves INTERPRETS, a la sala d'actes del Conservatori de Palma. Obres de Rakhmaninov, Turina, Debussy, Ravel, Mas Porcel, Mozart, Rossini, Gluck, Pergolesi i Ginastera.
- 29 de març, a les 12'45 hores, concert MÚSICA EN FAMÍLIA, al santuari de Cura. Obres de Golivet, Iturralde i Groulet.

MENORCA

- 6, 7 i 8 de març, intercanvi musical-cultural amb els alumnes de flauta travessera de l'Escola Municipal de Música de Rubí.

JORNADES D'ACCIÓ EDUCATIVA

- Organització dels centres davant els nous plantejaments educatius, al centre de cultura "Sa Nostra", carrer Concepció, 12 - Palma.

PLA D'EXTENSIÓ DE L'EDUCACIÓ FÍSICA ALS CENTRES DOCENTS NO UNIVERSITARIS.

- 11 de març, reunió de la comissió mixta de seguiment del pla.
- Actuacions del pla.

TÍTOLS

- Títol de professor de llengua catalana.
- Certificat d'aptitud docent en llengua catalana.
- Diploma de capacitació per a l'ensenyament en llengua catalana.
- Els models de sol·licitud són a disposició dels interessats a la Direcció General d'Educació, de dilluns a divendres, de 12 a 14 hores.

ESPORTS

L'ESPORT PER A L'EDAT ESCOLAR

- PROGRAMA UNIFICAT:
 - Desenvolupament del Campionat de lliga escolar d'escacs.
 - 7 de març, control A - pista, infantil i cadet d'atletisme, a Palma.
 - 14 de març, control B - pista, iniciació, benjamí i aleví d'atletisme, a Palma.
 - 21 de març, control B - pista, infantil i cadet d'atletisme, a Palma.
 - Dimarts i dijous, de 18 a 20 hores i dissabtes, de 9 a 11 hores, II Campionat Escolar de Badminton, al poliesportiu Principes de España.
 - 21 de març, III control A i B de gimnàstica artística, a Manacor.
 - 22 de març, control A, de gimnàstica rítmica, al poliesportiu Principes de España.
 - 22 de març, control B, de gimnàstica rítmica, al poliesportiu Principes de España.
 - 28 de març, Final balear de gimnàstica artística, a Alcúdia.
 - 29 de març, control B, de gimnàstica rítmica, a sa Pobla.
 - Dimecres i dissabtes, Campionats Escolars de minibàsquet, infants i cadets, lligues de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera.
 - De dilluns a dissabtes, desenvolupament de les lligues i dels campionats d'handbol, voleibol i futbol sala, en les diverses categories i a cada àmbit insular.
 - Desenvolupament del II Torneig de promoció de futbol sala en les categories d'iniciació.
 - Dimecres, campionats de lliga de futbol cadet, a Mallorca.
 - Desenvolupament del Campionat escolar de tir de fons, a diferents localitats.
 - Desenvolupament del Programa d'educació especial, a diferents localitats, en diverses especialitats esportives.
- ACTIVITATS DEL NIVELL DE PROMOCIÓ:
 - 28 de març, control A i B de gimnàstica, classificatori, al poliesportiu Principes de España.
 - Desenvolupament dels campionats de promoció de bàsquet, futbol sala, handbol i voleibol, a Palma B.

CURSETS DE FORMACIÓ TÈCNICO-ESPORTIVA

- Dilluns, dimecres i divendres, VI Cursat de Monitors Poliesportius Escolars, al poliesportiu Principes de España.
- Dimarts, de 20 a 21 hores; dijous, de 20 a 22 hores i dissabtes d'11 a 13 hores, I Curs de Monitors Escolars de badminton, al poliesportiu Principes de España.
- Convocatòria dels cursos d'arbitres i entrenadors escolars nivells I i II de voleibol.
- Dilluns, dimecres i divendres, de 19'30 a 21'30 hores, cursat de preparació a les proves d'accés als INEF, al poliesportiu Principes de España.

CENTRES DE FORMACIÓ TÈCNICO-ESPORTIVA:

- Dilluns, dimecres i divendres, de 18 a 20 hores, programa d'iniciació tècnica al bàsquet, al poliesportiu Principes de España.
- Desenvolupament dels nuclei d'iniciació tècnica de voleibol.
- Dimarts, dijous i divendres, Escola Balear d'Atletisme, al poliesportiu Principes de España.
- Dimarts i dijous, de 18 a 19'30 hores, iniciació, i de 19'30 a 21 hores, Escola Balear d'Handbol, al poliesportiu Principes de España.
- Dimecres i dijous, de 18 a 20 hores, Escola Balear de Tennis de Taula, al poliesportiu Principes de España.
- Diàriament, desenvolupament de les activitats d'entrenament i tecnificació de l'Escola Superior de Tennis.
- Diàriament, de 18 a 20 hores, Escola Superior de Gimnàstica Balear, al poliesportiu Principes de España.

ESTADES ESPORTIVES D'HIVERN. CURS D'INICIACIÓ A L'ESQUÍ:

- Del 7 de març al 5 de maig, convocatòria oberta, dirigida a grups. Per cada 25 inscripcions s'atorgarà al grup 1 plaça gratuïta d'acompanyant.

LA NATACIÓ PER ALS ESCOLARS:

- 7 i 21 de març, jornades didàctiques, Palma, Sant Jordi, Bunyola i educació especial, a la piscina del col·legi La Salle de Palma.
- 14 i 21 de març, jornades didàctiques, Palma, Campos, Felanitx, Sóller i educació especial, a la piscina del col·legi La Salle de Palma.
- 7 i 21 de març, jornades didàctiques, Pollença, Inca, Alcúdia i sa Pobla, a la piscina Esport Inca d'Inca.
- 14 i 28 de març, jornades didàctiques, Inca B, Muro, Binissalem i Montuïri, a la piscina Esport Inca d'Inca.
- Desenvolupament de les activitats a l'àmbit de Manacor (squashball).

TORNEIG DE BÀSQUET D'EMPRESES:

- Dilluns, dimecres i divendres, de 19 a 21'45 hores, encontres del grup B-1, al poliesportiu Principes de España.
- Dimarts, dijous i divendres, de 19 a 21'45 hores, encontres del grup B-2, al poliesportiu Principes de España.

CAMPIONAT D'ESPANYA ESCOLAR CADET DE CROSS:

- 13 i 14 de març, assistència a l'esmentat campionat, a Abercià (Santander).